

உ
கணபதி துணை.

வைராக்கியசுதகம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இஃது

சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டவுரையுடன்
பொய்கைப்பாக்கம்

ஹரிஹரபுத்ரஉபாத்தி

யாயரால்

பார்வையிடப்பட்டு

ஷை-பார்குமாரராகிய

இரத்தநசபாபதி

முதலியாராலும்

ஆர்க்காடு கிஷ்ணப்பமுதலியார் குமாரர்

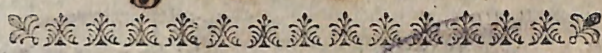
முனிசாமிமுதலியாராலும்

வித்வரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கடத்திற்

பதிக்கப்பட்டது.

பராபவஞ்ஞ-மாசிகன்.

இதன்விலைஞாபா - உ.

உ

கணபதி துணை.

வைராக்கியசுதம்.

கணபதிவணக்கம்.

முக்கணிறை தருகரியை.....*

முன்னடத்திப் பின்னதன்றூட்.....*

பக்தமறைந்தே குநர்மெம்.....*

பாசவிக னுசமுற.....*

மிக்கவமர் விளைத்திளைபா.....*

ஓரொனப் பூரணஞர்ப்.....*

புக்கிணையில் பரானந்தப்.....*

பூவையபு மேவுவரால்... ..*

சபாபதி.

அம்பலவாணனடியிணைதொழுவாரீக்... ..*

கின்பமும் ஓரி மெளிதினில் வருமே... ..*

விநாயகர்.

நிம்ப நிழற்களி, நம்பொன் மயந்தி... ..*

நம்புது முத்திந லின்பம் வரற்கே... ..*

சுப்பிரமணியர்.

சமரபுரிக்குகன், விமலமலர்த்தாளீ... ..*

எமதுளம்வைக்குது, முமலமறற்கே... ..*

(குருபரம்பரை)

மறைமுடியதனில் விளங்கிடு மொளியே... ..*

மனிதரைப்போல்வந்ததெனுமென்... ..*

சிறைதவிர்ந் தாண்டசிவப்பிரகாச... ..*

தேசிகன் றன்னமற் றவன்று... ..*

ன்ஹைமல ரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த*
நாயகன் மண்ணைப் பவன்ற*
னிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை.....*
நெஞ்சினுள்ளிருத்தியேபணிவாம்... ..*
(நூலாசிரியர்.)

போந்தேமுயிரிக்குயிராந் துணையொத்த.....*
சாந்தையர்தம்பதமேந் துருத்தே.....*
பஞ்சபூத காரியமாகிய வுடம்பினையும் ஞா
னேந்திரியகரு மேந்திரியங்கனையும் நியதிகளைந்
துஅதன்பின்னர் அந்தக்கரணங்கனையும் நியதிகளை
யத் தொடங்கும்போது அவைகளுக்குப் பிரதா
னமான மனத்தை எதிரிட்டுநோக்கி நீக்குந்தோ
றும் அம்மனம் அந்த விவேகத்திற்கு மிகவுமொ
ற்றுமையாகலின் நீங்காது முண்ணைப் பழக்கம்
போல் விவேகத்தைத் தன் வயப்படுத்தித் தனக்
குப் பற்றுக்களா யுள்ளவற்றில் இழுத்துச் செல்
ல அஃது அங்ஙனம் இழுத்துச் செல்லுதலை வி
வேக மந்திரத்தினு வலியினால் - எதிரிட்டுநின்
று இஃது எவற்றைப் பற்றிநின்று எழாநின்ற
நென்றுநோக்கி அதுபற்றிய பற்றுக்களியாவையு
ம் இவை இவையென்று அறிந்து அதற்கு அப்ப
ற்றுக்களையெல்லாம் விடுவித்து அதனைத் தன்வய
மாக்குதற் பொருட்டி மனத்தை முன்னிலையாக்
கி விவகங்கூற்றென்று விவேகத்தின்மேல்வை
த்துஇந்நூல் கூறுகின்றார்.....*

வாழிநெஞ்சமேசென்றிடேனின் நிதோர்.....*

வாந்தையெற்குணாசெய்வாய்.....*
கீழியாயிப்பற்றுயர் தவத்திவ்வுடல்.....*
கிடைத்ததன்றோமற்றீ.....*
தூழிகாலமிங்கிருக்குமோநீயுமோர்ந்.....*
துணையெனினுளபோழ்தே.....*
ஞமுமேழ்பவந் துடைத்தல்செய்யாயிதென்...*
ஞமுதரன் னுணைத்தாளே.....*

வாழிநெஞ்சமே, எ-து. பணகவனும் காரியங்
கொள்வோன் அவனைத்தன துவயமாக்குதற்பொ
ருட்டி அவனுக்கு இனிமைகூறுதல்போல் நீவாழ
க்கடவாய்நெஞ்சமேயென்று விவேகங்கூற, அத
ற்குஎண்ணில்காலம் உடலுமுயிரும்போலுஞ்சே
றுநீரும்போலும் உம்மோயிம்பிரிவின்றியிருந்த
வெண்ணெய்ப்போது பிரித்துநின்று நீர்தோத்திர
ம் பண்ணியது என்னை யென்று மனங்கே
ட்டப, —சென்றிடேனின் நிதோர் வார்த்தை யெற்
குணாசெய்வாய். எ-து. அதற்குநீ ஓர் கணப்போ
தாயினும்நில்லாது விஷயங்களிற் செல்லாநின்ற
னை அங்ஙனஞ் செல்லாதுநின்று இஃதோர் சொ
ல்எனக்குச் சொல்லுகவென்று விவேகங்கூற, அ
தற்கிபான் சொல்லவேண்டிய சொல்என்னையுள
நீர்சொல்லுக யான்கேட்கின்றெனென்று மனங்
கூற—கீழியாயிப்பற்றுயர் தவத்திவ்வுடல் கிடைத்
ததன்றோ. எ-து. அதற்குக்கீழ்ப்போன அனந்தச
னனங்களியாஞ்செய்திராநின்றமேலான தபோ
பலத்தினாலன்றோ இந்தஅரிதாகிய மானிடநேக

ங்கிடைத்ததென்று விவேகங்கூற அதற்குந் துண்
மையாமென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, அதற்கு அங்
வனம் அரிதாகக்கிடைத்த தேகத்தைப் பெற்றும்
சேக்கிரத்திலேறிருவடியை அடைதற்கு ஏதுபண்
ற மல்லீனாள் கழிப்பது என்னைபென்றுவிவேகங்
கூற, அதற்குஇந்தத்தேகம் பெற்றநாம்துனித் தி
ருவடியை அடையாது விமிகின்றோமோ நீர்சேக்
கிரம்பண்ணியது என்னைகலநாள் களின் பின்னர்
அதனை அடைகுதுமென்று மனங்கூற—மற்றீதா
ழிகாலமிங்கிருக்குமோ. ஏ-து. அதற்குஇத்தேகங்
கற்பகாலம் இவ்விடத்து இருப்பதோ இதற்கு
அளவுகூறிய நூருண்டுகளாள் இடையிடையே க
னந்தோறும் அறித்தியமிருத்தலின் எந்தக்கண்
ம் இருக்குமோ எந்தக்கணம்போமோ தெரியா
தென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அங்வனம் அறித்
தியமாமெனின் இதனைப்பாழித்து இனிவருங்கா
யத்து அத்திருவடியை அடைகுது மென்றுமன
ங்கூற, அதற்குஇனியோர் காயத்தின்கண் அதனை
அடைகுது மென்னிற்பெறுதற் கரிய பிறவியெ
ன்றும்சிலநாள் களின் பின்னர் அடைகுது மென்
னின் அறிதற்கரிய அவதியென்றும்விவேகங்கூற,
அதற்குநீர்இங்வனங் கூறியது உண்மை பென்று
மனஞ்சம்மதிப்ப,--நீயுமோர்ந் துணைபெனின்-
ஏ-து. அதற்குஇந்தக்காயங் கிடைத்தற்கு அரிதெ
ன்பதையும் இதனது நிலையாமையினையும் நீயும்வி
சாரித்து அறிந்தனையாயின்,--உளபோழ்தே கு
ழுமேழி பவந்துடைத்தல் செய்யாயிதென்றோ

முதலான் றுணைத்தாளே. ஏ-து-இக்காயமிருக்கும்
போதே சிவனது உபய பாசங்களையும் தொழுது
எம்மை வளைந்துகொள்ள நின்ற எழுவகைப்பிற
விகளையும் நீக்கிக்கொள்ளுகல் செய்யாய்இது எ
ன்னை நின்கருத்திருந்ததென்று விவேகங்கூறிற்று.
என்றவாறு. மற்றென்பது அசைநிலை. உயர்தவத்தி
வ்வுடல் கிடைத்ததென்பதற்கு உதாரணம் “ஞா
னவாசிட்டம்- ஏறியுங்கடலினு கத்துளையினி லா
மைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற் பொறிவெம் பி
றியியனேகத்தாம் புருடன் விவேகியெனப் பிறந்
து, முறியுப்பிறவிப்பயனிலன்ம் மோகமடையுஞ்
செய்தொழிலாம், செறிவதென்னே யிவற்றாலே
நினங்கொள்வாரஞ் சென்றிமால்., உழிசூலமி
ங்கிருக்குமோவென்பதற்கு உதாரணம். “திருவ
ள்ளுவநாயனார்-உறங்குவதுபோலுன் சாக்காடுற
ங்கி, விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு-, பெருத்தற்கரிய
பிறவிக்கும் அறிதற்கரிய வவதிக்கு முதாரணம்-
“ஆனந்தத்திரப்பி-வெண்பா-பெருத்தற்கரியபிற
ப்பிதிதன்போக், கந்தத்தற்கியவவதி- பிற்தொன்
மை, நாமுதற்கு நேரமுண்டோ நன்னெஞ்சேமு
த்திதெறி, கூடுதற்கல்லாது குறித்து, மறநும்வ
ருவனவற்றிற்காண்க..... (க)
இங்வனம் நீர்கூறியது உண்மையாகலின் இனி
த்திருவடியை அடையக்கடவமென்று மனஞ்சம்
மதிப்பமேற்கூறுகின்றது..... *
தானையேதர மறிகலா தெமக்கெளி... .. *

தரு சிவப்பிரகாசம்.....*
காளியாமெனத் திரிந்தவன் பணிபுரிந்.....*
தரியலிடடைகில்லாய்.....*
கேளையோமனை யாதிபவளறிநிலே.....*
கிடந்துழைத்தனை நெஞ்சே.....*
தானையொலையுந் தூதரும்வரினிவர்.....*
துணைகொலோ நவிலவாயே.....*

தானையே தரமரிசிலாது. ஏ-து-சுரர்முதலாகத் தாவரமீருகச் சொல்லப்படா நின்ற எழுவகைப் பிறவித்துன்பங்களைப் துடைத்தல் செய்யும் அநியதிருவடிவளைக் கொடுத்தற்குப் பக்ருவனென் றும்அபக்ருவனென்றும் பாராது,— எமக்கெளி தருசிவப்பிரகாசமரு. ஏ-து-அருமைப் படுத்தா து எமக்குஎளிலேதந்த சிவப்பிரகாச மென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியருக்கு, —ஆளி யாமெனத்திரிந்தவன்பணிபுரிந்தரிய லிடடை கில்லாய். ஏ-து- அவரதடிமையாமென் றியாவருங் கூற அவரதுதிருவுளத்திற்குப் பாங்காக நடந்து கொண்டிஅவரது ஏவந்தனிவிடைகளைச் செய்து யாவற்கும் அறியலிட்டனை அடைந்தா யில்லை, —கேளையோ. ஏ-து-ஐயொநீகேட்பாயாக,— ம னையாதிபவளறிநிலே கிடந்துழைத்தனைநெஞ்சே ஏ-து. பெண்டர் முதலியகுடும்பச் சேற்றின்கண் வீழ்ந்து உழைத்துக்கொண்டனை நெஞ்சமே நீ என்னகாரியஞ் செய்து கொண்டாய்-தானையோ லையுந் தூதரும்வரினிவர் துணைகொலோ நவில

வாயே. ஏ-து. இனிநானேக்கு இயமனது தூதரு ம் ஓலையும் வருங்காலத்து இந்தப்பெண்டராகிய சீவர்கள் துணையாவரோவென்று விவேகங்கூறிந் து. ஏ-து. *

மிகுந்த சேற்றில் வீழ்ந்தோன் கிடந்துஉழை த்தல்பால் மிகுந்த செல்வம் பெற்றோனுக்கு ம் அதிசுமூழ்கி மயங்கிமறுமை குறிக்கக் கூடா மையிற் கிடந்துழைத்தனைபெண் கூறப்பட்ட து. தானையே தரமறிகிலா தென்பதற்கு உதார ணம், ஞானவாசிட்டம். இயற்கைகுணஞ் சோதி த்து முன்னே பின்னே யாவையு மாம்பிரம நீ- யென்னல் வேண்டும், வியப்புந் தாசையி லுழ லிவார்க் கிவ்வா ரோதின் னுத்த தீநரகில் வீழ்த் ததர்குந், தியக்குறு போகத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்த வுணப்பால்வார்க்கே திகழத்தோன் றும், மயக்கமற வுணர்த்தவல்ல குருவைக்கிட்டா வருந்தி யுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாங்கே, மணிபுரிந் தரியலிடடை கில்லா யென்பதற்கு உ தாரணம், ஹராகமம்- அடுத்ததின் நல்லமான் மா வாகு மென்றறிந்து நல்லோர், நடித்தமிழ் சமய வாத தற்றவஞ்செபந்தியானம், படிற்றுல கியற் கை யாவும்பரகதி விலக்கா மென்றே, விடுத்தரு ட்குரவன் பாதமேவி மெய்ப் பணிசெய்வாரோ, மண்பாதிப வளறிநிலே கிடந்துழைத்தனை பெ ன்பதற்கு உதாரணம், ஞானவாசிட்டம்-தாரண மிது மென்னிற்றையாகு மப்பாசந் தனைத்துக் கொண்டால், ஆரதனை யறுத்தலும் விரகுடை

யா ரதிவிலாரசை விஞ்சிக், கூரிதய மப்போகத்
துழன் றுழக்குங் கொயிந்துபடைக் குறித்தபோ
தே, தீரதையா மறிஞருககு விரத்தியுள தாய்ச்சி
த்தந் தெளிபு மன்றே ,, மற் றும் வருவனவற்றும்
காண்க.....(உ.)

நீர் கூறியது உண்மை. திருமடியே துணை. மனை
விபாதிப சீவர்கள் துணையலர். ஆனால் இவர்களை
விடுத்தாற் பட்டிப்பொன்பதும் இவரை வைத்
துப் பா நகாபிபதற்கு ஓர் துணை இன்றென்பதும்
குறித்து இவரோடு கூடி, மன்றே நென்றுமன
ங் கூற அதற்குமேற்கூறுகின்றது..... *

தவிலினிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை.....*
நாமலதிலயென்றே.....*
கவலைபுற்றான் ருண்ம தந்தனயுண்க்.....*
காலஞர் கொடுபோயிற்.....*
குவலயத்தடைந்திவனா நாடொறும் புரந்.....*
திருவையோகுறிக்குங்காற்.....*
சவலைநெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்.....*
தானுமோர் துணையாமே.....*

தவிலினிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை நா
மலதிலயென்றே கவலை புற்றான் ருண்ம தந்தன.
எ-து, சொல்லுமிடத்துப் பெண்டிர் புத்திரர் மு
தலியோர்க்கு ஒப்பற்றதுணை நாமன்றவேறு இ
ன்றென்று சிவனது திருவடியை மறந்தனை யாக
லின் திருவடியே துணையென்றும் மனைவிபாதிப

சீவர்கள் துணையலொன்றும் நீமுன் கூறியவற்றி
ற்கு எதுவென்னை யென்று விவேகங் கேட்ப, அ
தற்கு இந்த மனைவியாதிப சீவர்களை யாவர் காப்
டொன விடுப்பே நென்று மனங்கூற, — உனைக்
காலஞர் கொடு போயிற் * குவலயத் தடைந்திவ
ரை நாடொறும் புரந்திறிவையோ. எ-து, உன்னை
யமன் கொண்டு போமிடத்து மீண்டு இப்பூமிக்
கண்வந்து இச்சீவர்களை எக்காலத்துங் காப்பை
யோ அஃதன்றி ஒருகணப் போதாயினும் வந்
து இவரை நீர் நன்றிருக்கிறோவென்று கேட்டு
த்தான் கூடுமோ வென்று விவேகங்கூற, அதற்
கு அவரையான் இருக்குமளவாயினும், காக்குவ
லென்று மனங்கூற, அதற்கு நீயிருக்கும் போதா
யினும் திருபர் முதலாயினோர் உன்னைக் கொண்
டுபோயினராயினும், அன்றி அவரைக் கொண்டு
போயினராயினும் அப்போது உன்றற்காக்கப்
பட்டார் யாவொன்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்
கூறியது உண்மையென்று மனஞ் சம்மதிப்ப, கு
றிக்குங்காற் சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்
குயிர் தானுமோர் துணையாமே. எ-து, உண்
மையாகப் பார்க்குமிடத்துப் பேதைமை யுடைய
நெஞ்சமே சீவர்களுக்குச்சிவனே துணையன்
றீச் சீவர்களுக்குச் சீவர்கள் துணையர்வமோ வெ
ன்று விவேகங்கூறிற்று - என்பவாறு.

இயற்பெயர் மூன்னரானாக் கிளவி, பலர்ச்
சூரியெழுத்தின் வினையோடு முடிமே-என்பதனா
ற் காலனென்று மியற்பெயர்மூன்னர் ஆரென்ப

து வந்தது, நவிலினிம்மணை மக்களுக்குக் கொடுத்து
ணை பென்பதற்கு உதாரணம், ஆனந்தத்திரட்
டி - உடையொன்பொரு னினையுல கியப்பிணை
புயர்குல நெறிதன்னை, அடையு மைந்தர்தாய் த
ந்தைநன் மனையென் வறைதருமவர்தம்மை, வி
டவி கந்திறை கழலிணை மேவியவிமலர்தங் களை
யெல்லாம், உடைய - நன்குறுமொழிமறை முனி
வர்க ளுரைப்பராத் தர்க ளென்றே, சிவனலா து
யிரிக் குயிரொன்பதற்கு உதாரணம் - திருவருட்
பயன் - அகரவுயிர்போலறிவாகி யெங்கும் - நிகரி
லிறைநிற்கு நிறைந்து, மற்றும் வருவனவற்றார்
காண்க.....*

நீர் இங்ஙனங் கூறியது உண்மை. இனி துணை
யாவது யாது. பகையாமது யாது. மனைவியாதிய
சேவர்கள் வந்தவாறுங்ஙனம். நீர் கூறுகவென்று
மனங்கேட்ப அதற்குமேற்கூறுகின்றது.....*

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்பான்
ரெல்கழ றுணையல்லா*
துணைவுசெய்தபிமலவதஞ்ஞானமென்.....*
துள்ளவா றுணராப்பம்*
நிணையிநெஞ்சமே பகையிவருறவிவ.....*
ொனவிணைவழியேவந்.....*
தனைவசைவாயுனிமுனிவாதிய.....*
வமித்தெனக்கெடுத்தாயே.....*
துணையதா யெமைத் தொடர்தரு தொடர்பு

ரன் ரெல்கழறுணை. எ-து, சிருட்டிதொடங்கி
விடடைவிக்கு மளவுந் துணையாகி எம்மைவிட்டி
நீங்காநிருக்கின்ற உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது
தொன்பைப்பாதங்களே துணைபென்றும், அல்
லா துணைவு செய்தபி மகலதன்ஞான மென்று
ள்ளவாறுணராய். எ-து, அஃதன்றி உள்ளத்தை
மெலிவுசெய்து நாசம்பண்ணுநின்ற பகையாவ
து அஞ்ஞான மென்றும் உள்படியே யறிந்த
னை யில்லை, — இணையி னெஞ்சமே. எ-து, இழி
வினாலுனக்கு வேறுநடுபு இன்றிய நெஞ்சமே,
பகையிவருறவிவ றொனவிணைவழியேவந் தனைவ
சைவாயுனி. எ-து, அஃதுருவினையின் வழியரா
ப்பவந் து பொருந்திய சேவர்களை இவர்பகைவொ
னவும் இவர் உறவொனவுங் கருதி, — முனிவாதி
யவமித் தெனைக் கெடுத்தாயே எ-து, பகையெ
ன்று வெகுளியும் உறவென்று விதைவும் அடை
ந்து உண்ணோடு கூடிய என்ணையும் கெடுத்தாய் நீ
பென்று விவேகங்கூற்றிற்று. எ-து, ஆணவத்தால்
மறைப்புண்டு கிடந்தஉயினைச் சிவன் தனது கா
ருணியத்தினால் எரித்து மரபைக்கண்ணே தனு
வாதிகளைக் கொடுத்த முன்னர் விடயஞானத்
தை விளங்கிப் பின்னர் சுருதி குருசுவானுபவங்க
ளினால் சொருப ஞானத்தைவிளக்கி ஆனந்தா
னுபவத்தைச் கொடுத்தலின் உயிர்க்கு உறவு சிவ
னென்றும் உயிரினது இரண்டுஞானத்தையும் அ
னுகியே மறைத்துவிடடையுமளவுந் துன்பத்தை
ச் செய்தலின் ஆணவம் உயிர்க்குப் பகையென்

றும்நல்வினை அனுபவிக்கு மிடத்துப் பகைவரும் உறவராகலாலும் தீவினையனுபவிக்குமிடத்து மனைவியாதி புறவோ பகைவராய்த் தேகநாசஞ் செய்தலினாலும் இச்சீவர்கள் வினைவழியராய்வந் தவரன்றிப் பகைவரும் உறவரும் அலொன்றுகூறப்பட்டது. மஹேந்திர-அசைநிலை பகையி வருறவிவ ரென்பதற்கு உதாரணம்--“கிவபோக சாரம்-வெண்பா-ஆர்பெரிய ரார்சிறிய ராருறவ ரார்பகைவர், சீர்பெரிய ரானத்த சிற்சொருபர்-பேர்பெரியர். எங்கெங்குந் தாமாயிருந்துசடகி த்தனைத்தும், அங்கங்கியற்றுவதனாலும், மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.....(சு)

தெடுத்தாயே யென்றென்னை நீர்வெறுப்பதென் னையினின்றிய உறவைப்பற்று தலால் என் னையுள. நீர் கூறியவாறே விநித்தேனென்று உற வினைவிடுத்துப் பொருளினக்கருதிய மனத்தை ப்பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

கெடுவதாம்பொருள்செல்வமே பல்வகைக்.....*
கிலேசமற்றதுதன்னை.....*
விடுவதேசுகமெனவுமோர்ந்திலைமுனம்.....*
விடுத்துளோர்க்குணைப்போலும்.....*
நெடியபூமதில்லையோ சொல்லுதி.....*
நெஞ்சமேயினிப்பற்றம்.....*
மடைகுமேலானருளையேபொருளென.....*
வருஞ்செல்வமதுநானே.....*

கெடுவதாம் பொருட் செல்வமே பல்வகைக்கி லேசம். எ-து. அழிந்துபோவதாகிய பொருள் கள் செல்வமோ பலவேறுவகைப் பட்ட துன்ப மென்று விவேகங்கூற, அதற்கு முன்னர் மனை வியாதிய உறவுகளை நீர்விடுக்கச் சொன்னபடி வி டுத்தேன் இப்போது இந்தப்பொருளை யாயினு ம் அருந்தலைக் குறித்துவைத்துக் கொண்டு தவ த்தினைப் பண்ணுவ லென்றால் இதனையும் நாச மென்றுந் துன்பமென்றுங் கூறினீர் இனி இன் பமாவது யாதென்று மனங்கேட்ப, —அது தன் னை விடுவதே சுகமெனவு மோர்ந்திலை. எ-து-அத ற்கு அந்தப்பொருளைக் கைவிடுவதே சுகமென வும் அதனைப்பிடித்தலே துன்பமெனவும் உண் மையாக அறிந்தாயில்லை நீயென்று விவேகங்கூ ற, அதற்கு நன்று கூறினீர் இப்பொருளையும் வி டுத்து இரக்கச்சொல்லுகிறோ வென்று. மனங் கேட்ப. — முனம்விடுத்தனோர்க் குணைப்போ லுநெடிய பூமதில்லையோ சொல்லுதி-எ-து.அ தற்கு முன்னர் பற்றுக்களா யுள்ளனயாவும் து ன்பமென்று அறிந்து துறந்தோர்க்கு உன்னைப் போலங்கூர்ந்த புத்தியின்றோ நீ சொல்வாயெ ன்று விவேகங்கூற. அதற்குச் சம்மதித்து இங்ங னஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு மேலாய பொருள் யாதென்று மனங்கேட்ப, — செஞ்ச மே யினிப்பற்றற்றடைது மேலா னருளையே பொருளெனவருஞ் செல்வமது தானே. எ-து, நெஞ்சமே இனி இப்பொருண்மேல் வைத்தபற்

நினைக்கமேலாயசிவனது அருளையே பொருளெ
ன அடைவோம் அதனை அடைந்தால் அவ்வரு
டானே அரிய செல்வமும் எமக்கென்று விவே
கங் கூறிற்று. எ-று, இப்பொருளால் இவ்வின்ப
ம் வருதல் போல அவ்வருளால் அவ்வின்பம் வரு
தலின் அருஞ்செல்வமதுதானே பென்று கூறப்
பட்டது. — செல்வமே பல்வகைக் கிலேசமென்
பதற்கு உதாரணம், நீதிவெண்பா-இன்ன நரும்
பொருளை யிட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதனை
ப் பேணுதலுந் துன்பமே-அன்ன, தமிழ்த்தலுந்
துன்பமே யந்தோ பிறப்பால், இழைத்தலுந்
துன்பமேயாம், விகிதேசக மென்பதற்கு உதா
ரணம், திருவள்ளுவநாயனார்- யாதனின் யாதனி
னிக்கியானோது, லதனின தனினிலன், அருஞ்செ
ல்வ மதுதானே என்பதற்கு உதாரணம் “ திருக்
கடைச்சுரப்பு செல்வமணி மாடஞ் சென்றுசே
ரோங்கிச், செல்வமதி தோயச் செல்வ முயர்கின்
ற, செல்வரவாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலமேய, செல்
வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே, மற்று
ம் வருவனவற்றிற்காண்க..... (டு)

இவ்வனங் கூறிய எதுவினாவுல் பொருள் துன்
பமென்று விடுத்திக் கண்டசுகத்தை விழைகின்ற
மனத்தைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

தானே சூழமண் ணுலகையாண்டழிபவர்.....*
தங்கள் வாழ்வினதென்றே.....*
நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே யெஞ்சுரு.....*

நிமலஞானமதுற்றால்.....*
வானும்வையமும்வந்துதாள்வணங்குமெய்.....*
வாழ்வுகாண்டலும்விண்முந்.....*
போன நாட்கிரங்கவும்வருமெனநலோர்.....*
புகன்றதோர்ந்திலைகணை.....*

தானே சூழமண் ணுலகையாண்டழிபவர் தங்க
ள்வாழ் வினதென்றே நீ நினைத்தியோ நெஞ்ச
மே. எ-து, இரதகச துரக பதாதிசளாகிய நால்
வகைச் சேனையும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர இப்பூ
வுலகாசாண்டி அவ்வாழ்வோமும் அழிந்தபோகா
நின்ற அரசர்களுடைய பொய்வாழ்க்கை இனி
துருதென்று நீகருதினகொல்லோ நெஞ்சமே
என்று ஸ்வேகங்கேட்ப, அதற்கு நீர்மேற்குறிய
வாமே உறவையும் பொருளையும் விடுத்தேன் இ
ப்போது இவ்வரசரது செல்வத்தையும் இவரை
யாவரும் வணங்கும் இவரது பெருமையினைபுங்
கண்டு அதிசயித்த மாத்திரமேயன்றி வேறில்லை
அதற்கு நீர் இச்செல்வமும் பெருமையும் பொ
ய்யென்னும் இவற்றைநீ விரும்பாதே யென்றுங்
கூறினீர் ஆனால் இச்செல்வப் பெருமைகளுக்கு
மேலாய் மெய்மையாகிய செல்வமும் பெருமை
யும் எவைபென்று மனங்கேட்ப, -- ஏஞ்சுரு நிம
லஞான மதுற்றால்வானும்வையமும் வந்துதாள்
வணங்கும். எ-து, அனுவளவாயினுங் குறைவுப
டாத பரிபூரணமாய் தின்மலமாயுள்ள சிவஞான
ச் செல்வத்தை ஒருவன் அடைந்தால் அவனது

பாதத்தை வானகத்தோரும் வையகத்தோரும்
வந்து வணங்கா நிற்பார்கள் ஆதலின் மெய்ச்செ
ல்வமும் பெருமையும் இவைபென்று அறிதி, —
மெய்வாழிவு காண்டலும் வீணமுற்போனநாட்
கிரங்கவும் வருமென நல்லார் புகன்ற தோர்ந்தி
லகாணே. எ-து, இஃதன்றி இத்தமெய்வாழிவு
காண்டவுடனே முன்னர்ப் பொய்வாழிவில் வீண
ளாய்க் கழிந்த காலங்களை நினைத்து இத்தெயிங்
காலம் இவ்விற்பத்தை விட்டு இருந்தோ லென்
று இரங்குதலும் வருமென்று ஆப்தர் உரைத்
த வாக்கியங்களை அறிந்திலையோலும் நீ அவரது
வாக்கியங்களைப் பார்த்து அறிவாயாகவென்று
விவேகங்கூற்றி. எ-து, — தானேகுழ மண்ணு
கையான் டழிபவொன்பதற்கு உதாரணம், — நா
லடியார்-பாண யெருத்தம் பொலியக் குடைநி
ழங்கித், சேனைத் தலைவாய்ச் சென்றோரும் எ
னை, வினபுலப்ப வேறுகி வீழ்வார்தாங்கொண்ட,
மணையாளை மாற்றார் கொள. வாணும் வையமும்
வந்துதள்ள்வணங்கும் என்பதற்கு உதாரணம், —
ஞானவாசிட்டம்- மெத்தென்றசரித்திரத்தினவர்
தம்மை புலகெல்லாம் விரும்புந் தன்மை, கொத்
தொன்று வனமுங்கிந் குழலிசையான்மகிழ்வில
ங்கின் கூட்டம்போலாம் இத்தன்மை யாவற்கு
ய்ச், சத்தென்றவழிபிரண்டே பவந்தீர்ப்ப வ
ர்க்கவற்றைச் சாற்றக்கேண்மோ. பொனநாட்கி
ரங்கவும் வரும் என்பதற்கு உதாரணம்-பட்டின

த்துப்பிள்ளையார்பாடல் - அண்ணறன்வீதி யா
சிருப்பாகு மணிபடையோர், நன்னெரு நா
லொன்ப தாமவலோவது நன்னுமிவ்வார், துண்
ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுசமு மெ
ல்லாம், எண்ணிலிகாலமவமே விடுத்தன மெண்
ணரிதே, மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (சு)
மனங்கூறிய ஏதுவாற் சுசப்பற்றைவிதித்
இவ்விபற்றைக் கருதிய மனத்தைப் பார்த்து
து இவ்விபற்றைக் கருதிய மனத்தைப் பார்த்து
மேயிதெம திடமிது வெனமனை.*
கருதிமண்ணுகின்றாய்.*
நாணிலாய் நெஞ்சமேபுடலிது.*
மதிமலவென்றும்.*
மபணவும்பி மேயிதற் கிடமதாம்.*
பிருதுவி தனைநாகப்.*
புணினுன்றிருச்சரணமே யுயிர்க்கெலாம்.*
புகலிடமதுதேதோ.*

காணிப தெமதிட மிதுவென மனைக்கருதி
மண்ணுகின்றாய் நாணிலாய் மடநெஞ்சமே. ஏது
- , இது எமது காணியெனவும் இது எமது அடெ
னவும் மண்ணெனவென்று கருதிமண்ணாய் மடி
ந்து போகின்றாய் இங்ஙனம் எண்ணில் காலம்
யாதொன்றை யாதொன்றை நீவிதைந்து கருதி
னாய் அந்த அந்த மயமாய் நின்றே இறந்தனை
இங்ஙனம் இறந்தும் பிறந்தும் இத்துன்பங்கனி
ல் மொத்துண்டு இன்னும் பற்றாநின்றாய் நீவெ

டிக மில்லாய்போலும் பேதைமைதானே நிறைந்
த நெஞ்சமே என்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்
விடல்வேண்டி மென்றவற்றை யெல்லாம் விடுத்
தேன் இனி ஓரிடமாயினும் பிடித்துக் கொண்டி
ருந்து தவத்தைப் பண்ணுவேனென்றால் நீர் இவ்
விடமும் ஆகாதென்று கூறிநீர் இவ்விடம் வே
ண்டிமெனப் பிடித்ததனால் குற்றம் என்னெய்
ன்று மனங்கேட்பு, — உடலிது நமக்குடையவை
ன்றும்பேணவுழ் படுமே யிதற்கிடமதாம் பிறிது
விதனை. எ-து, வாதபித்தசிலே ஃமங்கலினால்
கிய வியாதிகளுக்கு இடமாயுள்ள உடம்பு சடமா
கலின் யாம் அறிவாகலின் இவ்வுடம்பே நமக்கு
இடம் அன்றென்றால் இதனுக்கு இடமாயுள்ள
மண்ணின இடமென்று பிடிக்கவும் தகுமொ நீ
சொல்லுதியென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்கூ
றியது உண்மையாம் அறிவுருவமாய் எமக்கு இ
டமாவதுபாதென்று மனங்கேட்பு, — நாகம்பு
ணினுள்நீருச் சரணமேயுயிர்க் கெலாம் புகலிட
மகுத்தோ. எ-து, சரீர்பாபரணாகிய கிவனது
நிருவடிசுளே உயிரகளுக்குக்கெல்லாம் அடையும் இ
டமாகலின் அதுவேநமதுஇடமென்று நீ அறிதி
என்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து, — இதைக்கு உதா
ரணம், ஆனந்தத்திரட்டு - மண்ணினுந் தனத்தி
னு மனைக்குயாத்தநம், பெண்ணினு மகவினும்
பெரியபேரினும், தன்னென விழைவனைத் துற
ந்ததாயமோ, விண்ணினு மின்புடன் மேவிவாழ்வ
மோ, “நிருவஞ்ஞவநாயனார் - புக்கில மைந்தின்று

கொல்லோவுடம்பினுட் பிச்சிலிருந்தவயிர்க்கு, ம
ற்றும் வருவனவற்றும் காண்த..... (எ)
இங்ஙனங் கூறியவற்றால் இடப்பற்றைவிடுத்து
ப்புகழைவிரும்பிய மனத்தினைப்பார்த்து மேற்
கூறுகின்றது.....*

தேர்வி லாயிவண் புகழ்விழைந்தனயினித், ...*
தேகம்மேறடைந்தாயேற்.....*
சாரு மோவதி லீதிற்புகழலதுநீ.....*
தானுணர்ந்திடுவாயோ.....*
பேரியாதிபா மார்கொண்முற்பவத்திகழ்.....*
பெற்றினுமிந் துணைநெஞ்சே.....*
யோரினோரிவ்விடுறுதலேபுகழிக.....*
முறல்பிறப்பெனவுன்னே.....*

எ-து, தேர்கிலாயிவண் புகழ்விழைந் தனயி
னித்தேகம் மேறடைந்தாயேற் சாருமோவதி லி
திற்புகழலதுநீ தானுணர்ந்திடுவாயோ. எ-து, புக
ழினது உண்மையை நீநன்றாய் விசாரித்து அறி
ந்தாயில்லை. இவ்விடத்துப் புகழை விரும்பாநின்
றனை. இக்காயத்தை விட்டு இனிவேரோர் காயத்
தை யடைந்தாயேல் இதன்உண்டைந்த புகழ் அத
ன்கண் வந்து பொருந்துமோ. அஃதன்றி முற்
பவத்துஇன்ன புகழையுடையான் இவனென்று
பிறராலறிந்து சொல்லத்தான்படுமோ. அஃதன்
றிநீகான் முற்பவத்திலே நற்புகழையுடையேன்
யானென்று அறிதியோ வென்று விவேகக்கேட்பு

,அதற்கு இஃதாயினும் எனக்குத் தெரியாதோ
வென்று மனங்கூற, —பேரியாதிபாமார் கொண்
முற்பவத்து. எ-து, அதற்கு இனிமேல் வரும்பி
றப்பு விவகாரம் நினக்குத் தெரியுமாயின் முற்
பிறப்பின் விவகாரமும் நினக்குத் தெரியுமாகலி
ன் முற்பிறப்பின் கண்முகக்குப் பேரியாது,யாம்
யாவர்.எமதுவிவகாரம் என்னை நீசொல்லுகியெ
ன்று விவேகங்கேட்பு, அதற்கு மாறுத்தரவு கூறு
தலின்றி மனஞ் சும்மாவிருப்ப, —இதழ்பெத்தினு
முத்துணை நெஞ்சே. எ-து, இதற்கு உனக்கு
வெறுப்பாகிய இதழ்ச்சி வருமாயினும் அதுஇந்
தப் புதழ்ச்சிடோலவையாக்கும். நெஞ்சமேயெ
ன்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் இங்ஙனங் கூறி
யவாற்றால் யாவருங் கூறுகின்ற புதழ்ச்சிவுகள் இ
ல்லையென்பதாயிற்று ஆதலின் இவைகள் இல்லை
யோவென்று மனங்கேட்ப—ஓர்மனையில் வீடு
றுதலே புதழ்ச்சுழல் பிறப்பெனவுண்ணே. எ-து.
உண்மைபாக விசாரிக்கு மிடத்து ஒப்பற்ற வீட்
டனை அடைதலே புகழெனவும் பிறப்பினை அ
டைதலே இகழெனவும் நீ அறிதியென்று விவே
கங்கூறிற்று. எ-து[வீட்டினை யடைந்தோரும்
நித்தியம். ஒன்றனையும் விரும்பாது அவ்விட்டி
னையே விரும்பி அடைந்த அவரது புகழும் நித்
தியம். பிறப்பினை யடைந்தோரும் அறித்தியம்
இவரது புகழும் அறித்திய மாகலின் அதுபுகழெ
ன்றும் இது இகழென்றுங்கூறப்பட்டன.] இதற்
கு உதாரணம்—“ஒழிவினொடுக்கம்” தாயேறிவி

ழிந்தென்னதத்துவென் ஞானிக்குப். பேயாஞ்
சகம்பழித்தென் பேணுகென்—ஞாயார்,பெரு
மை சிறுமையிலே பின்னு முன்னு மில்லை, வரை
வற்று வேண்டிய செய் வார்., உறவுமுதல் புகழோ
ருட ஐந்திற்கும் உதாரணம்—பிரபுவிங்லை-ஓடு
ம்ஹொன்னை முறவும் பழையுமொர், தே. மிஞ் செ
ல்வமுங் தீர்த்தியு நிந்தையு, ஓடுங் காணமும்
வேறந்தே க்குதல், கூடுந் தன்மை கொளுமன
தன்மனம், மற்றுங் வருவனவற்றிற்குண்க..(அ)

தானையே தாமதிலோ தென்னும் பாட்டுமு
தல் இவ்வெழுப ட்டாலும்—மனத்திற்குப்பிறப்ப
ற்றுக்களாயுள்ள உறவுபொருள் சகம் இடம் புக
ழ் எங்கிற இவ்வாந்தையுங் விடுவித்து இந்தவுற
வு முதலாகிய மைந்தனஞ் சிவனது திருவடியே
யென்று அறிவித்து—இனிஉட்பற்றை நீக்கி அத்
திருவடியை அடைதற்கு ஏதுவாய் தவத்தைச்
செயும்படி மனத்தைச்சம்மதிக்கப் பண்ணஅது
சம்மதித்துத்தவஞ்செயத் தொடங்கும் போது
அத்தவத்தால் தண்ணப்பிறப்பெரியனென்றுகூற
அப்பெருமைசுருதிய மனத்தைப்பார்த்து மேற்
கூறுகின்றது.....*

உன்னுகின்றனையு னைமனோர்பெரியனென் ...*
றுணருமாசெயவுன்பால்.....*
மன்னுமிசனே புந்தம் விடனிப்பவன்*
மற்றைய ரறிந்தென்னும்.....*
அண்ணவன்றிருப் பொலினடிசரியதா.....*

வருந்தவஞ்செய்தெஞ்சே.....*
 பின்னைமுன்னவ னுலகநித்தைநீஞ்சமா.....*
 பெருமைசெய் குவகோ.....*

உன்னுகின் நினைபுனை மனோர் பெரியனென்
 னுணருமாசெய. ஏ-து, உன்னை இவ்வுலகத்திலுள்
 ளர் தவத்தாற் பெரியனென்று அறிபுமாறுசெ
 ய்ய நீசுருதுகின்ற, னைஉன்பான் மன்னும்சனே
 பந்தம் வீட ளிட்பவன் மற் றையரநித்தென்றும்
 -ஏ-து, உன்னிடத்திலுமிட்டு நீங்காது நிலைபெற்
 திருக்கின்ற பாமசிவனே நீ செய்த அவத்தினையு
 ம் தவத்தினையும்அறிந்து அவத்திற்குப்ப யனா
 ய பந்தமும் தவத்திற்குப்பயனாய வீடும் தருப
 வன். அச்சிவனையளி ஒழிந்த சிவர்கள் உன்னை
 ப்பெரியனென்று அறியும்படி அவர் சாஷியாக
 நீசெய்ப்புந் தவத்தால் உனக்கு என்னபயன் உண்
 டாமென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அச்சிவனது
 திருவுளத்துக்குப்பாங்காக நடக்கின்ற நன்னெதி
 யானென்று மனங்கேட்ப, — அன்னவன்றிருப்
 பொன்னடிசரியதாவருந்தவஞ் செய் தெஞ்சே
 -ஏ-து, சிவசாஷி குறியாமல் சிவனது திருவடிசா
 ஷியாக அரியதவத்தினை தெஞ்சமே நீ செய்தி
 பென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அத்திருவடி சா
 ஷியாகச்செய்யுந் தவத்தால் வரும்பெருமை யா
 தென்று மனங்கேட்ப, — பின்னைமுன்னவ னுலக
 நித்தினைநீஞ்சமாபெருமைசெய்குவகோ. ஏ-து
 , அதற்கு இங்ஙனம் நீதவஞ் செய்த பின்னர் பா

வர்க்கும் முதல்வனாகிய சிவன் இவ்வுலகத்தி லுள்
 ளார் யாவரும் நினைப்பெரியனென்று அறிந்
 து வணங்கும் படி பெருமையைச் செய்வான் இ
 தனை நீ அறிபென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து,
 இதற்கு உதாரணம், சிவபோகசாரம்-நாம்பெரி
 யவென்னுமதை நாடாதக்குமவர், தாம்பெரிய
 றென்னுமதைசாத்தியிடம்-நாம்பெரியர், என்பா
 ர்சிறியரிவரலா தில்வுலகில், துன்பார்கமப்பார்கள்
 சொல்., மற்றும் வருவனவற்றிற்கானக... (சு)

இங்ஙனனந்திருவடி சாஷியாகத் தவஞ்செய்
 கின்றமனஞ் சார்க்காலின்பத்தைக் கருதியவாறு
 நோக்கி மேற்கூறுகின்றது.....*

ஒரினுள்ளமேபாரின்மானிடர்முத.....*
 ளுளவறுபிறப்புமிஞ்.....*
 சேருமின்பமொன்றில்லைபென்பது பிரதீ.....*
 தியக்கமா நீலல்லாய்.....*
 பேர்களாதிதுன்பிமையவரடைவதும்.....*
 புகலது லுணர்ந்தாயே.....*
 தேரிலாவரன் கழலலான்மிகுசக.....*
 நிலையிதினையன்மே.....*

ஒரினுள்ள மேபாரின்மானிடர் முதலுளவறு-
 பிறப்புமிஞ் சேருமின்பமொன் றில்லைபென்பது
 பிரதீதியக்கமா நீலல்லாய், ஏ-து, தெஞ்சமே உ
 ண்மைபாகவிசாரிக்குமிடத்து இப்பூமிக்கண் மக்
 கன்முதல் தாவா மிருப்புள்ள அறுவகைப் பிறப்

பிணுள்ளும் பொருந்தி நின்ற சுகம் ஓர் ஊர் என வா
யினும். இன்றென்பது காட்சிப் பிரமாணமாக
நீயே அறிய வல்லாய். — போர்களைத் துன்பி
மையவரடைவதும் புகலது ஊன்றித்தாயே. -எ
னா, அன்றென்றிச் சத்தினுக்களோடு அமர்ச்செய்த
ல் முதலியவற்றால் வருந்தித் துன்பங்களைத் தேவர்க
ள் பொருந்துவதும் உவதாடம் சாஸ்திரங்கள் கூ
ற அதைச்சபித்தப் பிரமாணத்தால் - அறிந்தனையெ
ன்று விவேகங்கூற, அதற்குமக்கண்முதலிய அ
றுவகைப்பிறப்பித்தும் மேலாய தேவப்பிறப்பி
ன்கண்ணும் யின்பம் இன்றென்றிர் இனித் தான்
சுகமரவது யாழென்று மனங்கேட்ட. — தேரிலா
வரன் கழலலான் மிகுசுகநிலை பறிதிலைபன்றே
-என, அதற்கு ஒருவாற்றினும் உவமைகூற்றுகி
ய சிவனது திருவடியே யல்லது மிகுந்த பேரி
ன்பநிலை வெறுஇன்றென்று விவேகங் கூறிற்று. 9
எ-று. [பிறப்பும் இறப்பும் காமமும் நோயும்
பயமு முதலிய துன்பங்களைத் தேவர்களடைத
லிற் போர்களைத் துன்பென்று கூறப்பட்டது.
அன்றென்றது - அகசநிலை] இதற்கு உதாரணம்
-பொருந்திப்படு தீபவசுரர்பகையுண்டு செற்றமா
ர்வமிசவுண்டு, நோயுண்டனங்களுண்டு நோய்க
ட்கெல்லாந்தாயான, நாயமுண்டுகொழுவேண்ட
முனருமுண்டு கற்பத்தே, மாபுத்தன்மைபுண்டா
னல் வாறோர்க்கென்று வளனுண்டே. 10 இன்ன
த்திரட்டு - தேவின்மாதாபதத்திற்றுப்பந்திசுழ்
ப்பரிசே பெயர்நல், சுவசுத்திலைப்பகுபக்கி

தாவர மற்றெல்லாம், ஒவிய துன்பவெள்ளத் து
ழைத்தலோ ரளவுமுண்டோ, பாவமாநியாயந்த
ன்னிற் பரிசுயர் பகரல்வேண்டா, மற்றும் வரு
வனவற்றாற்காணக..... (10)

இங்ஙனங் கூறிய உபதேச மொழிகளை அர்த்
தாங்கிகாரமாக உட்கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மிக
வும் உவர்ப்புப் பிறவாமல் நின்ற மனத்தைப்பா
ர்த்து மேற்கூறுகின்றது.

அன்றெனக்குநீ பொருதுணை பிறப்பிறப்பி... *
பதிற்றுயரமுங்கேடும்..... *
துன்றெனலொன்றால் வியாதிபாதிக்கனிசூழ்..... *
செறிதுயரமுமோர்நீ தோர்நீ..... *
தென்று மேற்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே..... *
யின்பவீ டெதுவென்றே..... *
நின்று நின்றமு திலைதொழுதுகிசைவ..... *
னெசர்தாள் பூசுத்தே..... *

அன்றெனக்கு நீயொருதுணை. எ-து, பிறப்பு
த் துன்பமென்றும் வீடு இன்பமென்றும் உன
க்கு நானு உபாயங்கனிவனும் யாம் அறிவித்து
ம் நீ அப்பிறப்பினை நீக்கிவிட்டினை அடைதற்
கு ஏதுவாய் தவத்தின் விநாந்து செய்யாது
தாமசம்பண்ணுகின்றனையர்கலின் எனக்கு நீ ஓ
ப்பற்ற துணையன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு
நீர் விடுக்கச்சொன்ன பற்றுக்கள் யாவும் விடுத்
தேன். தவமுஞ்செய்கின்றேன், நீர் இன்னங் கூ

நியவாறுகி கேட்க நிற்கின்றேன். இங்ஙனம் இருந்த என்னை அங்ஙனங்கூறியது என்ன என்று மனங்கேட்ப, —பிறப்பிற்றப்பதும் அயரமுழிகேடுந்நின்ற லொன்றலால் வியாதிபாதிசுளிதம் செநி அயரமுமோர்ந்தோர்ந் தென்று மெழ்ப்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே. ஏ-து, பிறப்பிற் கருப்பாசயப்பை உறுத்தல் முதலிய வைத்தினால் வருகிற துண்பத்தையும் இறப்பில் அத்துண்பத்தி னெண்மடங்காகிய துண்பத்தோடு வருகிற நாசத்தையும் இவற்றிற்கு இடையாயுள்ள ஸ்திக்கண அருந்தல் பொருந்தல்களாலும் நோய்முதலியவற்றாலும் அடையாநின்ற துண்பங்களையும் இடைவிடாது எக்காலமும் ஆராய்ந்து அவ்வெழுவனைப் பிறப்பிற்கும் நெஞ்சமே நீ பரந்தா யில்லை, இன்ப ஸிதெதுவென்றே நின்றுநின் மழுதலை தொழுதலை சிவனேசர்தான் பூசித்தே. ஏ-து, அஃதென்றி அப்பிறப்புத் துண்பங்களை நீக்குதல்செய்யுஞ் சிவனது திருவடிக்கு தேயராகிய அடியாரது திருவடிகளை அருட்ச்சித்த வணங்கினை யில்லை. இன்பவாடாவது யாதென்று அவர்களைக் கேட்டு நின்று நின்று அழுதாயில்லை. ஆகலின் யாம் கூறியவாறு- நீ கேட்டது என்னெயென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து. வியாதி யாதிகளினுந் செநி அயரம் என்றையபால் அருந்தல்பொருந்தற்கு ஏதுவாகிய திரவியந் தேடுதல் அதுண்ப்பாதுகாத்தல் நரை திணா முடிப்பு முதலியவற்றால் வருந்துண்பமுங் கொள்க, —கருப்பாசயப்பை யு

றுத்தல் முதலியவைத்து துண்பமென்றது-கருப்பாசயப்பை யுறுத்தல்- அதற்கு லம்புரித்தல்-உதராக்கினியால்வேவுதல்- பிரஞ்சவாபு முரித்துத் தள்ளுதல்-யோனித் துவாரத்தில் நெருக்குண்டல்-ஆகிய இவ்வைந்து மென்றற்கு-இவற்றிற்கு உதாரணம், சிவதருமோத்தரம் - என்றென் நெண்ணி யிருக்கு முயிரிடர்ப் பட்டழியு மெழில் வொக்கீழ், ஒன்று மொருவன்னைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலால், மன்றவுத்தி மந்ந் தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிடுமீ, நின்ற கருப் பாசயவுதக வெள்ளங் கொள்ள நிறையழிந்தே. என்றும், அங்கியதனிற் தங்கியிடும யேர்மயக்க குட்பத்தில், தங்குமொருவன் மபனம் போற்றபன மெய்துந் தாயுதரத், தங்குகடவேயமுலனையருசியதன லாகத்தைப், பங்கித்திடவே பரிமிடரினிநுந் குலிதம் பட்டமுங்கும், என்றும், கருப்பாசயமே கட்டமதா மதனிலதிகங்கிங்காலும், முதலில் யிடவே மோகமுற முண்ணேதுவது பந்திலையே, மரிக்கவாலைக் கரும் பெண்கேபோனி வழியின் வலிதொலைப, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையேதோன்று முயிரு நிலையுடனே, என்றும் - இப்பிறப்பி னெண்மடங்காய துண்பத்தோடு ஒருநாசத்திற்கு உதாரணம், பெருந்திரட்டு- பரணயாகிய பெண்டிருஞ்சுற்றமும் பண்டிதங் கையிற்றந்த, இரண்டானவை கொண்டிட விவணாவிட்டியம்பிபா திவனேகும், மரணவேதனையாவராலறியலாமயங்கியைப் புலனந்தக்

கரண மியாவையுங் கலங்கிட வருந்துயர் கடவு
ளே யறிகிற்பான், என்றும், “வந்திடு மரணத்து
ன்ப மறித்துரை செய்யப்போமோ, உந்திமேலை
யும் பித்து முணர்வொடுபொறிகலங்கி, தந்திடா
விருளே முடிநாவுலர் தலமந்தென்னே, இந்த
மாவிறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்மட
ங்கே, என்றும், “ஆனந்தத்திரட்டு - கருவிடைய
முத்துந் துன்பமு நிலத்தின் கண்ணுநிற் கொடி
ய வெந்தோயால், மருவுவெந்துயரு நறா திரா
யெய்தி வருந்திநிற் துன்பமுங்கூற்றால், உருவி
னை யொருவுந் துன்பமு மீட்டிங் கருக்குழியொ
ன்றுது துயரும், வெருவா வெண்ணியின்ப வீட
தனைமேவ தன்குணர்தலே வேண்மீம்: என்றும்-
நின்றுநின்றமுதிலை என்பதற்கு உதாரணம், “திரு
வாசகம் ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் சுழற்கண்
பிலை யென்புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ்
செப்கிலைபணிகிலை பாதமலர், சூடுகின்றிலைகுட்
டுகின்றதுபிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகி
ன்றிலை தெருவுதோ றலநிலை செய்வதொன் றறி
யேனே, என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றும் கா
ண்க..... (10)

நீர்கூறியவாறே பிறவிதுன்பத்திற்குப்பயமு
இதனை நீக்கிவிட்டு இன்பத்தினை அடைவித்தற்கு
எதுவாகிய அடியவரிடத்து அன்பும் எனக்கின்
ருயது உண்மை, இனிப் பயபத்திகளோடுங் கூடி
விட்டினை அடைதற்கு எதுசெய்கின்றே னென்று
மனங்கூற அதற்கு நீ என்னை அடிகாட்டு செய்கி

ன்றாயென்று பின்னும் அதனை வெறுத்து மேற்
கூறுகின்றது.....*

புனைசெய்துதோத்திரஞ்சொலித்தனை நினை ...*
புண்ணியர்பானண்ணற் *
காசைசெய்துமீடும்பலக்கூத்தனை.....*
யடைகிலையடைந்தாரிற்.....*
பேசுகின்றனையறவரின் விளங்கினை.....*
பிறர்மனைநயக்கின்றாய்.....*
சீசு யிங்கிருந்தென் செய்தாய் நெஞ்சமே.*
செத்திலாய் கெடுவாயே.....,*

புனைசெய்து தோத்திரஞ் சொலித்தனை நினை
புண்ணியர் பானண்ணற் காசை செய்துமீடும்பல
க்கூத்தனை யடைகிலை, -எ-து, தனது திருவடியை
க் காயத்தால் அருச்சித்து வணங்கி வாக்கால்
தோத்திரம் பண்ணி மனத்தால் திடானித்து இங்
ஙனம் வழிபடுமப்பதி புண்ணியங்களைபுடைய அ
டியாரிடத்து எழுந்தருளுவதற்குத் திருவுளத்து
இச்சைசெய்யா நின்ற கனகசபைக்கண்நடம்புரி
வோனை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி அடை
ந்தாயில்லை, -அடைந்தாரிற் பேசுகின்றனை யற
வரின் விளங்கினை பிறர்மனை நயக்கின்றாய்-எ-து,
அவனது திருவடியையடைந்த அடியார் போல்
வாரித்தைமாத்திரஞ் சொல் லுகின்றனை பசு புலி
த்தோல்போர்த்ததுபோல் உள்ளத்தில் வஞ்சகம்
வைத்துக்கொண்டு புறத்துத் துறவறத்தோபேச

ல் அவரது வேடத்தால் விளங்காநின்றனை எனக்
கு உரிய டீனவியைத் துறந்து தவஞ் செய்கின்
றே நென்று மொடங்கிப் பிறர்க்குரிய மனைவி
யை இச்சிக்கின்றாய், — சீசு பிங்குநற் தென்குச
ய்தாய் நெஞ்சமே செத்திலாய்கெடுவாயே-று
, சீசு முன்னிருந்த இல்லறமுமன்றி துறவின
யிப் பின்னர் அடைந்த ஹவறமுமன்றி இவற்றி
னடுவண்ணின்று கூடாவொழுக்கஞ் செய்கின்றனை
நெஞ்சமே நீ இவ்விடத்தில் இருந்து என்னகாரி
யஞ் செய்துகொண்டனை இனி நீ இருந்தால்இக்
கூடா வொழுக்கத்தால் என்னைப் பவத்தூன்பத்
திலே தள்ளுவாயாகலின் நீ சாவாய் கெடுவாய்
என்று விவேகங் கூறிற்று. ஏ-று, துறநிறை புண்
ணியர் பாணண்ணற் காசைசெய்திடும் என்பதற்
கு உதாரணம்- “திருவாசகம்-முத்தனே முதல்
வா முக்கனா முனிவர் மொட்டாடமலர் மறித்தி
றைஞ்சிப், பத்தியாணினைத்துப் பரவுவார் தமக்
குப் பரத்தகொடுத் தருள்செய்யும், சித்தனே
செல்வத்திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்க்கு
ருந்தமேவியசீர், அத்தனே யடியேனாதரித்த
ழைந்தா லதெந்தயே பென் றருளாயே, பிறர்
மனை நயக்கின்ற பென்பதற்கு உதாரணம், திரு
வள்ளுவநாயனார்-வலியிலிவமையான் வல்லுருவ
ம் பெற்றம், புலியின் றோய்போரித்து மேய்ந்தற்
று, மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.....(௮௫)

நீர் கூறிய முறையே செய்கின்ற தன்றி என்

மேலே தவறென்றும் கண்டிலேன் இங்ஙனபி
ரூப்பச் செத்திலாய் கெடுவாயென்று என்னை
வெறுத்துக் கூறினீர் என்பாய் தவறுதான் யா
தென்று மனங்கேட்ப- அதற்கு மேற் கூறுகி
ன்றது.....*

வாயினுற்பல தூல்படித்துணர்ந்துதல்.....*

வழிபிறர்க்குணாசெய்தும்.....*

நீயுலோகவாசாரமோரணுத்துணை.....*

யானு நீங்கிலநெஞ்சே.....*

தூயதாயிவண் பிறர்சொளக் குங்குமஞ்....*

சுமந்துசெல் கரமுன்னிற்.....*

காயமானிடத் தின்றதற் கன்றியுட்.....*

களவுயின் மையினிலே.....*

வாயினுற்பல தூல்படித் துணர்ந்து தல்வழி
பிறர்க்குணாசெய்து நீ யுலோகவாசாரமோ ரணு
த்துணை யானு நீங்கில நெஞ்சே. ஏ-று, பலரு
ன சாஸ்திரங்களை வாயினுற் படித்தும் அவற்றி
னது பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந்தும் பிறர்க்கு
நன்னெறியாகும் அவர்சம்மதிப்பச் சொல்லியும்
நீமுன்னிருந்த உலகாசார வழக்கத்தில் ஓரணுவ
ளவாயினும் உள்ளே துறந்தனை லீலை இங்ஙன
ம் பிறப்பிற்கேதுவாய் உலகாசாரம் துறத்தலின்
மையால் லீட்டிற் கேதுவாயனாசாரம் பற்றி
யதினி நென்பது நன்றிந்தென் நெஞ்சமே.—
தூயதாயிவண் பிறர்சொளக் குங்குமஞ் சுமந்து

செவ்வரமுன்னில். எ-து. குங்குமப் பொதுகம்.
 த்துசெவ்வர கர்த்தபம் உன்னிலும் நிம்மல
 மாமென்று விவேகங்கூற, அதற்குப் பலதூங்க
 னைக் கற்றறிந்து பிறர்க்கு உணர்க்கச்சிவ பூசை
 தோத்திரம் பண்ண இவற்றா லிபாவரும் மதிப்ப
 விருந்த என்னை மிருகசண்டாளமாகிப் கர்த்தப
 த்திற்குப் பீழ்ப்படுத்திக் கூறினீர் இதென்னெயெ
 ன்று மனங்கேட்ப. -காயமானிடத்தின் மதற்க
 ன்றியுட் களவு மின்மையினாலே. எ-து. அதற்கு
 நீ மக்களிபாக்கையைப் பெற்று தூற்பொருளு
 ணர்ந்தும் அந்நூற் பொருளால் வீட்டின்பமா
 ய பயனைப் பெறுது அப்பயன் பெற்றோண்போ
 ல் நெஞ்சில் வஞ்சகம்பெற்றுக்கொண்டு அந்நூற்
 பொருளைப் பிற்பயன்கொள்க் கூறுகின்றாய். கர்
 த்பத்திற்கு மக்களிடத்தாக்கையுமின்று- அஃத
 ன்றியும்-யான்குமந்த குங்குமம் பிற்பயன்கொ
 ள்க் கொடுத்தென்னென்று வஞ்சகமும் உளத்தின்
 ருக்கலின் உன்னை அன்னிதங் பீழ்ப்படுத்திக் கூறி
 மதால் தோஷம் என்னெயென்று விவேகங்கூறி
 த்து. எ-து--உலகாசாரநீங்கிலெயென்றமையால்
 ருளுகாரம் பற்றியதின் மென்பது வருவிக்கப்
 பட்டதுகுங்குமம்ஆகுபெயர்-வாயினுற்பலதூல்
 படித்தென்பதற்குஉதாரணம்- திருவள்ளுதாய
 னார்- ஓகியுணர்ந்தும்பிறர்க்குணாத்தூற் தடைங்
 காப்- பேதையிற் பேதையாரில் - பரர்கொள்க்
 குங்குமஞ் சுமந்து செல் என்பதற்குஉதாரணம்
 அநியானந்தசித்திபாதி-விரிந்ததல்வெதபுராணங்க

ளாகமமிக்கலை, தெரிந்துபடித்துப் பொருள்செ
 ப்பித்தானிலை சேர்ந்துநிலர், திருந்த சண்டாள
 ரி னேற்றங்கமுதை பெய்திற்குங்குமம், பரிந்து சு
 மந்தும்பின் வஞ்சகம்பண்ணாதபயனெழிலே, ம
 த்தும்வருவனவற்றாண்க..... (௩௩)

என்னுளத்தின்கண்வஞ்சம் இருந்தமையால்நீ
 ர் இகழ்ந்து கூறினீர். பற்றுக்களிபாவும் விடுத்த
 எங்குஇது விடுதல் அரிதோ இதனையும் விடுத்தேன்.
 இனிபொருமாரிக்கத்திலேநின்றுதவத்ததை
 ப்பண்ணினீட்டை அடைதற்கு அறுவகைச்சமய
 ங்களுள்ஒர்மேலாயசமயம் எனக்குநீர்கூறுகவெ
 ன்றுமனங்கேட்ப; அதற்கு மேற்கூறுகின்றது*

நாலுவேதமுமொருசம நிலைசொல்.....*
 நவைசெய்யரவத்தைப்பாற்.....*
 கோலு மூவிருசமயமாகியபடி.....*
 குதியினாடிழிகின்றாய்.....*
 வேலைபாவுனக்குடமுருவித்யுற.....*
 வையுமனைதவிவிவிக்குங்.....*
 காலனார்தொடர்பையு மினந்தொடருதி... ..*
 போலுநீ கடைநெஞ்சே.....*

நாலுவேதமு மொருசம நிலைசொல்நவைசெ
 யீ ரவத்தைப்பாற் கோலுமூவிருசமய மாகியப
 டுகுதியினா டிழிகின்றாய். எ-து, இருக்கு முதலி
 யநான்கு வேதங்களும் சதவகைவகைகளுக்கு ம

த்தியமாகிய எத்தாவஸ்தையேவிடடைதற்குளது
வென்றுசொல்லக் காமவெகுளி மயக்கமென்னு
முக்குற்றங்களைபும் உண்டாக்குதல் செய்கிறசகல
கேவலங்களென்கிற இரண்ட வஸ்தைகளின் பகு
தியாகச் சமயிகள் தங்கள்சித்தவிகற்பத்தாற்கோ
லிய அறுவகைச் சமயமாகிய பிறவிப் பரிசுதியி
லே நீஇறங்காநின்றா யென்று விவேகங்கூற, அத
ற்குஇவ்வறுசமையங்களுபும் பரிசுதியென்றீர்-
இதுஎன்னெ யென்றுமனங்கேட்ப, அதற்கு இங்
வனங்கேட்டமையாற் சமயங்களின்மேலே புற்
றுக்கள் நீஇன்னம் விடுத்திலையாகலின், — வேலை
யாவனக் குடறரு விதிபுற வையுமதைவிடுவிக்குங்
காலனார் தொடர்பையுபினந் தொடருதி போலு
நீ கடைநெஞ்சே. எ-து, இதுவேவேலையாகஉன
க்குஉடல் கொடுக்கின்ற பிரமனாகியஉறவினையும்
அவனாற் கொடுக்கப்பட்ட உடல்களை விடுவித்த
லேவேலையாக விடுவிக்கிற கூற்றனாகிய நட்பினை
யும் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களையும் விடுத்தபி
பிறப்பிறப்பைநீக்குதற்கு எதுவாய்வந்தும் இன்
னமும் தொடர்கின்றனை போலும் நீயாவைக்குங்
கீழாய நெஞ்சமே பென்று விவேகங் கூற்றிற்று-
எ-து, — வேதாகமங்கள் கூறியநெறிசெல்வோர்க்கு
குப் பிறப்பிறப்பு நீக்குதலையன்றி மற்றச்சமய
ஞாலங்கள் கூறிய நெறிசெல்வோர்க்கும் அவைநீங்
கா தென்பது இதனாற்காண்க. — நாலுவேதமு
மொருசம நிலையென்பதற்கு உதாரணம் “பட்
முண த்நுப்பிள்ளைநாயனார் - சினந்தீனயந்துபி

பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்தது
மற்று நினையாததுமற்று நினைமலமாப்தீ, தனந்
தனியேயிருந்தானந்த நித்தினைதங்குகின்ற அன
ந்தலிலென்றிருப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே
சமயமாகியபரிசுதி பென்பதற்கு உதாரணம்.
தேவிகா லோத்தரம்: சமயாசாரசங்கற்ப விசுற்ப
மும், அமையாதாங்குலவாசார மான தும்இமை
யாதாரும் விடாதவில் லாழிக்கையும், அமையார்
தோளாய் விடுதல். சாரமே., மற்றும்வருவன
வற்றும்காண்க..... (யச)

இனிஇந்தவுயிரைக் கொண்டு போகின்ற கால
னுக்குத் தப்பிச் செல்லுநெறி எனக்கு நீர்கூறுக
வென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு மேற் கூறுகின்
ற து,.....*

நெஞ்சமே புடலந்தமா தியைவிடார்.....*
நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம்.. ..*
வெஞ்சமற்குதிப் பரிதிவைக்கொருமிரு... ..*
கண்டுபுத்திரன் சான்றால்.....*
அஞ்சலிவ்வுடற் கிறுதியிப்பொழுதென... ..*
வறிபொருமைபி னாளும்.....*
தஞ்சமென்றான் சாண்விடேலியாமுமச்.. ..*
சமன்வலிதடுப்பாமே.....*

நெஞ்சமேபுட லந்தமாதியைவிடார் நிற்கமற்
றையர்க்கெல்லாம் வெஞ்சமற்குதிப்பரிதி. எ-து

தெஞ்சமேதேகாந்தத்தில் யாவர்க்குமுதல்வனு
யசிவனது திருவடியை மறவாது பெரியோர்கள்
நிற்கமற்றைச்சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற
சேர்க்கட்கெல்லாம் கொடிதாடிய கூற்றைக்கடந்
துபோதல்அரி தென்று விவேகங்கூற, அதற்கு
அவ்வடியை மனமொழிமெய்க ளினால்வழிபடு
வோர்க்குங் கூற்றைக் கடத்தல் அரிதென்றுகூறி
னார். இதற்குப்பிரமாணமுண்டோ வென்றுமன
ங்கேழ்ப, — இவைக்கொரு மீருகண்டு புத்திரன்
சான்ருல், ஏ-துஅதற்குச் சிவனது திருவடியை
த்தேகாந்தத்தின் மறவாது பிடித்துக் கூற்றைக்
கடப்பதற்கும் அத்திருவடியை மனமாதியால்வ
ழிப்பட்டும் அவனைக்கடத்தல் அரிதென்ப தற்கு
மொப்பற்ற மிருகன்மிமாமுனி புதல்வராகிய மா
ர்க்கண்டேயரோ சாக்ஷியென்று விவேகங்கூற, அ
துஎங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப, அதற்குஅவர்
மனமாதிகளால் வழிபட்டிங் கூற்றன்வந்துபிடித்
தான் அங்ஙனம் அவன்பிடித்தபோது பயத்தா
ல்மறவாது சிவனது திருவடியை அவர் பிடித்த
தமையால் அந்தக் கூற்றனையுங் கடந்தாராதலி
ன்அவரோசாக்ஷியென்பதுஅறிதியென்று விவேக
ங்கூற. அதற்குத்திருவடியை வழிபடுதலா லியா
ன் கூற்றைக்கடக்கலாமென்று இருந்தேன் நீர்
கூறியவ-ற்றால் அவனை இவ்வழிபாட்டாற் கடக்க
க்கூடாதென்பது அறிந்து அச்சமுற்றேன். இனி
அவனைக்கடத்தற்கு எதுவாகிய திருவடியைப்பி
டித்தற்கு உபாயம்தீர் கூறுகென்றுமனங்கேட்ப.

பு—அஞ்சலிவடிவந்திறுதி யிப்பொழுதென வ
ந்யொனாமயினுந் தஞ்சமென்றான் சரண்
விட்டவியாபுமுபச்சமன்வலி தழிப்பாமே. ஏ-துஅ
தற்குநீ அஞ்சற்க. இத்தேசத் திற்குஅந்தம் இந்
தக்கணப்போ தென்றுநம்மால்அறியக்கூடாமை
யால்எந்தாளும் மறறறறினவெல்லா மொழித்
துச் சிவனதுதிருவடி தஞ்சமென்று அதனையே
விடாது பற்றுதிஇங்ஙனஞ் செய்தியெனின்அந்த
க்கூற்றன் நம்மைப்பிடிக்கவருஞ் சாமர்த்தியத்
தைதாமும் தடுத்திக்கொள்வாமென்று விவேகங்
கூறிற்றுஏ-து—தஞ்சம்பற்றுக்கோடு — இதற்கு
உதாரணம்“பெருந்திருட்டு வில்விளங்கிய விண்
ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளும், அல்லரும்பதலென்
னுமீர் வாளினாலரிந்து, கொல்லும் வெங்கொடு
ங்கூற்றையார் குலைவுருர் குறுகின், தல்விருந்தெ
னவுவந்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி,, என்னும்
திருவள்ளுவர்வேண்டிதல் வேண்டாமை யிலான
டிசோந்தாரீர், கிபாண்மிமிம்பயில“என்றும்.
மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.....(யடு)

இப்போதுபெற்ற இக்காயத்தின்கண் நின்று
ஒருகலயாகத் திருவடியைமறவாது பிடிக்கவே
ண்டிமென்றுஇன்னும் வற்புறுத்துதல்மேற் கூறு
கின்றது

தடுத்தமெல்லும் அருவமாயினும் பெறல். ...*
சுற்றலமறைநாகத்.....*
திடத்தின்மாதவரிருடர்க்கெனவடைந்.....*

திருத்தல்சர்ன்றரிதாதிக்க.....*
 கிடைத்ததேகமும் விவேகமுமிருக்கு ஞான்...*
 நேகிரீசனைநெஞ்சே.....*
 அபித்திலாய்பலக வலைமாய்த்தோருணர்... ..*
 வாகிநின்றகலாதே..... ..*

தமித்துமேலு மிவ்வுருவமாயினும்பெறல் சற்றல
 எ-து,இத்தேகத்தை விட்டுஒனிமேல் அம்மாஸி
 ட தேகமாயினும் பெறல் எளிதன்றென்றுவிவே
 கங் கூற,அதற்குடும்மாஸிட தேகமாயினும்பெ
 ருதல் அரிதென்று மிகவும்அருமைப் படுத்திக்கூ
 றுகின்றீர். இதுகிடைப்பது அரிதென்பதற்கு ஒ
 ரீகாட்சிப் பிரமாணமுண்டோ வென்றுமனங்கே
 ட்பு,— மறைநாகத்திடத்தின் மாதவரிருவர் கங்
 கெனவடைந்திருத்தல் சான்று. எ-து, அதற்குச்
 சம்பான்சம்பாதி யென்னு மிறண்டுமுனிவரும்பு
 த்தியைவிரும்பி மேலாகியதவத்தினைப்பண்ண,அ
 தனால் சிவன்வந்து தோன்றிடமக்கு என்னை வே
 ண்டுபதென்றுகேட்பு, அதற்குத்தாம்கருதிய அ
 தனைமறைத்துமுத்திவேண்டுமென்றுகேட்பு,அ
 தற்குநீர்கருதிய தொன்றும் தம்மைக் கேட்பது
 மற்றென்றுமோ வென்று திருவுளத்தின்புனிவு
 செய்து காபங்கொடுத்தருள, அதனால் அவ்விரு
 வோரும் வேதகிரியின் கண்ணேகழுகெனக்கிரு
 தபுகமுதல்இந்தக் கலிபுகடளவும் இத்தேகங்கிடை
 யாது இன்றும்இருத்தலேசாகிப் பென்றுவிவேக
 ங் கூற, அதற்குவினாவேறு இன்றிமனஞ் சும்மா

விருப்ப—அறிதாதிக்க கிடைத்ததேகமும் விவேக
 முமிருக்கு ஞான்நே கிரீசனைநெஞ்சே யறித்திலா
 ய்பலகவலைமாய்த்தோருணர் வாகிநின்றகலாதே
 எ-து-ஆகலின் மிகவும்அரிதாக்கிடை த்திஇந்த
 மானிடதேகமும் இதனில் தன்னைத்தலைவனை அ
 நியவருகிற அரிதாகியவிவேகமுமிருக்கிற இக்கா
 த்த்திற்குநே தேகபோகங்களைக் கருதுகின்றபல
 வேறுவகைப்பட்ட கவலைகளைபுங் கெடுத்தனகவ
 நிவாய்நின்று கயிலையுங்கிரிவாசனாகிய சிவனது
 திருவடிபை விட்டு நீங்காது நீ அடைந்தாயில்லை
 நெஞ்சமே தின்கருத்திருந்தது என்னை யென்று
 விவேகங்கூறிற்று எ-து.அரிதாகியென்பதனை வி
 வேகத்தோடுமீப்பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தமித்
 துமேலுமிவ் வுருவமாயினும் என்பதற்கு உதார
 ணம். “ஆனந்தத்திரட்டு-மந்திரவாட் பெற்றும்
 பகைவெல்லான்இற்றதுகொண், டந்தோதன்மெ
 ய்யை யரிந்தான்பேர்ன்-நிந்தவுடல், கொண்டிமு
 த்திசெல்லங் குறிப்பின்த்ச் சுற்றின்பங்,கண்டுவி
 ணைக் காளாங் கணக்கு, விவேகமுமிருக்கு ஞான்
 நே என்பதற்கு உதாரணம் “ ஞானவாகிட்டம்-
 கையினாலறைபுண்ணும் பந்துபோலக் காணினு
 றைபுண்டு கணக்கிலாத மெய்யிலே புருந்தினைத்
 தும் விவேகம்பெற்றும்விரகலார் சிலர்பிறப்பின்
 மீயிழந்தார், மையினன் முன்னுலகாம்பணதி
 செய்துவருநிற்கும்போமாயிவளர்ந்துவாள பொ
 ய்யினான் மிகவிரியும் வேலையுட பொருதிரா
 போற் பரபதத்தே புரிந்தமாயை, மற்றும்வரு

னவற்றிற்காகாக..... (யசு)

இங்ஙனஞ் சத்தப்பிரமாணத் தாலும்இக்காய
ங்கிடைத்தற்கு அறிதென்று அறிவிக்க அறிந்தும
னஞ்சம்மதிப்ப, இனித்திருவடியைத்தா மதம்ப
ண்ண மல் வினாந்து நினைத்தற்கு மேற் கூறுகின்
ற அது.....*

அகலுமிவ்வுடன் மினின்வினாந் தெனின்.....*
விறைந் தரற்றொழி தலதிங்கே.....*
சகலமுஞ்செய நினைகுத ற்னையினித்.....*
தடப்புன விதுவென்றே.....*
பகலினுல்விரிகானலைநெஞ்சமே.....*
கருநிறெற்பயிராதி.....*
பிகலினுற்செய நினைபவர் நினைவையொத்.....*
திடுமென விடுவாயே.....*

அகலு மிவ்வுடன் மினின்வினாந் தெனின்வினா
ந்தரற்றொழு. எ-து, மேகத்தின்கண் தோன்றிநி
ன்று அழியும் மின்னல்போல மாயையின்கண்
தோன்றிக் கணகாலத்து அழியும் இந்தவுடலமெ
ன்றால் இஃது உள்ளபோதே அங்கேகிரமாகச்சிவ
னது திருவடியைவணங்குதி,-- ஈதலதிங்கே சக
லமுஞ்செயநினைகுதறன். எ-து, இத்திருவடியை
இடைவிடாது வணங்குத லன்றிப் பொய்யாகிய
பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு இப்
பிரபஞ்சத் துள்ள அறுவகைத்தொழிலுஞ்செயி

யத் தொடங்குவதை,-- இனித்தடப்புனலிதுவெ
ன் னை பகலினுல்விரிகானலைநெஞ்சமே கருநிறெ
ற்பயிராதி யிகலினுற்செயநினை பவர் நினைவை
யொத் திடுமென விடுவாயே. எ-து, சூரியகிரண
த்தாற் பொய்யாய் விரிகின்றகானற்சலத்தைமெ
ய்யான தடாகசலம் ஈதென்றுகருநி நெற்பயிர்மு
தலிய பைங்கூழினித்தமது சாமர்த்தியத்தால்உ
ண்டாக்குதல்செய்ய அறியாமையாற் கருதுவார
து கருத்தைப்போலும் என்கருத்துமெனஅறிந்
து நெஞ்சமே இனிவிடுப்பாயாக வென்றுவிவே
கங்குறிற்று. எ-து. -- சூரியகிரணத்தாற்பொய்யா
ய்த் தோன்றுங்கானற் சலம்போலச் சிவத்தைவி
ட்டுநீங்காத அபின்னசுத்தியாற்பின்னசுத்திபொ
ய்யாய்த் தோன்றுதலின் இப்பின்னசுத்தி காரிய
மாகிய பிரபஞ்சம் கானற்சலத்தினிதல் போலப்
பொய்யெனக்கூறப்பட்டது,-- கானற்சலத்தைப்
பொய்யென்று அறிந்தவன் பைங்கூழ்செய்ய நி
னையாமைபோலப் பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யென்
து அறிந்தவன் இப்பிரபஞ்சந் தொழில்களின்மு
யலான் என்பது அறிக-- அகலுமிவ்வுடல் என்பதற்
கு உதாரணம், "குறுந்திரட்டு" காயநீர்க்கு மிழிய
திலுறு மின்பங்கானலின்புனலிது தனக்கிங், காய
வித்துயரமளவிலையிதைநீயாய்வுருமையி லழிந்த
ற்றூழ்நீயினிக்கவலை நினைவெலாமொழித்துநெஞ்
சமே வந்தெனக்குடன் பட்டாயநற் சொருபர்க்
கென்பதே யிசைந்தாலரியதே தார் தமக்கெதிரோ
பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதற்கு உதாரணம்திருவா

சகம்-பூத்தாரும்பொய்கைப் புனலிதுவேயென
க்கருகிப், பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமா
காமே, தீர்த்தாய்திகழ்தில்லைப்பலத்தே திருநட
னஞ்செய்குத்தாவுன்சேவடிக்கூடும் வண்ணந்
தோனோக்கம்மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்குயென

பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதுந் திருவடிமெய்
யென்பதும் இங்ஙனம்நீர் அறிவிக்க ஐயமின்றிந
ன்றுணர்ந்தேன் உமதுகிருபையை என்னென்று
உணர்ப்பேனென்று மனங்கூற, அதற்கு ஞானச
மாதி கூறிதற்குமனத்தைஉடன்படுத்தி மேற்கு
துகின்றது.....*

வாய்மையீ துணர்ந்திடுதிநன்னெஞ்சமே.....*
வருகணத்தேதேனு.....*
நீநினைந்திடே லவ்வளவுடலுற.....*
னிச்சயிப்பரிதத்தாற்.....*
போயதோர்கணச்செயலுனெல்பயனி.....*
லைபுகனிகழ்கணத்தேனுந்.....*
திமைநன்மைநீ நினைவதென்வினைவழிச்*
சிவன்றருகுதலாலே.....*

வாய்மையீ துணர்ந்திடுதி நன்னெஞ்சமே
எ-து, யான்கூறிய நன்மார்க்கநெறியே சென்று
எனக்கு நன்மை தருகின்றநல்ல நெஞ்சமே உ
ண்மையாகிய இதனையும்நீ அறிவாய், —வருகண
த்தே தேனுந் நினைந்திடேலவ்வளவுடலுறனிச்ச

யிப்பரி தத்தால் எ-து நீனானநிட்டை கூடுவிட
த்து ஓர்கணப்போதாயினும் அந்நிட்டை யின்
நீங்காது இருக்கவேண்டுமாகலின் வருங்காலங்
களிற் கணப்போதாயினும் யாதொன்றையுங்கரு
திச்செல்லற்க. அக்கணப்போதளவும் இவ்வுடல்இ
ருத்தற்குநிச்சயம் பண்ணக் கூடாது அதனால்—
போயதோர்கணச் செயலுனெல் பயனிலை. எ-து
சென்றகாலத்து ஓர்கணப்போதாயினும் இன்ன
து செய்யாது விடுத்தேன் என்று கருதற்க. அத
னற்பயன் ஒன்றுமில்லையென்றுவிவேகங்கூற, அ
தற்கு வருங்காலஞ் சென்றகாலங்களில் ஒன்றையு
ம்நினைவேலென்று கூறினீர். இஃதுஉண்மை. நி
கழ்காலத்து அன்னப னுதிகளைக் குறித்தாயினு
ம் நினைக்கலாகாதோ லென்றுமனங் கேட்பு, —
புகனிகழ் கணத்தேனுந் திமைநன்மைநீ நினைவ
தென்வினைவழிச் சிவன்றருகுதலாலே எ-து. அத
ற்குச்சொல்லப்பட்ட நிகழ்காலத்திற் கணப்போ
தாயினும்நீ சுகதுக்கங்களை நினைவது என்னைநம
துநல்வினை திவினைகளின்படியே சிவன்அறிந்து
சுகதுக்கங்களை நமக்கு அருந்துவித்தலாலன்று
விவேகங்கூறிற்று. எ-து. —இதற்குஉதாரணம்,
திருவள்ளுவநாயனார். —ஒருபொழுதும் வாழ்வ
தறியார்கருதுபு, கோடியுமல்லபல, என்றும்,
ஒளவையார் - நல்வழி, உண்பதுதாழியுரிப்பதுதா
ன்குமுது, மென்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன
கண்புதைத்த, மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின்
கலம்போலச், சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்,

என்று மற்ருவருவனவற்றும் காண்க... (101)

பிரியவிடயங்கள் வரவேண்டுமென்று கருதாது இருத்தற்கும் உத்த விடயங்களின் மேல் ஆசைசெல்லாது இருவடிமையமறவாது இருத்தற்கு மேல் உபாயங்கூறுகின்றது,*

தருவதிமையி னன்மையு முழுதித்*
ததைபுயர்கழைமேனின்*
யுரைகளாதிசெய் கூத்தரிப்பிறனைநச்*
சொருமகடவனேவல்*
புரிதறன் நினைம்பொறிகளாற் பற்றினும்*
புகனிராசையைநீயுற்*
நிரவினும்பகலினும்விடேனெஞ்சமே*
யின்பவீடெளிதாமே*

தருவதிமையி னன்மையு முழுதித்ததை எ-து உனக்குவெறுப்பாகிய துன்பத்தைநீ விரும்பாதிருக்கவும் பழவினதானே கொடுப்பதுபோல் உனக்குவருப்பமாகியசுகத்தையும்நீ விரும்பாதிருக்க அவ்வினதானேகொடுக்கும் உனக்குஎக்காலத்து எவ்வினைப்பயன் அனுபவிக்கப்பொருந்தியது அதனைபாகவிற்பழவினைப்படியே வருமென்று அறிந்து எதிர்காலத்து ஒன்றையுந் கருதாது விடுத்து உயர்கழைமேனின் யுரைகளாதிசெய்கூத்தரிப்பிறனைநச் சொருமகடவனேவல் புரிதறன்னின். எ-து, உயர்ந்தகம்பத்தின்கண்ணின்று அந்நி

லைக்குத் தவறுவாராது அதன்கட் கருத்தைவைத்துத் தியாகியைப்புகழ் ன்முதலிய நோக்குவதிதைகளைப்பழக்கத்தற் காயத்திற் காட்டுதல் செய்யுங்கூத்தரைப்போலவும் பரபுருஷனைநச்சுடனார் நாரி அவன்மேற் கருத்தைவைத்துத் தன் புருஷனுக்குப் பழக்கத்தால் இவனது எவற்றொழில் சளைச்செய்தல்போலவும், — ஐம்பொறிகளாற் பற்றினும் புகனிராசையை நீயுற்றிரவினும் பகலினும் விடேனெஞ்சமேயின்ப வீடெளிதாமே. எ-து ஐந்திந்திரியங்களாலும் ஐந்துவிஷயங்களைப்பிடித்தாலுஞ் சொல்லாநின்ற அவ்விஷயங்களை இன்பமென்றுகருதி அவற்றின்கண் ஆசையுறுது திருவடிக்கண் ஆசையைவைத்து இகனை இராக்காலத்திலும் பகற்காலத்திலும் விட்டுநீங்காதே. யாவர்க்கும் அரிதாகிய வீட்டின்பம் உனக்கு எளிதில் உண்டாமென்றுவீவேகங் கூற்றிற்று. எ-து— தவன் புருஷன். இதற்கு உதாரணம் “பெருந்திரட்டு-இல்லின்பம்கழ்ந்து பேரின்பம்பேண்டி யெழிற்குருவருடனின் மேலா, நல்லுணர்வதனைப்பெற்றொரோ காந்தநண்ணியே சமாதியிற் றொடங்கி, யல்பகனோக்க னரவமாட்டியிலோ னறைதரு பணிச்சுண்மீ காமன், வல்கரிப்பாகன்போல நோக்குவர் க்குமனையின் மீட்டிச்சுசுபுமெழுமோ.” மற்ருவருவனவற்றிற்காண்க..... (102)

எக்காலமும் இடைவிடாது திருவடியை மறவாதிருத்தல் பிரதானம், நதந்திநிராசையுடனும் இ

ருக்கவேண்டுமென்று கூறினீர். இதுஎன்னென்
னுமனங்கேட்பு, அதற்குமேற்கூறுகின்றது...*

ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும்பிறப்பி... ..*
பளிக்கும்வித்தெனநெஞ்சே... ..*
நீமறித்திடாசைக்கடல் சுவறுமே... ..*
நீனைவெனுந்தினாமாயும்... ..*
போயிறந்தெலா நீனைவுமெப்பொழுதுலப் ...*
பொழுதுபூரணமாய்... ..*
சோமசேகரத்தெந்தை பொற்கழலையுந்*
தொழலையமிழைநாமே... ..*

ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும்பிறப்பிக்கும்
வித்தெனநெஞ்சே, நீமறித்திடு. எ-து, உனது
அவாவே மேன்மேலும் பலபிறப்பினை உண்டா
க்கும்ஐர்வித்தென்று நெஞ்சமே நீகருதிஅந்தஅ
வாமனத்தின்கண் முனைக்குந் தோறும் விவேகத்
தாலே பார்த்துத் தடுக்குதல்செய், — ஆசைக்க
டல் சுவருமே நினைவு. னுந் தினாமாயும். எ-து-
அந்நினைவு செய்கியேற்கண்டவிடயங்களை இச்சி
க்கும் ஆசையாகிய கடல்வற்றும் அக்கடல்வற்ற
வேபுறலிஷியங்களிற் செல்லு நினைவாகிய தினை
நாசமாம், — போயிறந்தெலா நினைவும். எ-து-
அந்நினைவெனுந்தினை நாசமாகவே முன்னர் இ
ந்திரியங்களாற்சுண்டுமனத்தின்கண்ஏறியிருந்தவி
ஷியவாசனைநினைவெல்லாம் ஒருங்கேஇறந்துபோ
கும், — எப்பொழுதி லப்பொழுது பூரணமாய்

சோமசேகரத் தெந்தைபொற் கழலையுந் தொழ
லையமிழைநாமே எ-து, அந்நினைவெல்லாம் பெப்
பொழுது இறந்தது அப்பொழுதுதானே சந்தி
ரகூடஞ்சிய எமதுதந்தையினது பரிபூரணமாகி
யதிருவடிவையுந் தொழுதற்கு ஐயமின்றென்று
விவேகங்கூற்றிற்று எ-து. — உடல்விட்டு உயிர்நீங்
கூங்கால் யாதோர்அவாத்தோன்றிற்று- அவ்வவா
வின் வழித்தாய்ச்சென்று உயிர்பிறத்தலின் அ
வாப்பிறப்பிற்கு வித்தெனப்பட்டது. — இதற்கு
உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார்- அவர் வென்ப
னெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞானந்த், தவாஅப்பிற
ப்பினும் வித்து, ஆசைக்கடல் சுவருமேநினைவெ
னுந்தினாமாயும் என்பதற்குஉதாரணம் “ஞான
வாசிஷ்டம்-இச்சையாம் விற்றகுமாண்டா லெண்
ணமாம்வன்னிமாவு, நிச்சயந்தத்துவத்தினுக்கை
யகற்றித்தேவோந், மெச்சியவுதாரக்கண்ணால்வே
ட்கையான்மிகவும்வ மிங், கொச்சை ஞாலத்தை
நோக்கிக்குறைவற விருப்பாய்தீரா, மற்றும் வரு
வனவற்றிற்காண்க..... (உரு)

நினைவுகளியாவும்பிறந்துபோகவேண்டுமென்று
கூறினீர். சிவபூசைமுதலிய சற்களும்ங்களாயினு
ம்செய்ய வேண்டாவோவென்று மனங்கேட்பு-
அதற்குமேற் கூறுகின்றது... ..*

நாமாந்நருச்சனைமுதலியகொடு... ..*
நலஞ்செய்தேமலையினிதி... ..*

தீமையெய்துளேமெனவு முன்னிலையொரு...
 சிந்தசைவடைந்தாலும்...
 பாய்பயற்றபராதமென்னினையும்...
 நசைகிலையெனினெஞ்சே...
 யேமயிக்குறச் செய்யுந்நிறைகழற்...
 கெனத்துணிந்திடுநீயே.....

நாமரற் கருச்சனைமுதலியகொடுதலஞ் செய்
 தே மவையின்றித் தீமைசெய்துளே மெனவு மு
 ன்னிலையொரு சிந்தசைவடைந்தாலும் பாய்பயற்
 தபராதம். ஏ-அ-யாம் இன்றைக்குச் சிவனதுகிரு
 வடிக்குத் திருமஞ்சனபத்திர புஷ்பங்கள்ற்செ
 ய்யும் அருச்சனைமுதலிய உபசாரங்களைக்கொண்
 டென்மை செய்தேமெனவும் இன்றைக்கு அவை
 செய்குதல் இன்மையால் தீமைசெய்தே மெனவு
 ம் இங்ஙனங் கருதுதலைப்பற்றி உனதுநிலைசுரி
 தோ ரசைவுபொருந்திற்றாயினும் அத்திருவடிக
 ளுக்குச்செய்யும் அபராதம் அதுவேயாமென்று
 விவேகங்கூற, —என். ஏ-அ-அதற்கும்பூசை செய்
 தேன் செய்கின்றிலேனென்னு நினைவுசிவனுக்கு
 அபராதஞ்செய்தல் என்னெயென்றுமனங்கேட்ப
 அதற்குத்தென்றுசுட்டி யறியக்கூடாத சிவத்தை
 ச்சுட்டி யறிதலே அபராதஞ்செய்தல் என்று வி
 வேகங்கூற, அதற்கு அங்ஙனஞ் சுட்டாமற் சிவத்
 தையறிதற்கு உபாயம் எங்ஙன மென்று மனங்
 கேட்ப. —நினைவு மந்தரசுகில யெனினெஞ்சே
 யேமயிக்குறச்செய்யு நன்நிறைகழற் கெனத்து

ணிந் திடுநீயே. ஏ-அ. அதற்கு ஓரணுவள வாயினு
 ம் ஒன்றைச்சுட்டி யெழுந்து அசையாது நின்றீ
 பெனின் இதுவேகிருவடிக்கு இன்ப மிகுந்தறச்
 செய்யும்பூசையென நீநெஞ்சமே நிச்சயித்து அ
 ந்திபென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-அ. —தானு மு
 ருவமாயிருந்துகொண்டு சிவனையும் ஒருருவாய்
 க்கண்டு அருச்சனைபண்ணுதல் கற்பனையாக வின்
 இது அபராதமென்றுந், தான் அறிவாய்நின்று அ
 றிவிற்கு அறிவாகிய சிவத்தின் கண் அசைவறநிற்ப
 உண்மையாகவின் இதுவேபூசையென்றுங் கூறப்
 பட்டன. இதற்கு உதாரணம் “ஆனந்தத்திராட்டு-
 எப்பொருள்களுந் தானுகியிலக்கிடுகின்றவானே
 னப்படிவீனங்குடைய தறிதலேயகின்றனக்குமெ
 ய்ப்படியிசைவேருந் செயலினாலன்றுமெய்யே
 யிப்படிருளந் தன்னாலிறைஞ்சுடப் படுவானிச
 ன்” மற் றும் ஒருவனவற்றிற்காண்க..... (உச)

இங்ஙனம் அசைவறநிற்பல் எனக்குக்கூடாது
 சிவன் இங்ஙனமிருப்பா நென்றுதியாநஞ்செய்கி
 ன்றேன் என்றுகூரியமனத்தைப்பார்த்துமெற்கு
 றுகின்றது

நீ மெஞ்ஞானநன் லிட்டைசா ருதலரி ...
 தெனவுனெஞ்சகமேசத்...
 ரெய்விலாதுசெய் தியானமாதிசுளெளி ...
 தெனவுமுன்னு நின்றாய்...
 செய்கடம்மினத்தாப்மொல்கும்மா.....

விருக்குதல் செயற்கரிதாகிப்.....*
போயுழைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப்.*
புதுமைபென்புகனின்றே.....*

நீமெய்ஞ்ஞானநன்னிட்டைச்சுருதலரிதெனவு
நெஞ்சகமேசற் றோய்விலாதுசெய் தியானமாது
களெளி தெனவுமுன்னு நின்றாய். ஏ-து. நெஞ்ச
மேநீ அதுவென்றும் இதுவென்றும் ஒன்றன்பு
ஞ்சுட்டி நினைபாது சும்மாவிருக்கின்ற உண்மை
ஞானமாகிய நல்லறிவிடைகூடுதல்அரியதெனவு
ம்ஓராணுவளவாயினும் நினைவுஒழியாது செய்பாநி
ன்றதியானசெபசிவபூசைமுதலியசெய்குதல்எளி
யதெனவும் சுருதாநின்றனை, — சேய்ப் பட்டம்மின்
த்தாய்கொல். ஏ-து ஆகலின்அன்னை நீராட்டல்மு
தலிய உபசாரங்களைச் செய்துமலரணியில் இரு
த்தவும் அவ்விடத்திற்குகத்திற் சும்மாவிராது புற
த்துஎழுந்துஓடி வருந்துஞ் சிறுபிள்ளைகளுகூ
ட்டத்தினைபுடையையோ நீயும், — சும்மா விருக்
குதல்செயற்கரிதாகிப் போ யுழைப்புனக் கெளி
யதாயிருந்தவிப் புதுமைபென்புகனின்றே-எது
தியானமாகளை மனமொழி மெய்களினுற் செ
ய்பாது சும்மாவிருநீ யென்றுபாண்கூற அங்ஙன
ம்இருக்குதல் செய்தற்கு அரிதாய்அவற்றைச்செ
ய்குவனென்று சென்றுவருந் தும் வருத்தம் உன
க்குளரியதாயிருந்த இப்புதுமைஎன்னையோயா
வர்க்குஞ்சும்மாவிருந்தல் எளிதுஓடித்திரிதல் அ
ரிது அவர்களுக்கு அங்ஙனமிருப்ப உனக்குஇங்

ஙனம்இருந்ததினைநீ நின்று எனக்குச்சொல்லு
கவென்றுவிவகங்கூறிற்று. ஏ-து. — மனமானி மு
க்கிரணங்களும் அசையாதுநின்றவிடம் மெய்ஞ்
ஞான நிஷ்டையென்பதும் அவையசைந்து செ
ய்புந்தியானசமாதிகள் அந்நிஷ்டை வருதற்கு எ
துவென்பதும் அறிக. — மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டை
யென்பதற்குஉதாரணம் “தந்தரனுபூதி-செம்மா
ன் மகளைத் திருநீர் திருடன், பெம்மான் முருக
ன் பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென்
றலுமற், தம்மாபொருளொன் றுமறிந் திவனெ
சேப்கடம்பினத்தாய் கொல் என்பதற்கு உதா
ணம். “ஞானவாசிட்டம், மிகமுயன்று வருந்தா
மற் சமமாகின்றவேண்டு கோளின் முயல்வால்
வினோதற் தன்னுத, பகர்மனமாஞ் சிறு மகவை
நிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ள
கலப்பண்ணி, யகல்சபவா தனைபுதித்தான் மு
டி க்பேரூமைபுந்னுஞ் சுவையது தீதன்
று, திகழ் மனம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு
மட்டிற் தேசிகனூல் சொல்வழியிற் செல்லுவா
யே, மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க.... (உஉ)

அசைவறநிற்பல் நேரோவீட்டை அடைதற்கு
எதுவாகலின் அதனையேஇன்னும்வற்புறுத்திமே
ற்கூறுகின்றது.....*

நின்றருதலை குதல்விருப் புனக்கதை.....*
நீத்திருக் குதனெஞ்சே.....*

யென்றனக்குதல் விருப்புவா ளாவிய... *
 ணிருத்தந் துயர்வீழி... *
 சென்றுகாண்குவலென நினைந்தலைத்தியோ... *
 சிவன்நிரி சயமன்றா... *
 லொன்றுநீயுனா நிரூப்பதேயதைத்தொட... *
 ருபாயமென் மறிகண்டாய்... *

நின்றனாருதலை குதல்விருப் புனக்கதை நீத்திரு
 க்குதலெனஞ்செ யென்றனக்குதல் விருப்பு. ஏ-து.
 அசைவறநில்லாது தியானமாக்கினைக்கருதிகுதலை
 குதல்உனக்கு நல்விருப்பம். அவ்வசைவை விட்டி
 ச்சும்தாவிருக்குதல் நெஞ்சமே எனக்குதல். விரு
 ப்பமென்று விவேகங்கூற, அதற்குநினைவனஞ்சம்
 மாவிருந்தால் ஓங்குனம் வீழி அடைகுது மென்
 னுமனங்கேட்ப, —வா ளாவியணிருத்தந் துயர்வீ
 ழிசென்றுகாண்குவலென நினைந்தலைத்தியோ-எது
 சும்தாவில்விட்டத்தில் இருக்குதல் குற்றம்மேலாகி
 யவீட்டினைத்தியானமுதலியநன்மாக்கத்திற்பெ
 ன்று அறிவேனென்று கருதி அலைகின்றனையோநீ
 யென்று விவேகங் கேட்ப, அதற்குயான் அங்ங
 னந்தான். கருதுகின்றே நென்றுமனங்கூற, அத
 ற்குநம்மிருவர்க்கும் விட்டைஅடைகுதலேதெருநீ
 தாகலின்நீ செல்லுநெறியால் அதனை அடையலா
 மெனின் நீகூறியவாறு யாங்கேட்கின்றேன். யா
 ன்செல்லுநெறியால் அதனை அடையலா மெனின்
 யான்கூறியவாறு நீகேட்டுதியாவென்று விவேக
 ங்கூற, அதற்குநன்று கூறினென்று மனஞ்சம்

மதிப்ப, — சிவன்நிரிசயமன்றால். ஏ-து- அதற்
 குநீருதிய தியானஞ்சுளால்வீட்டினை அடையலா
 மெனின் அவ்விடமனஞ்சுளால் அந்நிபுங் காட்சிப்
 பொருள் அன்மென்றுவிவேகங்கூற, அதற்குநீர்
 இங்ஙனங்கூறியவற்றால் எனதுஉபாயத்தால் அத
 னைஅடைதற்குஅரிதுஅதனை அடைதற்கு எனக்கு
 ஒருபாயம்தீர் கூறுசெவென்றுமனங்கேட்ப, — ஒன்
 னநீயுனா நிரூப்பதே யதைத்தொடருபாயமென்
 மறிகண்டாய். ஏ-து- அதற்கு அணுகுளவெனும் ஒ
 ன்றையும் நினையாதுஅசைவற விருத்தலேஅவ்வி
 ட்டை அடைதற்குநேரோஉபாயமாமென்றுஅறி
 வாயாகவென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து- சிவ
 மென்பதுவீழி, இதற்குஉதாரணம் “ஆனந்தத்தி
 ரட்டி- லாங்கியைப்பொறிநில் மனந்தனை நீங்கி
 டாவகைநெஞ்சுநிருத்தியே, தீங்கியாயைபுஞ்சித்
 தைசெ யாயணம் பாங்கியாதது வேபயில்வாய
 ரோ,, என்றும்-தேவிகாலோத்தரம் - மந்திரஞ்
 செபந்தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா, வ
 ந்தயிலாதமுத்திக் குபாயமே யறியல்வேண்டிஞ்
 சிந்தனைபுறனை செல்லிற்றுயரமே திரியமீட்கிற்,
 பந்தமாந் துன்பநீங்கிப் பரமானவின்பபுஞ் சேர்
 வாரி,, என்றுமீட்டறும் வருவனவற்றிற்காண்க*

விட்டைஅடைதற்கு உபாயம் அசைவற நிற்ப
 லென்று கூறினீர் இனிஅசைவற நிற்பற்குஉபாய
 மும் அங்ஙன நின்றால் ஓயிவருமாறுமேஎங்ஙனமெ
 ன்று மனங்கேட்பமேற்கூறுகின்றது.....

கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்...*
 கலந்தவாதனையாவும்.....*
 விண்ணிழுட்டற் றிலையிலாக்கடலென... ..*
 விளங்கினபெயினெஞ்சே.....*
 புண்ணிகொன்னமக் கொருதுயராங்குவி... ..*
 றிளங்கையிற்கணியேயாம்*
 பண்டைமேவிய பயமெலா மறங்குரு*
 பதத்திலும்புகலாமே.....*
*

கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
 கலந்தவாதனையாவும் விண்ணிழுட்டற் றிலையிலாக்
 கடலென விளங்கினபெயினெஞ்சே-எ-து- ஐம்
 பொறிகளாற்காணப்பட்ட சத்தாதிவிஷயக் காட்
 சிகளும்போய் அவ்விஷயக்காட்சியாற் கரணத்தி
 ள்எறியிருந்தவாசனங்கள் அன்னத்தும்விட்டு நீங்கி
 இவ்வாசனமுடிவில் தோன்றுமன்றபும அற்று
 நிலைநிற்கசமுத்திரம்போல விளங்கா நின்றனையா
 னால் தெஞ்சமே,— உண்பி கொன்னமக் கொரு
 துயராங்குவி ளங்கையிற் கணியே யாம்-எ-து-
 பிறவித்துன்பங்களுள் ஒருதுன்பமாயினும்நமக்
 கு உண்டாமோ அவ்விடத்துவி ள்எங்கைநெ
 ல்விப்பழம்போலவுண்டாம்,— பண்டைமேவிய
 பயமெலாமறங்குருபதத்திலும்புகலாமே எ-து
 முன்னர்ப்பொருந்தி யிருந்தபிறவித் துன்பத்தி
 ற்குப்பயந்த பயமனைத்தும் நீங்குங்குரு துரிய
 தந்தபுயம் யாம்அடையலாமென்று விவேகங்கூறி
 த்ற. எ-து—கேவலசகலங்களி னன்றிச் சூத்தரி

லையில்துன்பம் இன்மையால்ஒருதுயருண்டிகொ
 ன்னமக்கென்றும் அச்சத்தநிலைபெற்றோர் குரு
 துரியமும் அடைவாக்கலிற் குருபதத்திலும் புக
 லாமேயென்றுங் கூறப்பட்டன.—இதற்குஉதா
 ரணம் “சசிவன்னபோதம்- வினவிற் பரத்தைய
 நிவுறுதற் கவத்தையுலன் வினமாத்யே, நனவிற்
 சமுத்தநிலை வரினப் பொருட்டிகமுதல னாகவே
 மற்றுமவருவன வற்றிற்காண்க.....(உச)

அசைவறநிற்றற்கு உபாயம் ஐம்புலக் காட்சி
 புங்கரணவாசனையும் மறைப்புநீங்கவேண்டுமெ
 ன்று கூறினீர். அக்கரணவாசனையும் மறைப்பும்
 நீங்குதற்கு முன்னரீஐம்புலக்காட்சிநீங்கவேண்டு
 மாகலின்இக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயம்எங்ஙன
 மென்றுமனங்கேட்ப மேற்கூறுகின்றது.....*

புகலரும்பாப்பிரம மாங்கடறனிற்.....*
 புணர்ப்பாதி திராட்சன்.....*
 சகமோ டாருயி றொனுதுறா யாதிக... ..*
 டந்துமாற்றி மென்றே... ..*
 பருநான்மறை பெயினதி லெதையெதைப். *
 பற்றுவாம்விடுகிற்பாடு.....*
 ஈகசொருபுமே யனைத்துமென் றகத்துதி. ...*
 துவிதபாவனைநெஞ்சே.....*

புகலரும்பாப் பிரமமாங்கடறனிற் புணர்ப்பா
 தி திராட்சன் சகமோடாருயி றொனுதுறா யாதி

கடந்துமாற் திடுமென்றே பகருதான்மறை யெ
னின். எ-து-வாக்குமனாதீதமா யிருக்கின்றபர
பிரமமாகியகடலின் கண்ணிட்டு நீங்காதபனாயா
கிய திரிபானது ஈசரனும் நாகத்தவமுதற் பி
ருது வித்ததும் ஈருகிய சகங்களுஞ் சராசரங்
களாயுள்ள உயிர்களுமென்று சொல்லப்பட்ட து
ரைதிவலை குயிழிகளைத் தோன்றச்செய்த ஒழிக்
குமென்று நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லுமெனி
ன், — அந்நிலைத் பெதைப் பற்றுவாம் விரிகிற்
பாம். எ-து, அக்கடற்நீராயில் தோன்றிய இப்பி
ரபஞ்சத்தினுள் எதனையெமதென்றுபிடிப்பம் எ
தனையெமது அன்றென்று விரிப்பம். இவ்வனம்,
பற்றுதற்கும் விரிப்பதற்கும் அப்பிரமத்தைவிட
வேறின்மையால். — எகசொருபமே யனைத்து
மென்றதற்றுது துவிதபாவனைநெஞ்சே எ-து-எ
ல்லாவற்றையும் ஆனந்தசொருபமென்று இந்தி
ச்சயருன்னத்தால் நெஞ்சமே அதுஇதுவென்று
பகுக்குந்துவிதபாவணையை நீதிக்குதிபென்று வி
வேகங்கூறிற்று எ-து—பிரமத்திற்கு அபின்னமா
யிருக்கின்ற ப்ராயசைவானமாயயிற் பிரபஞ்
சந்நோன்றி பொயிக்கு தலின் அப்பனாதினா யெ
ன்றுகூறப்பட்டது,, — உயிரொன்பது தானியா
குபெயர். ஆகமநெற்குறி வேதநெற்குறுதன்ம
ற்றென்றுவிளத்த லெண்ணுங் கற்றமாகாதோவெ
னின் இந்நூலசமரச நெறியாகலாலும் ஆகமத்
திற்சோகம்பாவனை கூறலாலுக்குற்றமாகா தென்
பதுஅறிசு. இதற்குஉதாரணம் திருவெம்பாளே-பார்

தீதவிடமெல்லாம் பரமன் காணம்மானே பாரா
மலிந்தானும் பாழ்பட்டேனம்மானே,, என்றும்,
சீவானந்தமாவை எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லைய
வன்றன்னுணை, பங்குந்திரள்கருவி ஆணவமாப்பொ
ங்குயிருண், மைசெய்தமாமாயை மாயை வினை
மற்றனைத்துத், பொய்பொய்பொய் பொய் பொ
ய்பொய் பொய்., என்றும்மற்றும் வருவனவற்றும்
காண்க..... (உரு)

ஐம்புலக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயங் கூறினார்
இனிநினைப்பும் மறப்புமற்றுச்சமவையுடைய
த்குநாளுபாயமும் நீர்கூறல்வேண்டிமென்றும
னங்கேட்ப அந்நீக்குமேற்கூறுகின்றது.....*

நெஞ்சமேயினிப்பாவனாதீதமாய்.....*
நின்றிடின நெனிவிந்நா.....*
யெஞ்சுறாதகல் புண்பாவணைப்பேயார்நி.....*
தினையெனி னுலகெல்லா.....*
மஞ்சனக்களன்மேனியென் ரோர்ந்தினை.....*
மெனிநருள் சுரந்தெம்பால்.....*
வஞ்சமற்றிமும் படிக்கிவணடைந்ததோர்.....*
வடிவையேயார்நி துய்வாயே.....*

நெஞ்சமேயினிப்பாவனாதீதமாய்நின்றிடு. எ-து
நெஞ்சமே இனிஒன்றையும் சுட்டிப் பாவியாது
பாவனாதீதமாகி நிற்குதலைச்செய், — இன்றெனி
னிந்நா யெஞ்சுறாதகல் புண்பாவணையை யோர்
(சி.)

ந்த. ஏ-து- அங்ஙனம் நிற்றற்கு வலியில்லை யெ
னின் அனுதிரணகாஷ்டமுதலிய வற்றினும்குறை
வுபடாது விரிந்த பரிபூரணபாவனையாயினுங்
ருதிநிற்பாய், — இலையெனி னுலகெல்லா மஞ்
சனக்களன் மேனியென்றோர்ந்த. ஏ-து. அஃ
தும்இவ்வெனின் சட்டித்தாய் விளங்கா நின்றதுபி
பிரபஞ்சமெல்லாம் காளகண்டத்தினையுடைய சி
வனது அஷ்டமூர்த்தமென்று ஏகபாவணப்பண்
ணிநிற்றி, — இலையெனிநாள் சூரணசகப்பால்
வஞ்சமற்றிடும் படிக்கிவணடைந்ததோர்வடிவை
யோர்ந்ததுபுவாயே. ஏ-து. அஃதும் இவ்வெனின்
அச்சிவந்தானே கிருபைநிரம்பி. எம்பிடத்து
ள்ளமும் மலங்களும் அறும்படிக்கு இந்நிலத்தி
ல்கண் மானிடச் சட்டைசாத்தி எழுந்தருளியந்
தலுப்பற்றருநு மூர்த்தத்தைஇடைவடாது நியா
னித்துநிற்றிபிழைப்பைபென்று விவேகங் கூறி
ற்று. ஏ-து, — நிற்பாயென்பதனை மற் றிரண் டிட
த்திலுங்கூட்டிக்கொள்க. — உய்வாயென்ப தனை
க்கடைநிலைத் தீபகமாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோ
டுங் கூட்டுக — தன்னைந்தாட்டாது உயிமையறை
த்து நின்றவஞ்சித்தலின் ஆணவம்வஞ்சம் என
ப்பட்டது. — பாவனாதீதமாய் என்பதற்கு உதா
ரணம் “ஞானவாசிப்டம் - அறிவெனும்விதைச
ங்கற்பமா முனையா மனையசங் கற்பமாந்தனைப்பி
பிதவறத்தானேசெப்து தான்பிறக்கும்பெரிதற
டளர்ந்திடந் தானே, செறிதுயரொழிய விர்ப
மொன் தல்லையாதலாற் செப்புசங்கற்ப, நெறிய

றநினைபேனிப்புறுநிலையி னிமிடமும் பாவனை நி
னையேல்-, பூரணபாவனை யென்பதற்கு உதா
ரணம் “குறுந்திராட்டி - அண்டமெண்டிக்கெங்க
ண்ணு மடங்கச் சூனிபமதாகக், கண்டுகொண் டி
ருக்கக்கண்ட கருத்தைபு மறவெவிட்டா, லண்ட
மெண்டிக்கெங்ககண் ணுமாய்நின்ற வானந்தத்தை
க், கண்டுகொண்டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்வ
ந்துதிக்குமன்றே, உலகெல்லா மஞ்சனக்களன்
மேனியென்பதற்கு உதாரணம் “கிருவாசகம-
நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலப்பகலோ
ன், புலனாபமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புண
ர்ந்துநின்ற, இலகேமெனத் திசைபத் தெனத்
தா னெனதுமே, பாவாசுநின்றவா தோனோ
க்கமாடமோ, வஞ்சமற்றிடும் படிக்கிவணடை
ந்ததோர் வடிவையோர்ந்து என்பதற்கு உதா
ரணம் “சத்துவராயர் - உள்ளத்திருந்துமொளித்
தான் பரன்குரவன், கள்ளந் தனைத்தவிர்ந்துக் கா
ட்டினான்-வள்ள. வருவானகோலமோ வக்கோல
ங்காட்டிக், குருவானகோலமோ கூறு., மற்றும்
வருவனவற்றிற்காண்க..... (உசு)

உன்னிதின்றன யென்னும் பாட்டு முதலியப
தினென்பாட்டாலும் ஞானதிநிக்குவிலக்காயுள்
ளதுர்க்குணங்கள்ளல்லாம் விடுவித்துமெய்ஞ்ஞா
னங்குறி நிஷ்டைகூட்டிமேல் ஞானசாரங் கூறு
கின்றது.....

உய்துநெஞ்சமே வாக்கினைமௌனமாக்*
 கலையென னுளதேசொன்.....*
 மெய்தருஞ்சொனும் பொய்தயம் பயக்கிலா..*
 விடத்தின துடைத்தேனும்... ..*
 பொய்தருஞ்சொலியான் செத்தேன்பிறர்செய்தா
 ரொனினவை போனாறு.....*
 மெய்தருஞ்செவ மன்றிதென் ரென்றைநீ.....*
 யிசைத்தல்பொய்யெனத்தேனோ

உய்துநெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்கு-
 எ-து. நெஞ்சமே ஞானநிஷ்டையை இடைவிடா
 து கூடி அஞ்ஞானத்தின் வசப்படாது திருவடி-
 யை அடைந்துயாம் பிழம்பிப்போய்நீ ஒருரையும்
 கூறாது வாக்கினைமௌனம் பண்ணுதல்செய், —
 இலையெனினுளதேசொல் எ-து அஃது இன்றெ-
 னினும்வினோதத்தா லாயினும்ஒரு பொய்மை
 யுங்கூறாது உண்மையேசொல்லுதல், — மெய்தரு-
 ஞ்சொனும்பொய் எ-து-அந்நவனம் மெய்மையா-
 யுள்ளசொல்லும் பொய்மையென்று விவேகங்கூ-
 ரு, அதற்கு வினோதத்தா லாயினும் ஒருபொய்-
 மையுங்கூறற்கவென்று முன்னர்க்குநின்றிப்போ-
 து அம்மெய்மைகூறலும் பொய்மை யென்றீர்
 இதுவையென்று மனங்கேட்பு, — நயம்பயக்-
 கிலாவிடத்தின். எ-து- அதற்குஅம் மெய்மையா-
 ர்வேகருணையாய நன்மை உண்டாகாத விடத்து
 ன்று பொய்மையாமென்று விவேகங்கூற அதற்-
 கு இது-உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்பது. —

அதுடைத்தேனும் பொய்தருஞ்சொல். எ-து அத-
 ற்குச் சேவகருணையைக்குறித்துப் பொய்மைபோ-
 ன்ற மெய்மைகூறுவது. உளதாயினும் அம்மெ-
 ய்மையும் பொய்மையுடைய சொல் லென்றவி-
 வேகங்கூறு, அதற்குமுன்னேமெய்மை கூறினுஞ்-
 சேவகருணையின்றிய விடத்துப்பொய்மையென்றீ-
 ர். இப்போது பொய்மைபோன்ற மெய்மை கூ-
 றுவது உளதாயினும் இஃதும்பொய்மை யென்-
 னீர்-இது என்னையென்று மனங்கேட்பு, — யான்
 செய்தேன்பிறர்செய்தார் ரொனின். எ-து, அதற்கு
 இருவினைக் கீடாகத் திருவுளநடத்துதலை மறந்து
 உன்னால்ஒருயிரி காக்கப்பட்ட விடத்து அதனைப்-
 பிறர்சொலைசெய்ய வந்தார்பாண்காத்தே நெண்-
 றுதுவ்வனம்யான் செய்ந்தேன் பிறர்செய்தா ரொன்-
 றுசொல்லுவாயெனினென்று விவேகங்கூறு அதற்-
 குஇதுவும் உண்மையென்று மனஞ்சம் மதிப்பது,
 அவைபோனாறுமெய்தருஞ்செவமன்றிதென் ரெ-
 ன்றை நீயிசைத்தல்பொய் யெனத்தேனோ. எ-து-
 நீயான்செய்ய்தன் பிறர்செய்தா ரென்று சொல்-
 லும் இப்பொய்மைகள் சொல்லா தொழியினும்
 டெறுதற்கரிய சிவமன்று நடுகன்றுஒரணு திரண-
 ங்களாயினும்வேறுபிரித்துச்சொல்லுதலும் பொ-
 ய்மையெனஅறிதியென்றுவிவேகங்கூறிற்று எ-து
 மெய்மைகூறுதல். பாசவைராக்கியம்-சீவர்களை
 ப்பாதுகாத்தற் பொருட்டுப் பொய்மைகூறல்-சீ-
 வகருணை-யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்று
 சொல்லாதொழிதல்-நகரபத்தி. எல்லாஞ்சிவ மெ-

னச்சொல்லுதல்- பிரமஞானம் ஆகியவற்றான்
 கும் இதனுட்காண்க. -- வாக்கினமெனன மாந்
 குமென்பதற்கு உதாரணம்- "திருஞ்ஞாநவநாயனா
 ரீ-பாகாவாராயினு நாகாக்கக் காவாகதாந், சோ
 காப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு, உளதேசொல்லெ
 ல்பதற்குஉதாரணம் "ஷெ-புறந்தூய்மை நீரா
 னமையும்கந் தூய்மை, வாய்மையாந்நாணப் ப
 மும், மெய்தருங்கெ லும் பொய்மை என்பதற்
 கு உதாரணம் "ஷெ-பொய்மையும்வாய்மையிட
 த்தபுணாநீர்நீர், நன்மைபயக்குமெனின்., யான்
 சொல்லிப்பிற செப்தர் என்பதற்குஉதாரணம்
 செரு நதீபம்-விருப்புற்றதலம்விரசஞ் சிலமெ
 ல்லாடெல்லவனெனன் மறிந்தெவையும் விமலன்
 கூத்தென், திரும்புற்றதனமழலின்பெழுநா யெ
 ன்று மியான்செப்தென் பிறர், செய்தா றெனும்
 கோணீக்கி, யரும்புத்திங்கென்னுதியானென்னு
 ம்பாசத்தவாமருவும் புறப்பற்றீரு டகப்பற்றான
 பெருப்பற்றை யகன்றருளப் பெறுகோர் ஞா
 னப்பெருப்பற்றப் புலியுடைப்பிரியார் தாமெ-
 எய்தருஞ்சிவமன்றி தென்றென்னறநீ என்பதற்
 குஉதாரணம். "சிவானுபுதி விளக்கம்- விருப்பு
 மெறுப்பென்று வேறுபொருள் கோடலித, யு
 னப்பிற் குறையாதோவுணர் வுடையோர் சொல்
 லுவரோ மற்றும்கருவனவற்றற்காண்க... (உஎ)

இப்பாட்டான் வாக்காநிதம அடையாது
 அடக்குதற்குஉபாயங் கூட்டிவா துகாண்க.....*

தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலிசைவறச்.....*

சித்திரதிபம்பொற்*

சாரவைத்திடலம் தில்லையெற்குருபரன்.....*

தனதரும்பணிமேற்கொண்.....*

ணைருமழிவழி தொழிப்பிரிதடையினு.....*

தெஞ்சமேயுயிர்த்தெல்லாம்.....*

பேரிதஞ்செய்வித் துருமுடைகெழுமலப்.....*

பிணக்கிதஞ்செய்யேலே

தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலிசைவறச்சித்திர தீப
 ம்பொற் சாரவைத்திடு. எ-து- செய்தொழில் வி
 சாரிக்குமிடத்து இவ்வுடம்பினைச் சித்திரத்தில எ
 முத்தைக்கப்பட்டதிபப்போல ஞான சமாதியில்
 அசைவின்றி ஆதனங்கட்பி மிலக்கனைத் தோமும்
 பொருந்த கைக்கு கலைச்செய், - அஃதில்லையெற்
 குருபரன்நனதரும் பணிமேற்கொண், எ-து- அஃ
 துஇன்றியிற் குருவாகிபரு னபரனது அரியவே
 வற்பணிவிடைகளைச் சிரசல்லங்கத்துக்கொள்ளுதி
 - தேருமழி வழிதொழில் பித்தடையினு தெ
 ஞ்சமே யுயிர்த்தெல்லாம் பேரிதஞ்செய் வித்திடு
 எ-து- அஃதின்னி வந்துபொருந்துகின்றமழவினை
 ப்படியே உனக்குஇன்றியமையாத வேறுசற்கரு
 மங்களைச் செய்தியெனினும் தெஞ்சமே அக்கரு
 மங்களை நொலைவரது சராசரமாயுள்ள உயிர்க
 ளுக்கெல்லாம் பெரியதாயினிமையை இவ்வுட
 ம்பாற்செய்விக்குதலைச்செய், - முடைகெழுமல
 ப்பிணக்கிதஞ் செய்யேலே. எ-து- அங்ஙனம்மே

ப்தலன் னி முடைநாற்றம் பொருந்திய மலங்கள்
 நிறைந்துள்ள இவ்வுடம்பாகிய பிணத்திற்கு இனி
 மைசெய்யற்க. நீயென்னுவிவேகங்கூற்றி. எ-து-
 னவற்பணிவிடைபைச் சேரத் கொள்ளுதல் பணி
 விடை அருமை தோன்றக்கூறியது. — உயிரிக்கு
 ல்லாமென்ற பொதுமையால் அசரவுயிருஞ்சொ
 ல்லப்பட்டது, சமாதியில் அசைவற விருக்குதல்
 பிரமஞ்ஞம். குருபரன்பணிசெய்தல் - நசரபத
 தி சேயர்களுக்கு இதஞ்செய்தல் - சேவகருணை
 உடம்பிற்கு இதஞ்செய்யாதொழிதல் - பாசவை
 ராக்கியமாகிய இந்நான்கும் இதனுட் காண்க-
 இவ்வுடல் சமாதியிலசைவறதன்பதற்கு உதாரண
 ம் “தத்துவராயர்- செவ்வையுடலுஞ் சோமுங்கழு
 த்துமுற, வெவ்வாதனத்தி லிருந்தவர்க்குங் கைவ
 ந்தால், வாதமுதனைய் நலியா மதியுடையோ,
 ராதனமென்பதது, குருபரன் தரும்பணிசெ
 ய் என்பதற்கு உதாரணம் “ஒழுவினொடுக்கம்-உட
 ம் குயிர்போம் கட்டிகமபோ லாகிநா லொத்து
 விடிந்புலிதீப்பாம் பிவைநீழவார்க்காஞ்-சுடர்ச்
 சுடினும், வாழைக்காகாவேதிமட் கலத்திற் காகா
 வா, மேழைக்காகாததிது, உயிர்செலாம் பேரித
 ன்செய்யன்பதற்கு உதாரணம் “திருவள்ளுவ நற்
 யனார்- அறிவினா னாகுவதண்டோ பிதிதினோபி
 தன்னோய் போற்போற்றக்கடை, முடைகெழு
 மலப்பிணக்கிதஞ்செய்யேல் என்பதற்கு உதார
 ணம், திருவாசகம்-பொத்தைபுள்ளவர்புழுப்போ
 திற் துளுத்தகம் பொழுதிய பொய்க்கலாயித்,

தைமெப்பெனக் கருதிநின் திடர்க்கடற் சுழித்த
 லைப்படுவேனே, முத்துமாமணிமாணித்த வைரத்
 தபலத்தின் முழுச்சோதி, யத்தனையிதன் ன
 டியறிந்கூட்டிய வத்சயங்கண்டாமே, மற்றுமவ
 ருவனவற்றற்காண்க. (உஅ)

செய்யுந் தொழி லைந்தொழி லியாமுமச்*

சுவனது வடிவென்றே*

யையமற்றுண ராதியா நெனுஞ்செருக்*

கடைந்துநா டொறுநெஞ்சே*

நைவதென்னேநீ பஞ்சகோ சங்கரு*

நாமலவெனுவண்மை*

கையிலாமலகம்மென வுன்க்கியான்*

கழறிபுந்தெளியாயே*

செய்யுந் தொழி லைந்தொழில் - எ-து- செய்
 யாநின்றதமது தொழில்களியாவும் சுவனது சி
 ருந்நிடிமுதலிய வைந்துதொழில்களே யாமென்
 னுவிவேகங்கூற அதற்கியாஞ்செய்யுந் தொழில்க
 ள் அவன்செய்யுந் தொழில்கள் எங்ஙன மென்னு
 மனங்கேட்பு, — யாமுமச்சுவனது வடிவென்
 றேயைய மற்றுணராதியானெனுஞ்செருக்கடை
 ந்து நாடொறுநெஞ்சே நைவதென்னேநீ எ-து-
 அதற்குச்சுவனது அழிப்புநீ தததில் யாம்ஒன்
 ருதலின் யாமும் அச்சுவனது அங்கத்தானெ யெ
 ன்றுபுந் திரிவுகளின்றி நிச்சயப்பண்ணிக்கொ
 ள்ளது. அச்சுவன விடவேறியா நென்று உணரு

மயக்கத்தை அடைந்து எப்போதும் நெஞ்சமே
நீ மெலிவது என்னை. — பஞ்சகோசங்களு நாம-
லவென வுண்மையைலாமலகம் மெனவுணக்கி
யாண்கழநியுந் தெளியாயே-எ-து. மாயா காரிய
மாகிய அன்னமயமுதல் ஆனந்தமயம் ஈருகச்
சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசங்களும் இவற்றை உண்
கடந்திருந்த அறிவாகியாய் அன்றென்று உண்
மையாகிய உபதேசமொழிகளால் உள்ளங்கைநெ
ல்லிப்பழம்போலப் பிரத்தியக்ஷமாக உணக்கியா
ன் தெளியக்கூறியுந் தெளிந்திலாய். இது என்னை
பென்று விவேகங்கூறிற்று ஏ-று-— உயிர் சிவன
துவடிவாகலின் இதனது தொழிலுந் சிவனது
தொழிலென்பது அறிக. — பஞ்சகோசங்களாவ
ன- அன்னமயகோசம்- பிராணமயகோசம்- ம
னோமயகோசம்- விஞ்ஞானமய கோசம்- ஆன
ந்தமயகோசம்- என்பவையா மெனக் கொள்க
உண்மையென்பது உண்மையாகக்கூறிய உபதே
சமொழிகண்மே னின்றது. — இதற்கு உதாரண
மே “அறிவானந்த சித்தியார்- அன்னமயங் கொ
ண்டெடுத்த வுடல்சுருமாயினழையும், பின்னமுட
ன்வரு பிள்ளையுந் சுற்றமும் பேருலகின், மன்
னாதினா மூப்பின நோயினுமாளக்கண்மிந்
துன்னுமறிவில ரான்மாவது வென்று சொல்லுவ
ரே. எ-ம், ஊசமுடலினுழல்கின்ற காற்றைபுண
ர்வென்போ, யேசுமுறக் கத்தியங்கியுறிவந்தவெ
னுமற்று, சுகம்பிராணனை யாண்மாவலு வென்று
வேதஞ்சொல்லும். பேசுமணிதீர்பொருளநியாம

ந்பிதந்துவோ. எ-ம், தனக்குமனது சலித்ததெ
ன்றே சொல்லித்தானிருந்து, முனக்குவிசாரமு
ண்டாயிற் சொல்லென்றிங்கு வந்துறின்று, மெ
னக்கிங்கறிய வொண்ணுதென்று சொல்கின்றவோ
ழைகடா, நினைக்கத் தனக்கறிவில்லா மனத்தைநி
லையென்பதே. எ-ம். இணங்கு நவகுண மெய்து
மிப் புத்தியை யின்றுபுத்திர், வணங்கும்விஞ்ஞா
னமயம் பொருளென்றமதியின்மைபோற், பிண
ங்குநிலவிட்டுக் கோபம்மறையின்று பின்னமற
க், குணங்குறியின்றி யிருக்குமான்மா வென்று
கூறிடுமே, எ-ம்- சேருஞ் சுகம்பொருளென்றனை
துக்கஞ்செறியும்பொழு, தாருஞ்சுக துக்கியாகி
யிடுநிலையன்றிமறை, தேருநிரதிசயானந்தமே சி
தைவற்றபொருள், கூருநிலையை யறியாருதிசுகங்
கொள்ளுவதே எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றிற்கா
ண்க. (உண்)

தெளிவுயிரிக்காரன் விளக்குதன்மயக்கவன் ...*
ந்ரோபவிக் குதறேகம்.....*
விளியையுற்றல்சங் காரமிங்கிதாதித.....*
மேவுதறிதிதோற்ற*
முளசுருட்டியே லம்பைநோதவி... ..*
னுண்ணையும்பிறரை நாடித்.....*
தளர்வதும்கிழ் வதுமடைந்துள்ளமே... ..*
சம்புனைமறந்தாயே.....*

தெளிவுயிரிக்காரன் விளக்குதன் மயக்கவன் தி

ரோ. பங்கிருதல். ஏ-து- உயிரிதருக் கியாதோர் முன்னிலையால் தெளிவுவருமாயினும் அஃது அவன் அனுக்கிரகம் பண்ணுதல் அல்லவாகருத்து யாதோர் முன்னிலையால் மயக்கம்வருமாயினும் அஃது அவன்திரோபாவஞ் செய்துதல், — தேகம்விளியையுற்றல் சங்காரம். ஏ.று, தேகநாசத்தை உடைதல் யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது சங்காரம், — இங்கிதாதித மேவநந்தி. ஏ-து- சுதனுக்கங்களைப் பொருந்த இவ்விடத்துயாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது திதி, — தோற்றமுள சிருட்டியேல், ஏ-து- உற்பத்தியாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனுக்குள்ள சிருஷ்டி. இங்ஙனங்கூறிய முறையே சடசித்துக்க ளெல்லாம் இருவினைக்கிடாக நடத்தும் அவனது பஞ்ச கிர்த்தியத்தின்படியே நடக்குமானால், — அம்பைநோதலினுண்ணையும் பிறநாபுநாடித் தளர்வதும் மகிழ்வது மடைந்துள்ளமே சம்புவை மறந்தாயே ஏ-து- அவன்செய்யும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாது எய்தவனிருக்க அம்பைநோவதுபோல் யான்செய்தேன் பிறர்செய்தாறென்று உண்ணையும்பிறநாபுங்கருகிக்கொண்டு துன்பம் வந்ததென்றுவாட்டமுஞ் சுக்ம்வந்ததென்றுபூரிப்பும் அடைந்து நெஞ்சமே சிவனது சிருவடியை மறந்தாய் அஃது என்னென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து- — அம்பைநோதலினெனவே எய்தவனென்பது ஒருவிக்கப்பட்டது. அவன்அவன் அதுவென்று மு

ன்றும் பிறர்என்பதனுள் அடங்குமாதலிற் பிறர்என்பப்பட்டது. கடந்திராபோற் சுதனுக்கம் ஓய்வின்றி வருதலால் அவற்றைச் சம்பாவனை பண்ணாது வேறுபிரித்துப் பாலிப்போர்க்கு அமைமயமாநலையென்றித்திருவடியை நினைக்கக்கூடாமை யித்சம்புவை மறந்தாயே யென்று கூறப்பட்டது, — இப்பஞ்ச கிர்த்தியங்களுள் உயிரிடத்து அனுக்கிரகமுந் திரோபாவமும், உடம்பினிடத்திற் சங்காரமுந் திதியுஞ்சிருஷ்டியும் வருமானும். அனுக்கிரகத்திலும் இதத்தியிலுஞ் சிருஷ்டியிலும் இன்பமும் திரோபாவத்திலுஞ் சங்காரத்திலும் அகிதத்தியிலுந் துன்பமும் வருமானங்காண்க இசற்குஉதாரணம் “திருவாசகம்- நாயிந்தடை யாநாயேனை நயந்துநீயே யாட்கொண்டாய். மாயப்பிறவி ஆன்வசமேவைத்திட்டிருக்கும் துவன்றி யாயக்கடவேனானோதா நென்னதோவிங் கதிகாரங், காயத்திவிவா யுன்னுடைய சமுத்திழ்வெப்பாய் கண்ணுதலே,..... * மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க..... (ருய)

இப்பாட்டாற் சிவனது பஞ்ச கிர்த்தியத்தை நாடி இருவினையும் நீங்குதற்கு உபாயங் கூறியவாறு காண்க.....

மறைத்தலுநினைத் தலுஞ்செயுமானவ மாயநின் றவைதம்மைத் துறத்தலேயிராப் பலகலவ்விடெனச் ...

சொல்வரத்தூறவெய்தக்.....*
 குறித்திடிற்பர பத்தினா னத்தினுற்... ..*
 கூடுமற்றவை நெஞ்சே.....*
 நிறத்தபத்தினஞ் செயலநினுமறி.....*
 னின்றமற் றென்றாமே.....*

மறைத்தலுந் நினைத்தாலுந் செயுமானவமா
 யை நிசுறவை தம்மைத்தூறத்தலே யிராப்பகல
 கல்விடெண்சொல்வர் எ-து-நமதுள்ளே எக்தா
 லமும் நின்றுகேலமாய் மறைத்தலைபுஞ் சகல
 மாய்நினைத்தலைபுஞ் செய்யாநிற்கும் அவைகளு
 க்குக் காரணமாகிய ஆணவமும் மாயையும். அ
 வ்விரண்டையும் நீத்தலே இரவுமபகலும் நீங்கிய
 விடென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுவார்களென்
 னுவியேகங்கூற அதற்குஇவ்வாணவமும் மாயை
 யுந். தூறத்தற்குஉபாயம் எங்நனமென்று மனங்
 கேட்பு, — அத்ஹவெய்தக். குறித்திடிற்பரபத்
 தினா னத்தினுற் கூடும். எ-து, அதற்குஅத்தூறவி
 னைநீ அடையக் கருதினையாயிற் பரபத்திபா ஞா
 னத்தினுல் அத்ஹவுகைகூடும், — மற்றவைநெஞ்
 சேநிறத்தபத்தினஞ்செயலநினுமறிநின்றமற் றெ
 ன்ருமே-எ-து. நெஞ்சமே அந்தப்பரப
 த்தி பாஞானங்கள் யாவையெனின் சுவன் செய
 னநாடிநமதுசெயல் அதுமாயின் அதுவேவிளங்
 காதின்ற பரபத்திநிப்பரபத்தியினுல் தமதுசெய
 லந்நெமென்று கருதும்போதம் அதுமாயின்
 மேற்சொல்லப்பட்ட பாஞானம மென்று வி

வேகங்கூற்றிற்று எ-து. தற்செயல் அதுதற்குமேற்
 பத்தியில்லாமையாலும் தற்போதமதுதற்கு மே
 ல்ஞான மில்லாமையாலும் பரபத்தியென்றும்ப
 ரஞானமென்றுங்கூறப்பட்டன. — இதற்கு உ
 தாரணம். “சுந்தரலங்காரம், அராப்புனை வேணி
 யன்சேயருள் வேண்மியவிழ்ந்தவன்பாந், குராப்
 புனை தண்டையந்தா டொழல்வேண்மிங்கொடிய
 வைவர், பராக்கறல் வேண்மியமனமும் பதைப்ப
 றல்வேண்மிமென்று, விராப்பகலற்ற விடத்தேயி
 ருத்தக் கெளிதல்லவே. எ-து “திருவாசகம்-பத்தி
 வலையிற் பிடுவோல்காண்ட. எ-ம் “ திருவம்மாண
 தற்போதமற்றிடந் தற்பரமம்மாண-எ-ம், மற்று
 ம்வருவனவற்றிற்காண்ட (ருசு)

இப்பாட்டால் ஆணவமும் மாயையும் நீங்
 குதற்குஉபாயங்கூறியவாறு காண்க.....*

ஒன்றுநஞ்செய வில்லெநெஞ்சேயிவ*
 னோர்மயலதனலே.....*
 சென்றுசென்றுவெம் பவக்கடன்முழுகினுஞ். *
 செறிமயலேதென்ன.....*
 நன்றுநீவின வினைபிருவினையபு.....*
 நான்செய்தேனெனுமான.....*
 மென்றதந்திடி தொன்றையு மாற்றினை*
 யெலினுனக்கிணையாரோ*

ஒன்றுநஞ்செய வில்லெநெஞ்சே எ-து-நெஞ்

சமே உண்மையாய்ப் பார்க்குமிடத்துச் சிவன் செயலையன்றி நமதுசெயலொன்றாயினும் இன்றென்று விவேகங்கூற அதற்குநமக்குச்செயலின் மென்பதற்கு ஏதுவென்னெயென்று மனங்கேட்பு நமக்கு ஆணயமறைப்பாற் சுதந்தரவறிவுஇன்மையாலும் கருவிகள்சடமாகையாலும் நம்மையுங்கருவிகளையுங்கூட்டித்தந்தசுதந்தரவறிவினையுடையசிவன்தனதுஅருளால்இடக்கயர்மீஇயங்குதலின் எமக்குச் செயலின்றென்று விவேகங்கூறஅதற்கு இங்ஙனஞ்செயலற்றிருப்பளமுங்கைப் பிறவிக்கு ம்எமக்குவந்ததுஎன்னென்றுமனங்கேட்பு—இவ்வேனார் மயலதனாலேசென்றுசென்றுவெம்பவக்கடன்மூழ்கினம். ஏ-து- அதற்குஇவ்விடத்து ஓர் மயக்கத்தினாலேயோய்ப் போய்க்கொடியபிறவியாகியதுக்கசாகரத்தில் மூழ்கினேம்மயாமென்று விவேகங்கூற.— செறிமயலேதென்ன ஏ-து-அதற்குஓர் மயக்கத்தாலே பிறவிக்கசாகரத்தில் மூழ்கினோ மென்றுகூறினர். இங்ஙனம் பொருந்திய மயக்கமாவ தியாதென்று மனங்கேட்பு — நன்னுநீவினானினை யிருவினையையுநான்செய்தேனெனமான மென்றறிந்திடு. ஏ-து-அதற்குநீ நன்று வினாவின நன்று தீதாய விருவினையையும்நான்செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று கருதும் உனதுஅபிமானமே அம்மயக்கமென்று அறிந்திடுதி பென்று விவேகங்கூற. அதற்கு அந்த அபிமானந்தானையாதென்று மனங்கேட்பு— அதற்குநீ பிறர்க்கு நன்மதிசெய்தாவிடத்தும் பிறர்க்கு

அவைகளைச்செய்த விடத்தும் நீசெய்த தீதினையும் பிறர்செய்த நன்கினையுஞ் சிவன்செய் வித்தானென்றுகூறி. நீசெய்தநன்கினையும். பிறர்செய்த தீதினையும் நான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரென்று அபிமானித்து விருப்பு வெறுப்பு அடைந்தனையாகலின்றி செய்ததீதும்பிறர்செய்ததற்கும் முன்னர்ச்சிவன் செயலென்று கூறியதும். உனது அபிமானமேயாயிற்று. — ஈதொன்றையு மாநீ நினையெனினுனக்கினையாரோ, ஏ-து,உனதுஅபுத்திபூர்வமாய்ந்த தீதினையும் புத்திபூர்வமாய்வந்த நன்கினையும் பிறரால்உனக்குவந்ததற்கு தீதினையுஞ் சிவன்செயலாய் நாமநான் பிறர் என்கருது கிறஅபிமானமாகிய இதுகுன்றையும்தீக்கினையானால்உனக்கு உவமையாவொன்றுவிவேகங்கூறிற்று. ஏ-து—நான்செய்தேன் என்பதனாலே பிறர்செய்தாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது இதற்குஉதாரணம் “குறுந்திராட்டி தானலா தொன்று தன்னைத்தானெனக் கருதிக்கொண்டே,யானெலாஞ்செய்தே நென்னு ஞானமஞ்ஞானமத்தா, லீனமாம் வினையிரண்டாயிருவினை யாவும்பா, மூனமாமுடம்பா லுடாமுழி னுலாகாதுண்டோ, மற்றும்வருவனவற்றிற்குண்க (௩௨

இப்பாட்டால் நாம்பிறர்என்று கருதும்அபிமானம் ஈதென்றுஅறிவித்தவாறுகாண்க. ... அபுத்திபூர்வமாய்ச் செய்ததீதினையும். புத்திபூர்வமாய்ச் செய்ததன்கினையும் பிறர்செய்த

ன்கிணையும் சிவன் செயலாகச் காண்கின்றேன். ௮
ர்செய்ததினை இங்ஙனங்காணக்கூடாதென்ற ம
னத்தைப்பார்த்துமேற்க்குகின்றது.....*

இணையின் ஞானபூரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவாறலதிங்கே.....*
யணவுறாதொருதிதெமக்கவன்றரி னார்தடுப்ப...*
பவர்தெஞ்சே.....*
பணகொடாவர மானமின்மையினுருப்...*
பற்றிநின்றிலகொல்லோ.....*
வுணவுறாதுடற்கால்கை விடுதிபூ.....*
முள்ளவாவிடாதென்றே.....*

இணையின் ஞானபூரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவாறலதிங்கே யணவுறா தொருதிதெமக்கு
எ-து-சமானமின்மையினையும் இயற்கைஞானத்
தியையும் உடையபரிபூரணனாகிய சிவன் நான்செ
ய்த வினகளெல்லா வற்றையும் ஒருங்கு ணர்ந்தி
அவ்வினகளுள் இன்னகாலத்தில் இன்னவினையை
அனுபவிக்கப் பண்ணுவதென்று வருத்துத்தந்த
வாறல்லது இங்ஙவிடத்துப் பிற்தொருவரால் நமக்
குநீர் தீதுவந்தடையா தென்று விவேகங்கூற, அ
தற்குச்செருக்கிமுதலிய செய்யும்பிரமன் முதலி
யகடவுளாரத்தான் எமக்கு ஓர் தீதுதருதோ வெ
ன்றுமனங்கேட்ப, அச்செனியாவர்க்கு மிக்கான
களின் அவனையன்றி இவரால் ஒருதிது செய்யக்
கூடாது அங்ஙனம் பிழக்கையினால் அந்நியா

து இவரால்தீதுசெய்யக் கூடாதோ வென்னின்
இயற்கைஞானத்தை யுடையனாகலின் அச்சிவன்
அந்நியாது இவராற்செய்யக்கூடாது அவன் அந்நியா
து இவராற்செய்யக் கூடாதாயினும் இவர்தீது
செய்யுமிடத்து அவன்வந்து தடுப்பானெவன்
ன்றி பரிபூரணனாகலின் அவனைவிட இவரிருத்தந்
குஞ் செய்தற்கும் இடமேயில்லை. ஆனால் அச்சி
வனையேயுபாசனை பண்ணித் தீதுருது தடுத்திக்
கொள்வே நெனின் இருக்கிடி தொடங்கிவிடு அ
டைவக்கு மளவும்வினைகளை யெல்லாம் ஒருங்குண
ர்ந்து அமைத்ததாகலின் அவனை உபாசித்தாலும்
அந்நியாதிக்கக்கூடாது, — அவன்மரினார் தடுப்ப
வர்தெஞ்சே, எ-து-அகலின் இணையின் ஞானபூ
ரணனாகிய சிவனே தீயினக்கீடாக எமக்கு ஒருதிது
தருவானெனின் அதனையாவர் நீக்கிக் கொள்வாரீ
நீகொல்லுந் தெஞ்சமே யென்று விவேகங்கூற
அதற்குநீர்கூறியது உண்மை. இங்ஙனம் அந்நிதா
னும் தெகத்தோடு ஒற்றுமையா யிருத்தலின் இத
ன்கண் அபிமானத்தைவிடுத்தல் எங்ஙனமென்று
மனங்கேட்ப, பணகொடாவரமான மின்மையி
னுருப்பற்றி நின்றிலகொல்லோ எ-து. கோடுகள்
தாங்காநின்ற தாவரவயிர்கள் தமது உடம்புகள்
மேல் அபிமானமின்றி இருக்கவும்பழவினைப்படி
யே அவ்வுடம்புகளோடுங் கூடிநின் நிலவேர், —
உணவுறாதுடற் கால்கைவிடுதிபூ முள்ளவாவி
டாதென்றே எ-து-அதுபோல நீயும் உள்ளம்மெ
லிவுருது உள்ளபடியே பழவினை வருதலன்றி வி

டாதென்று அறிந்து உடம்பினைப்பாது காதீதல்
கைவிரிவா யென்று விவேகங் கூற்றது ஏ-று-இ
ணையிலென்பதை யாவர்க்குமிக்காணென்று கொ
ளிக. — முழுதுணர்ந்த மைத்திட்டவா மென்பத
ர்கு உதாரணம் “சிவபோகசாரம் - அமைத்த வி
ணைக்கிடாவனுதினமுஞ்செய்வ, திமைப்பொழுது
ம்வீண்செயலொன்றில்லை- யுமைக்குரியா னெல்
லாமறிந்தே யியற்றுவதுதன்னடிமை, வல்லார்த
மக்குணர்ந்துவான், உடற்காவல்கைவிட டிருப்பி
பாயென்பதற்கு உதாரணம். “தேவாரம்., தே
ணைக்காவல் கொண்டு விண்டகொன்றைச் செழு
ந்தாராய்வானைக்காவல் கொண்டு நின்றாரதியாதெ
தியானே, யானைக்காவலிரனே பானே யண்ணும
லையானே. யுணைக்காவல்கை விட்டின்னை யுகப்பா
ருணவாமோ,, மற்றும்வருவனவற்றற்றாண்க (கூ

இன்ன மனத்தினை யுடன்படுத்தித்தேகாபிமா
னம்விடல் வேண்டிமென்றுமேற் கூறுகின்றது.

என்றும்விட்டடைந்த வரினுமாகையா... ..*
னிற்றப்பைவிட்டகலாம.....*
னின்றுதான் தலை சாய்க்கவோ தெஞ்சமே ...*
தினைத்துணையாக்கொண்டி... ..*
தன்றுநீயிதற்கென் செய்கென்சாவனோ*
நானெனலியையா... ..*
லொன்றுசெய்மலக் குடிவிதிலவானவநீக்.....*
குமாபதிதரும்விடே.....*

என்றும்விட்டடைந்தவரினு மாகையானிறப்பை
விட்டகலாமனின்று தான் தலைசாய்க்கவோ தெஞ்
சமே தினைத்துணையாக்கொண்டிம். ஏ-து. விட்டடி
ணையுடைந்தவர் எக்காலமுமிதுமாந்துகொண்
டிருக்க யான் எக்காலமும் இந்திறப்பினைவிட்டு
நீங்காது நின்றுதலைவனைக்கவோ யாதோர்காரிய
த்தினைத்தாலும் அதனை ஏனக்குக்கைவச மாக்கு
கின்ற தெஞ்சமே தினைத்துணையாகப் பெற்று
மென்றுவிடேகடிக் த அத்திருநினைத்துணையா
க்கொண்டிம் யான் தலைசாய்க்கவோ வென்று தி
யாயநின்றுகொள்கின்றீர். உமக்குஎன்னுலாங்காரிய
ம் யாதென்று உள்பொறுப்போயி மனங்கூற, —
தன்றுநீயிதற்கென் செய்கென் சாவனோ நானெ
னல் ஏ-து- தல்லதுநீர் இங்ஙனஞ்சொல்லும் இ
தற்குஎன்னெசெய்கென் யான் முன்சாவனோ வெ
ன்றுநீசொல்லம்,— இலையானொன்று செய்
எ-து. உடம்பின்மேல் அபிமானம் ஒருநீகை கை
விடுதல் கூடாதாயினும் ஓர்காரியஞ்செய்குதி நீ
பென்றுவிவேகங்கூற அதற்கு அக்காரியம் யாதெ
ன்றுமனங்கேட்ப,— மலக்குடிவிதில வானவநீக்
குமாபதிதரும் விடே. ஏ-து, அதற்கு மலநிறை
ந்தகுடிசையாகிய இவ்வுடம்பின்னை வைத்த ஜீ
சையைவிட்டு நீங்குதி இதுசெய்தியேல் உமைக்
குப் பதியாகிய சிவன்மகற்கு அட்டினைத்தானே
தருவானென்று விவேகங்கூறிற்று, ஏ-று-விட்டண
ர்த்தவமுதமும் பிறப்பு அதோமுகமும் ஆயினி
ன் இதுமாக்கவென்றும் தலைசாய்க்க வென்றும்

கூறப்பட்டன, — உடம்பின்மேல் அவாநீங்கின்
அறிவுதிருவடியை நாமும்அங்ஙனம்நாமும்போது
சிவன் வீடுகொடுத்தங்கித்தமாகலின் உமாபதிநரு
ம் வீடுஎன்றுகூறப்பட்டது, — வீட்டைநீர்வரி
றுமாகக் வெண்பதற்குஉதாரணம் “திருநாவுக்
கையர் - இறுமாந்திருப்பன் கொலைவிசைப்ப
கணத் தெண்ணப்பட்டிசை, சிறுமானேந்திதன்சே
வடிக்கீழ்ச்சென்றங்கிது மாந்திருப்பன்கொலோ
ருழலிதிலவாவை நீக்கென்பதற்கு உதாரணம் “
திருவள்ளுவநாயனார் மற்றுந்தொடர்ப்பா டெவ்
ன்கொல் பிறப்பறுக்க, லுற்றார்க்குடம்பு மிகை,
மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க-..... (௯௪)

தேகபோகங்களில் அவாவின்றியிருத்தற்கு
உபாயமேற் கூறுகின்றது*

வீடுகூட்டுவான் குறித்ததினிமித்தமா... ..*
விமலனீ தலினம்பாற்.....*
கூடுமாயையை யெனதியானேனவெணிக் ...*
கொள்வதென்பயமாசை.....*
நாடுபோழ்திவைசுழுத் தியிழ்புரந்தவ.....*
செவனவனனவாதி.....*
பூடுமுழி வழிபுரப்பெனன் னள்ளமே.....*
புடல்லைவிட்டிருப்பாயே.....*

வீடுகூட்டுவான் குறித்ததினிமித்தமா விமல
னீதலினம்பாற் கூடுமாயையை, எ-து, ஆணவத்தி

ன்மறைபட்டிருந்த எம்மைஎமக்கு இவ்விருளைநீ
க்கிவிட்டு இன்பத்தைத்தால் வேண்டுமென்றியா
ங்கோளா திருக்கவுந்தனது காரணியத்தால் எழுதி
து விட்டினைஅடைவித்தற் பொருட்டுத்திருவுள
த்தடைத்து அவ்விடேஅடைதற்கு எதுவாகநிறும
லனாகிய சிவன்மாயையில் தனுகரணபுவனபோ
கங்களைக்கொடுத்தலின் அதனால்நம்மிடத்து வந்
துபொருந் துமாயாகாரியங்களை—எனதியானே
ன வெணிக்கொள்வதென் பயமாசை, எ-து-த
னுகரணங்களை யான்யெனவும் புவன போகங்
ளை எனதுஎனவுந் கருதிக் கொண்டு இத்தேக
போகங்கள் நீங்குமென்று பயமும்இவையிருக்க
வேண்டுமென்று ஆசையும் நீஉட்கொள்வதுஎன்
னை,— நாடுபோழ்திவைசுழுத்தியிற் புரந்தவனெ
னவனனவாதி பூடுமுழிவழிபுரப்பெனன் னுள்
ளமேபுடல்லைவிட்டிருப்பாயே, எ-து-உண்மை
யாக விசாரிக்குந் காலையில்இத்தேக போகங்களை
நீஅபிமானியா திருக்கவுஞ்சுழுத்திக்கண் இவற்றை
ப்பாதுகாத்த விறைவனே யான்எனதுஎன்று உ
ன்னால் அபிமானிக்கப்பட்ட தனவு கனவுகளுள்
ளும் உழிவினைப்படியே பாதுகாப்பெனன்று
அதிந்து நெஞ்சமே உடலைப்பாதுகாத்தல்கைவி
ட்டிருத்தியென்று விவேகங் கூறிற்று என்று-மா
யை என்பது காரணவாகுபெயர், மனம்அபிமா
னியாத சுழுத்தியில் இறைமன்காத்தல் இயல்பா
தலினால்த் தனுவாதினை மாயையிற் காரியப்ப

அய

வைராக்கியசதகம்.

நெத்தித் தந்ததனாலும் இவைநான்கும் அவ்விறை
வனது உடைமையென்று அறிக, இதற்குஉதார
ணம் 'திருநாவுக்கனாயர்- நன்கடம்பணப்பெற்
றவள் பங்கினன், நென்கடம்பைத் திருக் கணாக்
கோயிலான், நன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குத
லென்கடன்பணி செய்துகிடப்பதே., மற்றும் வ
ருவனவற்றிற்காண்க..... (கரு)

தேகபோகங்களைஇறைவன் காத்தல் இயல்
பாதலின் யான் அவற்றை அபிமானியான இரு
க்கின்றேனென்று கூறியமனத்தைப் பார்த்துநீ
இங்ஙனஞ்சொல்வதன்றிச் சொன்னபடி நிலை
யென்று மேற்கூறுகின்றது.....*
இருப்பைநாடொறு நெஞ்சமே சுதாசகமே*
மெதுவருமதுவேயாய்ப்.....*
பொருப்புவில்லிதான் விருப்பமெவ்வினைபினைப்
புசிக்குஞானறடைவாயோ.....*
கருப்பையுற்றுதித் தற்குமிழியினழி.....*
காயமீதுளபொழிதே.....*
குருப்பிரான்நிருக் கழற்குமெய் யன்புநீ.....*
கொள்ளிறள்ளிமையாமே.....*

இருப்பைநா டொருநெஞ்சமே சுதாசகமே
அவரு மதுவேயாய்ப் பொருப்புவில்லிதான் வி
ருப்பமெவ் வினையினைப் புசிக்குஞான் றடைவா
யோ. எ-து-எக்காலமும் நெஞ்சமேநீசகதுக்கங்
கருந் எதுகொன்று நெத்திக்குமோ அதுதானே

வடிவாகி யிருக்கின்றாய். இந்தத்தேகம் இருக்கு
ள்ளும் அவ்விருவினைகளும் வாராதநாள்இன்றா
கலின் இவ்வினைகளை அருந்துநாளின்றி இனிஎந்
தவினையை அருந்துநாளிற் குன்றவில்லி யாகிய
செவனது திருவடிக்கண் விருப்பத்தை அடைவா
யோ. - கருப்பையுற்று தித்தமற்கு மிழியினழி
காயமீதுள பொழிதே குருப்பிரான் நிருக்கழற்
குமெய்யன்பு நீகொள்ள நெள்ளிமையாமே எ
து-மாதாவினது கருப்பாசயத்தின் கண்வினைக்கீ
டாய் வந்துபொருந்தி அதன்கட் பத்துத்தங்களி
ருந்து புயிக்கண்ணேதோன்றி நீர்க்குமிழிபோ
ன்று வினாவில் அழிபுயித்தக்காயம் இருக்கும்
போதுதானே மிகவிளைந்து நமதுஆசாரியனாகி
யகருத்தனது திருவடிக்கு மெய்ப்பத்தி மனது
ட்கொள்ளுதல் மயக்கமறத்தெளிந்ததன்மையா
மென்று விவேகங்கூறிற்று. என்று. - சமுத்திர
ஸ்தானன்பண்ணத் தொடங்கினோன் அலைகளைநா
டாது முத்தத்தனது விரதமுடித்தல்போலத்தி
திருவடியை அடையத் தொடங்கினோன் இருவி
னைகளை நாடாது அத்திருவடியை அடைதலையே
விரதமாகக்கொள்ளல் வேண்டுமென்தற்கு எவ்வி
னையைப்புசிக்கு ஞானறடைவாயோ கொண்டும்-
குருபத்தியுடையோர்க்கு விடுவளித்தீருமொகலி
ன்மெய்யன்பு கொள்ள நெள்ளிமமெய் என்றும்
கூறப்பட்டன. இதற்குஉதாரணம் 'பொன்வண்
ணத்தந்தாதி - தொடங்கிய வாழ்க்கையைவாளா
துறப்பீர் துறத்தவரே, யடங்கியவ் வேட்டையா

(மக)

ன்பாலிலாறு காற்புறைய, முடங்கிய கொஞ்சடை
முக்கணனூர்க்கன்றி யிங்குமன்றிக், கிடங்கெனப்
பட்டகராவணை பார்பல கெவல ரா. மற்றுமவரு
வனவற்றற்ற காண்க... (நங்)

ஆமைபாறுறுப் பைந்தையு மோர்மெயு... *
எடக்கலிற் புலன்துந்... *
திமைசேர்விட யங்களிற் செலாதமைத்... *
துள்ளமே சிவையாக... *
சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத்... *
தொழுதுநின் மறுதன்னெ... *
மைநாவினாற் செபித்திலை யகத்திலே... *
நாளொலங்கழித்தாமேயு... *

ஆமைபாறுறுப் பைந்தையு மோர்மேயு எடக்க
லிற் புலன்துந் திமைசேர்விட யங்களிற் செலா
தமைத்து. எ-து- ஆமைபாறுறு தன்னது அரியவை
ந்து அங்கத்தினையும் திமைபாறுறுத்ததுத் தன்னது
ஒருடம்பின்கண் அடக்கிக் கொள்ளுதல் போல
ப் பஞ்சேந் திரியங்கிலையும் பாவங்-றுக்கு ஏறு
வாய்வருகின்ற விஷயங்களிற் போகவொட்டாது
விவேகத்தால் உள்ளடக்கி, — உள்ளமே சிவையாக
க சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத் தொழு
துநின் மறுதன்னென ம நாவினாற் செபித்திலை ய
கத்திலே நாளொலங்கழித்திராய எ-து- நெஞ்
சமே மெளரிபைப் பாகத்திலேவைத்த சந்திரகுட
னாற்புறையுந் திருவடிகளை அடைத்து மென்

வணங்கிதின்று அத்திருவடிகளை அன்பால் நினை
ந்துஉருகி அழுது அவனது திருநாமமாகிய ஐந்
கெழுத்தினையும் நாவினால் இடைவிடாது செய்தி
தாயில்லை மித்தையாகிய நெகடு கங்களைக் கரு
தி அவத்தொழிலாலே வாழ்நாளெல்லாம் வீணா
ளாகக்கழிந்தன. இதுதன்னை யென்று விவேகங்
கூறிற்று. எ-து-— அவமென்பது சொழிலின்மே
ல்தின்றுது. — ஆமைபாறுறுப் பைந்தையு மென்
பு-ம்து உகாரணம் “திருவாரூர்ப்பயன்- புலனடக்
கித்தம்முதற்கட்டி புக்குறுவார் போதார், தலனட
க்கு மாலைதக., நாவினாற் செபித்திலை என்பதற்
கு உதாரணம். “அருணகிரியந்தாதி- பாகந்கு
மித்தாமுன் பஞ்சாக்கரத்தைப், பரபரப்ப வெ
ண்ணாத பாவ-நாகப், பிறப்பிற்குமிடப் பிறந்த
ருணாபிசா-விறப்பிற்கு மிடாயினென்., மற்று
மவருவனவற்றற்ற காண்க... (நங்)

தாயுமாகியென் மந்தையாய் வந்துதா... *
டாருகிப் பிரகாசன்... *
றாயபொன்னருள் வேண்டிலை யிண்டுதின.,... *
றுணிவிருந்தமையென்னெ... *
காவமாயமென் மறிந்துமா தரிசுடரு... *
கவலிவேண் டுனையென்றும்... *
றையநீயிக நெஞ்சமே யிதற்கியான்... *
செய்வதொன் மறியேனே... *

தாயுமாகியென் மந்தையாய் வந்து தாடருகி

வப்பிரகாசன் தூயபொன்னுள்ளேண்டி. லீண்
 நென் றுணிவிருந் தமையென்றோ. எ-து-மாதா
 வுமாகிப் பிதாவுபாகி எழுந்தருளியந்து இருவ்
 டிகளை எளிதிலேதந்த சிவப்பிரகாச னென்னும்
 நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியனது நிர்ப்பலபா
 கியபொன்போன்ற இருபவையவிரும்பு கிள்திலை
 இவ்விடத்து நினைகருத்து இருந்த தன்மையென்
 கொலையான் அந்கிலைன். —காயமாய மென்
 றறிந்து மாதர்கடருகலவி வேண்டின யென்றந்
 நீயையநீமிக நெஞ்சமே யிதற்கியான் செய்ப
 தொன்றறியேனே. எ-து- தேகம் அனித்தியமெ
 ன்று அந்ந்தும் மாதர்களை: ல் உண்டாகிய கூட்டு
 றவினை விருப்பினயென்றால் நெஞ்சமே நீம்கல
 ம்பாவியாயின யான் என்னகூற்றின்கேட்டிலை
 யாகலின் இத்தகியான்செய்வது ஒருபாயமும்அ
 நியேனென்று விவேகங்கூற்றிற்று எ-து-தாடருத்
 ல்- திருவடிதிகைத் தாயுமாகி யென்பதற்கு உதா
 ரணம். “தத்துவராயர்-தந்தை தாயாவானுஞ்சா
 ர்கதியிங்காவானு, மந்தமிலா வின்ப நமக்காவா
 னு- மெந்தமுயிர், தானுருவானுஞ் சரணுருவா
 னுமருட், கோனருவானுங் குரு.” செய்வதொ
 ன்றறியேனே யென்பதற்கு உதாரணம். “நெருவா
 சகம்-ஆடுகின்றலை கூத்துடை யான்உழந்த லப்பி
 லெ. மென்புருகிப், பாடுகின்றலைபதைப்பதுஞ்செ
 ய்கிலை டணிகிலைபாதமலர், குடிகென்றலைகுட்டிகெ
 றது:கிலை குணியிலி பிணமெ ள்சே, தேடுகென்ற
 லைநெருவுதே நலந்தலைசெய்வதொன்றறியேனே”

மத்தும்வருவனவற்றந்தா ண்க..... (ருஅ)

என தூல்பல வோதிலை யோதவத்..... *
 திலையுள்ளடயாதார்க்..... *
 கூண்டெம்புப்பொழிப்பதற்குள்ளமே..... *
 யுபாயம்வேறிலையானு..... *
 லானையி சரி போர்த்தவென்றப்பிரா..... *
 னாருள்வினாத்தடையாதே..... *
 தானிதாண்மினாற்போகநிலியந்தது..... *
 தப்பலாற்சதுநின்றே..... *

என தூல்பலவோதினை. எ-து. ஞானசாத்தி
 ரங்கென்றப் பலசமயச்: தீதிரங்களைபுச் கற்றுண
 ிந்தாய், — ஓதவற்றிலை யுள்ளடயாதார்க் கூ
 னெம்புப் பொழிப்பதற்குள்ளமேயுபாயம்வே
 றிலையானுல். எ-து- நீகற்றிந்தகஅந்நூல் சரிண்
 கருத்தெல்லாம் இறைமனது திருவருளைப்பெரு
 தார்க்கு அழிவுபொருந்திய கொடியிதெவியநீ
 க்குதற்கு உபாயம்வெருளிதும் இல்லெபென
 நெஞ்சமே ஓதுமானால், — ஆணையிரு போர்த்
 தவென்றப்பிராணருள்வினாந் தடையாதே தா
 னிதாண்மினாற் போகநிலிபந்தது தப்பலாற்சது
 ரன்றே எ-து- யானையினது குளிர்ச்சி பெருந்
 திலையுபயிப்போர்த்த எனது கருத்தினையிவ
 னது திருவருளைச்சேக்கிரத்தில் அலட்சத்திக்கு எது
 வாயவற்றைச்சேப்பது அடையாதுநின்றெநிகல
 மும் மின்னெயிலும் இடையினையுடையார் போக

தீதையீ இன்பமென்று அதிகயித்ததுதவறையன்
 நிநன்மையன்மென்று விவெகங்கூறிற்று. ஏ-து —
 இலயென்பதனோடு ஒத்தென்பதனைக் கூட்டிட்டுக்
 க்க. — என்னென்பது எஞ்சினின்றது, — தானெ
 ன்பது அசைநிலை இதற்கு உதாரணம் “நீதரனு
 பூரி- ஆகாமலிலைநுனைப்பெறைய, நீதா நெரு
 சற்றி- எந்நிலையே, யேதா கருண வினாதும
 னோ, தீதாசுலோக சுகாமணிமே, என்றும் ‘தி
 ரு ள்நுநறையனார்- பிறவிப் பெருங்கட னீந்து
 ரே நீநக, ரிநறவனடிசேராத்திர, என்றும்பற்
 றும்புருணவற்றிற் றுண், (நக
 சதுமறைப் பொருளாகியவொருசுவ*
 சுகாந்நெருமது, பாய்.....*
 விந்நிவிர்த்தவெய் பொடித்திலைநடித்திலை *
 விநாந்து சென்றவனாகும்*
 பொதுவையுற்றிலைநித்திலைமாதிர்பாற்*
 போகுதறவிர்த்தாவா.....*
 யெதுபடக்கடவாய்மெது சீம.....*
 யினிபுடலகவி ருலே.....*

சதுமறைப் பொருளாகிய வொருசுவகந்திர
 நெருமதுபயி விநிர் விநித்து பெய்பொடித்தி
 லை நடித்திலை விநாந்து சென்றவனாகும் பொது
 வையுற்றிலை. ஏ-து இருக்குமதலிய நான்குமேத
 ல்களினது முடிக்க ணிருக்குமெய்ப்பொருளாகி
 ய சுவகந்திரனது திருவடியை வணங்கி அதற்கு
 அன்பாகித்தொழிந்திலை. உரோப சூசலிர்ப்

புற்றிலை. ஆனந்தநடனம் புரிந்தாயினிலை. அதிசு
 கிரமாப்ச்சென்று அவனடனம்புரியப்பட்டகன
 கசபையை அடைந்தாயிலை, — நிற்றிலை மாதிரி
 பாற்போகுதற விர்த்தாவா யெதுபடக்கடவாய்ம
 ட தெஞ்சுமையினிபுடலவற்றுகுலே. ஏ-து மாரி
 ணைவழிந்து கூர்ப ம்செல்லுமலைத்தவிர்த்துநி
 ன்ருகிலை. ஆவா, தெஞ்சுமே இனி இந்தத்தெ
 கம் நீங்கினுலென்னபாபிபடக்கடவையோ, பான்
 ஆதிக்கிலென்னென்று விவெகங்கூறிற்று ஏ-து — ஆ
 வையென்பது இரக்கக்குறிப்பின்கண்ணே நீதது பொ
 துவையுற்றிலையென்பது எல்லா உயிரிக்கும்பொ
 துவாய்மடிக்கும் அவனது பஞ்சுக்ருத்தியங்களை
 ப்பார்த்திலை பென்றுமாய். இதற்கு உதாரணம்
 திருவாசகம்- மெய்காணும்பி விநிர்விநித்தான்
 விநாயாரசுழந்திலை, கைதலெறவனை ததுக்கண்
 ணீர்ததுமயி பொதுய்யுள்ளம், பெய்கான்றவி
 ர்த்துண்ணப்போற்றி சுயசய போற்றியென்னுக்
 கைதாலெகிழ விட்டதுவடபா யெண்ணைக்கண்ணி
 கொள்ளே., மற்றும்புருவனவற்றிற்காண்க(சய)

ஆலநீழி லன்றொரு நாலவருக்.....*
 கருநெறி யுநத்தானைக்.....*
 காலகாலனைக் கூடப்பிர காசுவென்.....*
 கண்மணி தன் யுள்ளு.....*
 தேவயார்துழலார் மயங்கொண்டிதி.....*
 யிங்குழலுவதெல்லாஞ்*
 சாலயேபயது யாகுநெஞ்செசொன்னேன்.....*

றவநிலை பென்மேலே.....*

ஆலநீழலிலின்றொரு நால்வருக்கருநெறியுரைத்தான். ஏ-து-கல்லால் நிழற்சுணாழர் நந்நியிருந்தகாலத்தில் ஒப்பற்றசனகர்முதலிய தான் குழுவிவருக்கு யாவர்க்கும் அரிய ஞானமூர்த்திக் கீழ்நிலைஉபதேசம் தருளிய அனுக்கிரக கர்த்தனை. —கர்வாகாலனை ஏ-து- கல்லாவுயிர்த்தனையும் நாசம்பண்ணுகின்ற காலனுக்குக் காலனாகி, அவனை நாசம்பண்ணிய நிச்சிரககர்த்தனை. — சிவப்பிரகாசவெண்கண் மணிகளையுள்ள, ஏ-து- அக்ருதீதன்றானே அருளே திருமேனிபாதக் கொண்டிருந்தருளியவந்து சிவப்பிரகாச னென்றும் நாமதேயத்தைக்கொண்ட எண்ணின்னிகண்மணியாடுபாவைபோன்ற ஆசாரியனை விட்டின்பத்தை அடையும்பொருட்டி இடைபூரு அன்பே. மிகுடி நின்றுயாது. — ஏலவார். துழலார். மயல்கொண்டிருநியங்குழலுவ தெல்ல கு சாலவே பிறழயாகு நெஞ்செசெ. னேன்ற வநிலையென்மேலே-ஏ-து தகர முட்டியநீண்ட அளபாரத்தினை யுடைய மருளிர்பேல் மயக்கம்பூண்டு நீஇப்பிரபஞ்சத்திற்சுழலுவ தெல்லாமிசுவக் குற்றமாகும் நெஞ்சுமே யானதானுபாயங்கொளும் இதனைத்தனைபென்று அறிவித்தும் அறிந்தாபில்லையாதலின் உன்மேற் குற்றமே யன்றி என்மேற்குற்ற மின்றென்று விவரிக்கவந்த ஏ-து-கண்மணி-நிழலிதழைத்து-ஏ-து- அறிவித்தகல்லால் பிறப்பு

ததுன்பமென்றும் அறிதுன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணியென்று கூறப்பட்டது இதற்கு உதாரணம். 'திருவாசசம்-வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்ட, வாழ்கின்ற யாழாமற்காப்பானையேத்தாதே சூழ்கின்றாய்சேயினக்குச்-சொல்கின்றேன் பலகலும், வீழ்கின்றாய் நீயலைகட்டலாய வெள்ளத்தம், என்றும் 'சேவானந்தமாலை-வீடுடாழியப், பேருநிலையென் றென்றும் வேதங்க, ஞாயிறையும் பொருளைஞானகுரு-நீயிருட்ட, கண்ணுலேசொன்ன கருணைப்பிரான்றனைநா, நெண்ணுந்த யுண்டிருப்ப தென்றும். மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க .. (சக)

என்னைகண்டுநீ மாதாரிவடிவம்... ..*
திச்சைவைத்த துழல்கின்றாய்... ..*
பொன்னையுந்துகி லையும்பிரித் திடின வெறும்*
புழுமலக் கூடல்லாத்... ..*
பின்னையுண்டிகொள்கண்டுநீ மயங்குதல்... ..*
பிராந்திச் சங்கரன் பாதந்... ..*
தன்னைநாடுகி நெஞ்சமேபரசுகோ... ..*
தந்புறப்பெறலாமே... ..*

என்னைகண்டுநீ மாதாரிவடிவம் திச்சைவைத்துழல்கின்றாய்-ஏ-து- யானுசுத்தமிருக்கிறதென்று குறித்துமகரீர் உடலின்கண் ஆசைவைத்து மயக்கிச் சுழலா நின்றான், — பொன்னையுந்துகி லையும் பிரித்திடின வெறும்புழு மலக்கூடல்லாந் தி

சூகம் வைராக்கியசதகம்.

ன்னையுண்டு கொல்காண்டுநீ மயங்குதல் பிராந்தி
 ஏ-து-செயற்கையால் மினுக்கிய பென்னுலகி
 யஅணியினையுங் கூறையணியும் வேறு பிரித்து
 அதனது இயற்கையைப் பார்க்குமிடத்துவெறு
 கிருமிதனும்-மலஞ்சுவந்தூர்முனை உதிரத்தலை
 கோழை முதலியமலங் கூறும் நின்றநீதுள்ள
 டம் பல்லது பின்னை உதல்கண்ணே யாதாய்வி
 ம்ஒருசுத்தவல்லது உளமீதாஅதனது இயற்கைப
 டுவம் அங்ஙனமிருப்பச் செயற்கைவடிவத்தைப்
 பார்த்து நீமயக்கமுறுதல் உனதுமனப்பிரமை
 யாகும், — சங்கரான்பாசந் தன்னைநாடுதிநெஞ்ச
 மே பாஷகோ தத்புறப் பெறலாமே. ஏ-து-இனி
 அதன்மேலாவசையை விட்டிநீங்கிச் சங்கரானது நி
 ருவடிபையமறவாது திணப்பாய் நெஞ்சமே மே
 லாகியஇன்பசாகரத்தை மிகவுய்யாய் அடையலா
 மென்று விவேகங்கூற்றது. ஏ-து—பொன் என்
 பது ஆகுபெயர். — இசுற்றுஉதகாரணம், நாலா
 யாரி- குடருக்கொழுவுந் துருதியுமென்புந் தொ
 டுநதரம்பொடு தோலு- மிடைபிடையே, வைத்
 ததடியும் வருடம்புமாமந்திவத்து, னெத்திரத்தா
 ளீரீய்க்கொதை யாள், மற்றுங் வருவன வற்றூந்
 காங்க... (சஉ)

பெறுவதென்னென்கொல் சுக்கிலங்கலித்தலாம்...
 பெருந்தவ வலிஞ்ஞம்...
 முறுததவன வோபினைநீவிரும்...
 புடற்...

லதிவிபா மறியாமை தோய்த் துடற்றின...
 வசைச்சுகமெனாநின்றாய்...
 செறிதுநெஞ்சமே நமதுசிற் சுகயினிச்...
 சுவனையாதரிப்பாயே...

பெறுவதென்னென்கொல் சுக்கிலங் கலித்தலாம்
 பெருந்தவ வலிஞ்ஞம்-ஏ-து- மனளிர் கூட்டுற
 வாற்பயன் அடையது யாதுஇந்திரியம் கழிந்து
 பொதலால் விட்டையடையும் பொருட்டு நீ.நெ
 றுத ள்ளருந்திச் செய்த தபோபலமெல்லாங் கு
 றைபட், — உறுவதவ்ள போய்னை நீவிரும்புட
 ற்து மானிய துண்டால் ஏ-து- அதனல்உனக்குக்
 கேயியருவது சவ்வளவுதானே பின்னரீயானெ
 ன்றுவிழைந்துள்ள உடம்பிற்கும் அடங்கியிருந்
 ததோய்க்கண மேலிட்டுஅதனல் தாசமுளதாமெ
 ன்று விவேகங்கூறு அந்தயாந்தாம் யாவர்எமது
 சுகமாவது யாதென்றுமனங்கேட்ப, — அறிவி
 யாமற்பாமை தோய்த் துடற்றின வதைச்சுகமெ
 னா நின்றாய் ஏ.து. இவ்வுடம்பு சடமாக்கலின் இ
 தன்மணின்ற சைதன்மியம் யாம்- நீதுதனைஅறி
 யாது அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடி உடம்பினது நி
 னவைச்சுகமென்று ஒருதாநின்றனை இவைசுகம
 ல்லமென்று விவேகங்கூறு, மே நிசுகமாவதுதான்
 யாதென்று மனங்கேட்ப, — செறிதுநெஞ்சமே
 நமதுசிற்சுகயினிச் சுவனையாதரிப்பாயே -ஏ-து
 இவ்வின்பத்தி னியற்கை பிதெய்று அறிந்தவநி
 த்து நமதுஅறிவிற்கு அட்வாயிற்ற சுகனதுதி

ருவடிபைய ஆதரிப்பாய் தெஞ்சமே தவதுநாலை
 னந்தர்த்தைப்பெறுவ மென்றுவிவேகம் கூற்றாய்
 ஏ-அ-—ஆல் என்பது அசைநிலை—இகற்குஉதா
 ரணம் “திருக்கடைக்காப்பு அருப்பப்போன்மு
 லையாரல்ல வாய்க்கைமேல், விருப்புச்சேரிநி
 லைவிட்டுநல் லிட்டமாய்த், திருப்புத்தாரண்சி
 ந்தைசெய்ச்செயகி, கருப்புச்சாத்தினு மண்ணிக்
 குங் காண்மினோ , , மற்றும் வருவன் வற்றற்
 காண்க..... (சக)

தாயுமாகியென்னும் பாட்டுமுதலில்வாறுபாட்
 டாலும் பொருந்தலை விசுழதலாகாதென்றுமறு
 த்தவாறுகாண்க..... *

ஆதரித்தனை குளகிரு தாதிய..... *
 வடிசிலைக் கூழ்காடி..... *
 யேது பெற்றிடி னும்புசித்தாற்புகி..... *
 யேகலுஞ் சமித்தற்றாற்..... *
 பேத மந்திறலாமலமதா தலுஞ்சரி..... *
 யென்றிடிற் பினைநெஞ்சே..... *
 நீதரித்திலாதவைவிசுழந்துழல்வதென்..... *
 னிமலனை நினைபாதே..... *

ஆதரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசிலை. ஏ-அ-
 கிருதகுளபாயச் முதலிய அறுகலையடிசில்களை
 புயம் நீ விருப்பின. இதனால் என்னையனை அடை
 தி,—கூழ்காடியேது பெற்றிடினும்புசித்தாற் ப
 கியேகலுஞ் சமித்தற்றாற் பேதமந்திறலா மலம

தாதலுஞ் சரிபென்றிடின. ஏ-அ-கோறுகாடிபுற்
 கைமுதலிபாது வந்ததாயினும் அருந்தினும் பசி
 போதலும் அமைசுரரித்தடங்கினால் நானு வே
 றுபாடெல்லாம் அற்றதத் துரிக்கந் கமலமா தலுஞ்
 சார்பென்றால்,—பினைநெஞ்சே நீதரித்திலாதவை
 விசுழந்துழல்வதென்னிமலனை நினைபா தே. ஏ-அ-
 இங்ஙனம் அத்தது பின்னரும்நெஞ்சமேநீ தரித்
 து நீளரது கச்சுலையடிசில்களைவரும்பிச் சமு
 லுவதென்னை—நிர்ப்பலனாகிய சிலனை இளடவிடா
 து கருதலின்று மென்று விவேகங்கூற்றிற்று. ஏ-அ-
 —மலமதாதலு மென்பதில் அதுவென்பதுபகு
 திப்பொருள் வகதி—சார்பென்பது விசேடமின்
 மென்பதறிவித்தது.—இத்தற்கு உதாரணம், சிவா
 னந்தமாலே—நல்லவர்களைபு நாவின்னுனிமாத்தி
 ரமே, மெல்லவருவிரலாம் வேதில்லை—மெல்ல, பி
 ருவிரலைத்தான்கடக்கமாட்டாதநெஞ்சேபொருக
 டலைத்தான்கடப்பாய்ப்போய், மற்றும் வருவனவற்
 ருற்காண்க..... (சச)

இதனால் அருந்தலுட்கவை விசுழதலாகாதெ
 ன்று மறுத்தவாறுகாண்க..... *
 நினைப்பினுக்குறி கூட்டிடுங்கோசதா..... *
 விவற்றுனோரினம்பாரா..... *
 யினிப்பைதல்குழகி கனிமுதலியவண்ண..... *
 வினையெண்ணினை போ..... *
 முனைப்பலவாற தசெய்பலகபிந்திலையுணர்ந்... *
 மெய்யோழித்தாயேற்..... *

பிணப்பராபான்றிருவடிநீதலியாம்.....*

பெறற்கிடையுநின்றே.... ..*

நினைப்பினங்குறி காட்டிடுங் கோசநாவிலந்து
 னே நிகழ்பாரா யினிப்பதல்குமுக் கணிமுதலி
 யவுணவினை டெனின். ஏ - து. விஷிப்பங்களை உப
 யெல்ல வற்றுள்ளும் - மகரிநாயும் - சுதாபினை
 தீதருகின்ற முப்பழமுதலிய புசிப்பினையும் - மன
 த்தால் நினைப்பினம், ஆண்குடியும் - நாவும் - இ
 லேபனமும் - நீருறலும் - ஆகிய அடையாளங்களை
 க்காட்டிமானால், - இவையெல்லாம் முனைப்பல்லா
 தைசெய்ப்பதை பிரதிபலிப்பினம் துள்ளினமே பொழி
 த்தாயெல். ஏ - து. இவற்றைப்போலும் உனக்குப்
 பலபிறவித் துன்பங்களை தீதருகின்ற சத்தருவே
 ரென்றில்லையாகலின் இப்பொருத்தல் அருந்தல்
 களைச்சத்துருவென்று அறிந்துமெஞ்சுமேலிதி
 தையானால் - பிணப்பராபான்றிருவடிநீதலியா
 ய் பெறற்கிடையுநின்றே ஏ - து. பின்னரீயாவரு
 க்கும் மேலகிய புரமசுவனது திருவடியாகிய நி
 மலையாம் அடைதற்கு விக்கினம்வெற்றின்மென்று
 விவேகங்கூற்றி, ஏ - து, - நினைப்பினம் பெறவே
 லேப்பினம் - பரிசிப்பினம் - பார்த்தினம் - என்று
 இந்திரியங்களுக்குக் கொள்க. - அருந்தல் பொ
 ருந்தல்களில் மனமுதலிய ஆறுஇந்திரியங்களும்
 பிரவர்த்தியாகலின் திருவடியை அடைதற்கு இ
 லையென்று கூறப்பட்டது - பெருகு உதாரண

ம், சிவானந்தனால். உன்னமுறையுநமன் னாது
 ரீதானுள்ளமே, வானுதலார்நேரே மறவிசுண்
 பேணிபிவ, ருற்றார்பால் வந்திடுவர் உந்நது
 டோட்டியர, னற்றமுறைப்பதமே நம, மற்று
 மூய்ருவனவற்றந்தண்க.....(சடு)

இன்றுகூழ்த்தரு வனிதைப் ராதிபல்*

போகமுமித்தேகத்.....*

தொன்றுதொயெனிற் றோடமாய்நீக்குமாங்.....*

குயிர்பெயரினு நீற்றை.....*

தன்மெனுவணித் துறவினரிதைபெயர்.....*

தவிலுவொனினைஞ்சே.....*

பொன்முறாட்டினை யாகநீருதைய.....*

பேற்றவைபோற்றேலே.....*

இன்றுகூழ்த்தரு வனிதைப் ராதிபல் போகமு
 மித்தேகத் தொன்றுதொயெனிற் றோடமாய் நீ
 ங்கும் ஏ - து - இந்நக்காயத்திற்கு ஒருவிபாதிவந்து
 பொருத்துமாயின் இவனால் உடைவித்ததற்குக் கரு
 த்திலிவைத்தமனைவிபாதிப பலரீபாகங்களும் இக்
 தாலத்துத்தானே புத்தகற்கு அன்னிய மாய்ப்
 போகுமாகலின், - ஆங்குயிர் பெயரினுநீற்றை
 தன்மெனுவணித் துறவினரிதைபெயர் தவிலுவ
 னொனிள். ஏ - து - இவ்வுடம்பினாவிட்டு உயிர்தீங்கி
 யகாலத்தும் சுற்றத்தாராயினார் திருவெண்ணிற்
 றை அய்யுயிரிக்கு தன்மென்றுகருதித் தரித்துநீங்
 குந்தருவாத்திற்றிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சா

ஊரத்தையும் உபதேசிப்பாரீர ள்னால், — நெஞ்
சேபொன்று நாட்டிணையாக நீருநியபே'ற்றவை
பே'ற்றேலே. எ-து-இனிதெஞ்சமே உயிர்தீங்கு
ங்காலத்துத் துணையாகலின் அத்திருவெண்ணி
முதலிய எண்பகையி னையும் அதுநீங்கா முன்ன
ரோபேணிக்குள்ளுந், மண்ணிமுதலிய எண்வகை
ப்பொருள்களும் இருக்கும்போதும் புகித்தற்கு
அன்னியமாகலின் நீ அவைகளைப் பேராதொழு
தியென்று விவேகங்கூறிற்று, எ-து-உயிர் பெயரி
னாமென்ற இழிவு சிறப்பும் மையால் அதுபெயரா
முன்னரே அணிவது உயிரிக்கு மிகவுட்பய னென்
பதாயிற்று. — வணிகையராதியெனவே - வணிகை
பஞ்சனை. செளக்கிய போசனம் சந்தம் உஸ்திரம்-
ஜபரணம் கைலம்-தாம்பூலம்-ஆகவெண் வகையு
மென அறிந்துகொள்க, — நீருநியெனவே விபூதி
ருத்திராஷம்- பஞ்சாஷம் தீர்த்தம் பிரசாதம்-
குரு-லிங்கம்-சங்கமம்-எனவறிக. இதற்கு உதார
ணம் சித்தாந்திகாபணியுட்காண்க, — தவத்தோ
ரீக்கு அவ்வெண்வகையும்- நீங்கி இவ் வெண்வகையு
ம் அங்கீகரிக்க வெண்ணிமென்பது இதனுட் கா
ண்க..... (சுச)

போற்றிநீரணிந் துருத்திர சாதனம்*
புண்டிடைந் தெழுத்துள்ளே.....*
சாற்றுநீருரு வாதிமூவுருவையுந்.....*
தாழ்த்திஹைஞ்சிவை செய்தான்.....*
மாற்றலாய்பிறப் பிறப்பினை தெஞ்சமே.....*

மன்றுளாடிய தானுந்.....*
தோற்றுமுன்னொளிந் குள்ளொளியாயதைத்-
தொழுதுவாழ் தலுமாமே.....*

போற்றிநீரணிந் துருத்திர சாதனம் புண்டி
டைந் தெழுத்துள்ளே சாற்றுநீருருவாதி மூவுரு
வையுந் தாழ்த்திஹைஞ்சிவைசெய்தால் எ-து. மெ
ய்ப்பொருளாகப் பேணிவிபூதியை நிறையப்படுன
ந்து உருத்திராஷங்களைச் சரசாதிஸ்தானங்களில்
தரித்துப் பஞ்சாஷாததைமான் தமாயுச்சரி-குரு
லிங்கசங்கமமாகிய மூன்றுவடிவையும் தாழ்த்துவ
ணங்கு. இங்ஙனம் இவற்றை நாடோரும் நீமறவா
து செய்கியானால், — மாற்றலாய் பிறப் பிறப்பி
னைதெஞ்சமே எ-து. தெஞ்சமே பிறப்பி னையும்
இறப்பினைபும் மாற்றிக்கொள்ளலாம், — மன்று
ளாடியதானுந் தோற்று முன்னொளிந் குள்ளொ
ளியாயதைத்தொழுது வாழ்த்தலுமாமே. எ-து
அஃதன்றிக் கனகசபைக்கண்டடிக்கின்றகிவனது
திருவடிபும், உயிராகியவுள்ளொளிக்கு உள்ளொ
ளியாய்த்தோன்றும் அத்திருவடியைத்தொழுது
அவ்விடத்து எக்காலமும் சுழிவின்றிவாழவுங்கூரி
ம்எமக்கென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து. — உயிரி
ளினதும் மலங்களுந் நீக்கும்பொருட்டிச் செவ்
தனது அருளால் குருலிங்க சங்கமமாவடிவுகொ
ள்ளுதலின் மூவுருவையும் தாழ்த்து இஹைஞ்சை
ன்று கூறப்பட்டது. — தாழ்த்திஹைஞ்சைத் மண
த்திலன்பும் வாக்கில் இன்சொல்லுமாய்க் காயத்

தால் வணங்குதல். — ஸீடடை வோர்க்குச் சிவ
முன்னாக அருளேநாவாகப் பஞ்சா ஸ்ரத்ததைச்
செய்யாமற் செபிக்கவேண்டிமாகலின்ஐந்தெழு
த்துள்ளே சாற்றென்று கூறப் பட்டது. — இங்ங
னம்பஞ்சா ஸ்ரதம் உச்சரித்தால் சகலகேவலக் அ
னுமாகலிற் பிறப்பிற் பிறிதான மாற்றலாமென்று
சகலகேவலங்கள். அறவேபட்டம்பெட்ட பொன்
போலஉயிரொளிவிடு மாகலின்புண்ணு
ளியென்றும் இவ்வயிர்க்கும் உள்ளொளியாய்த்தி
ருவருள்தோன்றலின் மல்குளமுடி தாரும்உள்
ளொளிக்குள் ளொளியாய்த் தோன்றுமென்றுங்
கூறப்பட்டன, அதைத்தொழுதலாவது தற்போ
தஞ்செய்யாது நிற்றல். அங்ஙனம் நிற்கவே பேரி
ன்பந்தோன்றுமாகலின் வாழ்த்துமாமென்றுகூ
றப்பட்டது.....(சு. 1)

வாழலாமரணபுகழின மலர்கவி.....*

மாலசெய்தவன்ருளில்.....*

விழு மாறுபொன்னிதழி சேர்தோள்களின் ...*

மீதணிந்தினிநெஞ்சே.....*

தாமுயாயரி தேமிபொற்சரணமே... ..*

சரணமென்றிதுவன்றிப்.....*

பாழிலேகருங் காக்கைபோற் கதறிதாள்*

புகழ்தித்தொழியேலே.....*

வாழலாமரணபுகழின மலர்கவிமாலசெய்தவ
ன்ருளில் விழுமாறுபொன் னிதழிசேர்தோள்க

ளின்மீதணிந்தினி நெஞ்சே தாமுயாயரி தேமி
பொற் சரணமே சரணமென்று. எ-து. நெஞ்ச
மே அத்திருவடியை அடைந்து வாழலாம். சிவ
னதுபுகழினமாகிய மலர்களாலே பாவாகியமா
லைகளைவணந்து திருவடிமீதற் பொருந்துமாறு
பொன்போன்ற கொன்றை மாலையொருந்தியபு
யங்களின் மீதுதறித்துவணங்குவாய், — அரியா
லுந்தேடிப்பட்ட பொன்போன்ற திருவடியேபு
கலென்றுஇதுவன்றிப்பாழிலேகருங்காக்கைபோ
ற் கதறிதாள்பலகழித்தொழியேலே-எ-து. இங்ங
னஞ்செய்தவன் பிப்பாழிலே கருங்காக்கைபோல்
உலக நூல்களைக்கற்றுக்கதறிப்பலநாள்களை வீ
ணிலே கழித்தநாசமாகாதேயென்று விவேகங்
கூறிற்று. எ-து. — புகழ்பலவாகலின்புகழினமெ
ன்றும் அத்தனைப்பாலிற்சேர்த்துக் கூறுதலின் ம
ல்கொன்றுக்கூறப்பட்டது. — துஷ்டநிக்குகம் ப
ண்ணுதல் புயத்தையும்சுஷ்டபரிபாலனம்பண்
னுதல் மறபாதத்தையும் புகழ்தலின் தாளின்விழு
பாறு பொன்னிதழிசேர் தோள்களின் மீதணிந்
தென்று கூறப்பட்டது. மலசங்காசம் பண்ணு
ன்றவெற்றியையும், இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற
திருபையையு மென்றுமாம். — பொன்னிதழிசே
ர்தோள்களின்மீது அணிந்து எண்பதற்குஉதார
ணம். “கந்தரனுபூதி-இல்லேயெனு மாயையினி
ட்டிடைனநீ, பொல்லே னதியாமை பொறுத்தி
லையே, மல்லேபுரிபன் னிருவா ருளிலென், சொ
ல்நே புனையுஞ்சுடர்லேவலனே” என்றும் வருவ

வெற்றிநிகரணம்.....(சஅ)

ஒழித்திடும்பவப் பலகவிநாந் துள்ளமே.....*
 யோதுமுதுணர் வோர்முந்.....*
 பழிச்சபாடலை யரந்தவைவிடர்க்கினம்.....*
 பாவையருணாபோலும்.....*
 கழித்திடேனுபசாரமென் நிதனைநீ.....*
 கட்டுறையெனக் கொள்வாய்.....*
 ஒழித்துமாரணை யெரித்ததே வருள்பெறும்.....*
 விருப்பினர் விருப்பிதே.....*

ஒழித்திடும் பவப்பகை விநாந் துள்ளமேயோ
 து முதுணர்வோர்முந் பழிச்சபாடலை எ-து. பி
 து விபாகியபகை அதிக சீக்கிரமாக பொழிந்து
 போய், மூவர் மாணிக்கவாசகர்- முதலியபேரறி
 வினையுடையோர் முன்னுள்ளிலேதோத்திரம்பண்
 னிய பாடல்தெஞ்சமே நீதோத்திரம்பண்ணுதி
 —அரந்தவை விடர்க்கினம் பாவைய ருணாபோ
 லும், எ-து. காமுகர்க்கு இளமைத்தன்மையின
 யுடைய பாவைபோல்வார் கொஞ்சிக்கறும் வச
 னம்போல அத்தோத்திரம்பண் செவனுக்குப் பீரி
 தியாயிருக்கும், — கழித்திடே னுபசாரமென்றி
 தனை நீகட்டுறையெனக் கொள்வாய், எ-து. இங்ங
 னம்கூறியமொழியை உபசாரமொழி யென்றுக
 ருதி நீவிடாதே உறுதிமொழியென்று அறிந்து
 கொள்வாய், — ஒழித்துமாரணை யெரித்த தே
 வருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பிதே எ-து. தெ

நீர்க்கண்ணிழித்து மன்மதனை யெரித்தகடவுளது
 திருவருளைப்பெறும் விருப்பத்தினையுடைய மெ
 ய்யடியாரது விருப்பமும் இத்தோத்திர ப்ள
 யென்று விவேகங்கூறிற்று எ-து. — ஒழித்திடும்
 ன்னது ஒழித்திடும்மென்று வந்தது பவத்திற்குக்
 காரணமாகிய இருவினைகளையும் பவமென்று கா
 ரணத்ததைக்காரியமாகவு பசரித்துக் கூறினார், —
 இதற்கு உத்தரணம் “திருவள்ளுநாயனார் இருள்
 சேரிருவினையுஞ் சேராவினையவன் பொருள் சேர்
 புழிப்புரிந்தார்மாட்டு” மற்றும்வருவன வெற்றிந்
 துண்க.....(சக)

விருப்பமாயிது கேட்டிதன் னெஞ்சமே.....*
 விமலனுக்காளல்லார்.....*
 பொருப்பதேந்தனஞ் சொரியினுமவர்க ணோர்
 புண்ணுனித் துணையன்புந்.....*
 திருப்பிடேலரன் னெழுமும்பரிதத் தெர்மும்பனாய்
 திரிந்தவர் பணிசெய்திண்.....*
 டிருப்பையென்மிக நல்லையிச் சொல்ல நம்.....*
 பிள்ளையெற்பொல்லாயே.....*

விருப்பமாயிது கேட்டிதன் னெஞ்சமே, எ-து
 நல்லதெஞ்சமே இந்தவார்த்தையையிச்சந்தோஷ
 மாகத்தேட்பாயாக — விமலனுக்காளல்லார் பொ
 ருப்பதேந்தனஞ் சொரியினுமவர்க ணோர் புண்
 னுனித்துணையன்புந் திருப்பிடேல், எ-து. திரிம
 னாகிய செவனுக்கு அடிமையல்லாதவர் பொன்
 னேற்றவைப்போதுந் தனங்களைச் சொரிந்தாரா

யினும் அவர்களிடத்துப் புல்லினது துணிமாத்
 திரமாயினும் அன்புவைத்திட்டேல், — அரண்மொ
 ரும்பர்தந் தொழுப்பனயித் திரிந்தவர் பணிசெ
 ய் தீண்டருப்பையேன்மிசைநல்ல எ-து-கிவனது
 அடியாருக்கு அடியானதித்திரிந்து அவரது பணி
 விடைகளைச் செய்து இவ்விடத்து இருப்பாயாதி
 ல் எமக்குமிகவு நன்மையினைபுடைய நீ. — இச்
 சொல்லநம்பியல்லையேற்பொல்லையே, எ-து-யா
 ண் இவ்வளங்கூறியசொற்களை உண்மையாக நம்
 புதுவைகளைநம்பாது ஒழிதியேல் எனக்குநீபொ
 ல்லையென்றுவிவேகங்கூறிற்று-எ-து இதற்குஉதா
 ரணம், திருநாவுக்கலாய் சங்கதிதிபுதுமதிரியிண்
 மித்தந்துகரணியொடுபொருள்த் தருகோனு, மங்
 குவாரவர்க்கெல்ல மதிப்பெயல்லைமாதேவர்க்கே
 காந்தரல்லராகி, மங்மெல்லங் குறைந் தழுந்
 தொழுநோயாராயாவுரித்துத்தின் அழலும்புல
 யனோனங், கங்கைவாரி சலடக்காரந்தாரிக்கன்பா
 கிலவர்க்கண்டர் நாய்வணங்குங் புளாளோ, ம
 த்றுமவருவனவற்றிற்கானை.

வைராக்கிய சதகத்தின் முற்பாடியாகிய,

சாத்திரமுற்றிற்று,

மன்மதானுமன்றுதன்வயமுமன்று என்று
 வறிந்து அதனைவிடுத்தத் தன்னைபும் அதனைபும்
 கூட்டவம்பிரிக்கவாய் வல்லவெத்தைதறோக்கிமேல்
 விவேகம் கூறுகின்றது.

வைராக்கியசதகம்

தோத்திரம்

முலபாடம்.

பொல்லிதவெதெஞ்சு மோனாந் துபுலன்கட்
 ம்பா- லல்லாதனாமாத் திரையுந் தின்னாடிக்கணன்
 பாய்- தில்ல திசற்கெண்ணை செய்க்கெ னிதைநின்
 நெய்க்கெ- லல்லாந் துத்தில்லை யுண்மேலிய

தோத்திரம்.....(க)
 தியயருள்செய்யி னல்லா துபெய்தெஞ்சுவ
 ன்ரத்தீயேனுனைவந் தடைதற்கொரு செய்கை
 காணென்- பேயேனுமுனைத் தொடரும்படி பே
 ச்தில்லைத், தாயோயொருபாயம் விடாதினிசு கு
 ம்ந்துதின்றே.....(உ)

தின்றாய்திருத்தில்லை யுளபென்ற வெஞ்சினு
 ள்ளே,யென்றனுமெனக் கதிதூரமதாயிருந்தா
 யொன்றனு முனைத்தோடர் கிற்கு முபாயங்கா
 ணென்; மின்றமுதையாய் தமியேற்குவிளங்கி
 டாயே.....(ங)

விளங்கும்மெழிந் பேதையர்காதல் விடாதயா
 னக்- களங்கம்மறுவொர் தொழுதின்கழல் காணு
 ம்மென்- னுளங்கும்மொளித் தாமதிஞாபதோ
 ள்மெயென்- னுளங்கொண்டி மிதியினிக் கொயி

லதாவுவந்தே.....(ச)

வந்தித்திவிவார்பவனோப்தகுமருந்தனையைச்
சுந்தித்திவிவான் மறித்தான் மனந் தப்பியப்பா
லிந்தப்பிபுங் கடலுங்கடந் தேகுமென்கு...
லெந்தப்பபுய்வதியான்நிலையெம்பிரானே
பிரானேநிருத்திலை யுளாய்ந்திப் பேதையேன்
மு, நொரானேநிவார்த்தம் பினைதென் னினோ
டிவந்தாபி- வரானோவினமெம்பிந்தையென்குனை
நாடிவாடி- பிராநாயடியேந் தெநீர் தோன்றிலை
யின்திதென்னே..... (௭)

என்னுயதனே யிமையோர் தொழு மீசனே
செம்- பொன்னாழிநுவம் பலத்தாடிய புத்தா
தா- வுன்னாருளானினி வீட்டிடை யுய்த்தியின்
மேற்- பின்னாருயக்கொள் எவலாரென் பிழைந
டூர்த்தே.....(ர)

தீராதவோரைப்புவச் செட்டையந் தீர்ந்து
போய்வெம் கூரார்மழுவாளி நிற்பாத்நீ குழை
ந்துபோற்றி- தீராயருகத்தொழு துன்னெதிர்தி
ற்குமகண்ணை- மோர்தருளுளதோதம்பெருகு மு
ரைத்திபாயே.....அ)

உரையேனனிலாயி திறத்துன்புகழ் தன்னேநா
னும், விரையாரீமலரிட்டருக்கெக விருப்பமினி
கெண், தனையுள்ளதின் னினைந்தெத்கிறத்தாந்
கடப்பேன், வினையாரீவினையாரீபுகழ் கடத்தல்
வையானே..... (க)

ஆனே நிவர்த்தென் னென டொலிணந்தன் னாய்த்

தோய்த், கேசேவெறுப்பிப்பொழுதோர்சுதந்தா
ந்ருகிலாயி, நானேவற்றேணுன் பெருமையை
தம்பினைநீ, தானேபொறுத்தாருகண்டா யென்
றயறொமை..... (ய)
யறிந்தேவகுத் திட்டவாதே*

தம்பெனது.....
 தயவெலாமே.....
 எல்லா மறியோ யறிந்தேவகுத் திட்டவாதே*
 யல்லாற்றமியேனும் புரிவதொன்றிலையானும்*
 பொல்லாமைசெய்தீதவனீபொறுப்பானுநீதல்*
 வில்லாயினீசாதினப் பதத்தினிவிட்ட டேலே*
 இவ்வாறுமென்னு மாயா... *

எலக்குமலா இராகமத்தெனது...
சாலக்குணந்தேற்குண தின்னருடந்துகாப்பாய்*
நீலக்களமாலய னோடிமுன் னேடிவாடி... *
முலக்கனலேகனலேந் துதைம் முக்கனனே (யு...
கண்ணுந் துதலோய்க்கடையேயு மொன்றதாயே
பெயர் னையருளான் னுகந் துணைக்கின்திலாதென்*
விண்ணினிறைபொய்க்கு முண்டோ சொல்வெறு
பிடுனோடி-தண்ணுர்விருப்புங்கரிப்போர்வையசா
... (யு...)

சாற்றியிருந்ததில்லை. யுள்ளாய்கிவசங்கரா வெண்
ணிற்குப்படைபேனுபு மாறென்றனெஞ்சளஞ்சி
ப்,போற்றுகிநந்தேன்வருந்தாமலெண் புத்தித
ன்து, தேற்றப்பொருந் யுணியன்பினைச் செய்பு
மாறே..... (யசு)

மாறாயவோனாந்து புலன்வலிமாய்த்துநெஞ்சை
நீருநீருமேலியவுள்க னிறுத்தமாட்டே.
பொருதபங்கட லேறவுமெண்ணி நைந்தேன் (ந)
தருவியை தென்னமெய்யுலகைக ளெமன்

அன்றேதமியேற் கெளிமானிட னுகிநீவந்.....*
 ஆன்றாள்களளித்தனைபெற்றுமொன்றும்பெறா-
 னின்றேனலதைம் புலனென்வசநின்றநிலை* க)
 யின்றோதவற்றைக்கொலுபாயமொன்றிச வெந்
 ஏற்கோவுனதன்பு மனத்திலு பென்றனஞ்சங்*
 கற்கெதிகராயதிக்கல்லுநீ கல்லுவில்லாய் ...*
 முற்கால்வளைத்தாங்குவளைத்தன்பின் ஸூழ் குவிப்
 பாய், இற்கோலசெதம்பர நாயுட்கெதெவ்வோ. (௧௪)
 தேவையுண்பன்பினிற் பூசைசெய்ததனுமல்லே*
 இவாண்மிகப்பாடி நின்றாடிநயக்குகில்லை ...*
 னேவாதுழநீமனத்தோடி வணுற்று ளேன்மற்*
 ருவாவினியென் வருமென்பதறிந்திலேனே (௧௫)
 அநியாமையிற் சீழவர்பல் பிழையாற்றி னாலுங்*
 குறியாதருள்செய்வதுமெலவர்கொள்கையுந்ரோ
 மறியார்க்குத்தொய்சுறியேன்வினைமாற்றியா...
 பொறியேலுனக்கென் முகமன்சொலப்பொய்ய
 னேனே... .. (௧௬)

பொய்பற் தவர்பற் தடையும்பரி பூரணவம்*
 மெய்பற்றவெற்கு நின்லானிலவேறு முண்டோ*
 தையற்கிடமே யிடமாவருடா னுவையென்...*
 மையற்றவிர்ப்பா னுண்டாகவும் வழங்கிடாயே*
 வழங்கென்கவ னேதுசெய்தா லெதுவாகுமென்
 மென், நெழுங்கற்பனை யாவுமிதந்துணர்வேக்டமே
 யா, பொழுங்கித்புலனாபுபாதிபொழித்தொருள்
 னைச், செழுங்கைக்கனி பொதுணருப்படித்தி
 லையானே... .. (௧௭)

தில்லைப்பதிமேய கெப்பிரகாசனேயோ... ..*
 தொல்லைப்பிறவாநெற்பேவியதொன்றலேயோ-
 வல்லற்பிறவிக்கிளைத் தேன்றனையஞ்சலென்றோர்
 சொல்லப்பகராய் விடைமீதினந் தொன்றிநின்றே
 தோன்றாதுணையே புணையேபவத் தொல்கட
 த்கென். போன்றார்க்கு மிரங்கு மருட் பெரும்
 போகமெயிங்- கின்றார்மனையாதுய மோகமெலா
 ம்விடுத்திட- சாரன்றமுனையே வினையேனிசிசார
 வெண்ணே... .. (௧௮)
 சார்ந்தாய்கு ருவாதியவாய்விடை தன்னில்வந்தாய்
 கூர்ந்தாயருளிநிபிறவாநெறிகூட்டுவித்தார்(ண்டாய்
 டோர்ந்தேன்குறையின் மெனிணங்குறையுண்டுக
 டோர்ந்தோடுமெனஞ்சுருன்னன்பு பிறக்குமட்
 பிற... நெறியாகிய தோர்நிருப்பேரையாவெம்*
 முறவையறவே தவிர்ந்தென்மன மோடிவாடிப்*
 புறவாதனைபற்றிவளர்ந்திடு புன்மையாலின் ...*
 நிறவையதனைப்பூர்வா னுளத்தெண்ணுவாயே[௨௮]
 எண்ணும்வடிவே தினிநீபுனைந் தெய்தி னாலுந்*
 தின்னம்மெனவாவகலாவுச்சிதம்பரத்தே(னென்
 தன்னம்முன னண்மையையெக்காண நயந்துளள
 னண்ணிந் ததைக்கூட்டிதங்கி ச்சுற்றுன்னுவாயே(௨௯)
 உன்னம்முணர்வுக் குணர்வாயெனக்குணமைதந்
 தாய்-மன்னுஞ்சுருந் பொருளாய்வுழிகாட்டிதி
 ன்ருய்- பின்னுங்குருவாயடைந் துன்னருள்பே
 ணவைத்தா, யென்னென்றுறைப்பேனின்கருணை
 யிருந்தவாதே... .. (௩௦)

இருந்தொருமிடத்துணர்விலைமாயைக்கிசைப்பா
ற்- பொருந்தாவிடத்திலை யுயிரிக்கொரு போத
மேனாந்- திருந்தாவிலைகொண்டுகறையைந் தொ
ழில்செய்திபென்றே - வருந்தாவருண்முன்னிலை
தன்னையதித்தியானே..... (௧௮)

மதித்தென்பருவத் தளவிற்குருவாதிபாகி,.....*
யதித்துள்ளறி வோங்கும் வகைக் குபாயஞ்செய்
தோயை- பெதிரிதிங்ஙனஞ் சந்திரஞ்சந்திருவென்
றுறைந் துந்- துதித்துந்திரியா வெனக்கின் னருட
ந்துதோன்றே..... (௨௯)

தோன்றாமன்முனிந் தொருதாய்வயிற் றோன்று
பால-ரின்ருடனத் தம்மின்வெறுக்கொடிசுழந்த
வர்போற்- பூன்றுவொருநீ யருளாற் புனைமேனி
யெல்லாம்- யான்றான்பலதெய்வ மெனக்கொடி
சுழந்தவாமே..... (௩௮)

இசழும்பொருளொன் றிலைமண்முதலெட்டுமெந்
தாய், நிகழுன்வடிவேயெனத்தேர்ந்தன தெஞ்ஞ
நின்றாட்- புகழும்படியே யினிபிசுவென்புத்தித
ன்னத் - திகழும்படிசெய்தி தீரோபவஞ் செய்
திடேலே..... (௩௯)

செய்யாய்கரியான் றொழும்வெள்ளிளஞ்சேவைந்
ரீவோய்-வையார்மழுபோய் திருவுள்ள மிவாஞ்ச
னேனு- மையாவழிபெய்வுறநீர் பெருதண்டினே
டு- கையாற்றொழுதேத்திதின் கூத்தினைக் காணு
மாமே..... (௪௦)

காணாதபவக்கடலின் கணாகாணவெற்குக்.....*
கோணாணிடார்ப மெய்யன்பு கொடுத்தி யென்

றே-நாணாதிசைத்தேன் திருக்காளத்திநாதவன்ரு
ட்பேணாதவலக்கடலின் குழியே பேணையேனை
பேதைக்கொரு பாகவளித்தே பேணையேனை
கோதைக்குநின்றுருது கோதைகொ டென்
நின்பா-லோதற்கெனாத்ததைவிடுத்தன இவ்வா
திர்தாதற்களைபுண்டமையா னுனைக் கண்டதின்மே
கண்டேன்களிகூர்ந் துசிவப் பிரகாசநாமங்*
தொண்டேய்ந்தரு வோடிவணுந்மேனை யாண்ட
கோவே-பண்டேயொருநீ வருத்திட்டபடிக்கியா
னான்-றொண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொடங்
கினேனே..... (௪௧)
தொடக்காயெனைச்சுழிந் துளலைம்புலத் தோற்ற
மெல்லாய்-கெடக்கூதித்தியொருகுட்சி களக்கி
லாயே, லடக்காவலையென்றனகத் துளடங்குகா
யுங்- கடக்கேன்பவவேலை யெவ்வண்ணமுக் கண்
ணிணானே..... (௪௨)
கண்ணான்மதனைப் பொடியாய்வகைகண்டவெண்
போ-ளண்ணாயுயர் யாவமுளித்திடுமப்பனையோ
தண்ணார்பொழுற்றிலை யுளாயெனக்கீதுதாராய்-
மண்ணாதியவாசைகளத் துணைவாழ்த்துமாமே (௪௩)
வாழ்த்தேனுனைநாடொறும் வாழ்த்த வல்லோர்க
டாளிற்- ருழ்த்தேன்மலையாங்கவரோ மெலைக்கொ
ள்கில்லென்- விழ்த்தே நெயில்காலமவத்தி லொ
ண்மேரு வில்லோய்-பாழ்த்தேன்கிளிபோற் பல
நூல்கள் பாடித்துமியானே..... (௪௪)
யானாருடற்கின்புபுண்புங்களைபெண்ணவெண்ணி
த்திணைகிறபாவரி நென்மனஞ்சஞ்சலிக்கும்.*

இருந்தொருமிடத்துணர்வினையாய்க்கிதன்பா
 ம்- பொருந்தாவிடத்திலை யுயிரிக்கொரு போத
 மேனும்- திருந்தாவிலைகொண்டிற்றையந் தொ
 ழில்செய்தியென்றே - வருந்தாவருண்முன்னிலை
 தன்னைமதித்தியானே..... (௨௮)
 மதித்தென்பருவத் தளவிற்குருவாதிபாகி,.....*
 யுதித்துள்ளநி லோங்கும்வகைக் குபாயஞ்செய்
 தோயை- பெருநிலைமனஞ் சந்திநின்றருவென்
 றுறைந் துந்- துதித்தந்திரியா வெனக்கின் னருட
 ந்துதோன்றே..... (௨௯)
 தோன்றாமன்முனிந் தொருநாய்வயிற் றேன்று
 பால-நீன்றுடனைத் தம்மன்வேறுக்கொடிகழ்ந்த
 வர்போம்- பூணுருவொருநீ யருளாற் புனைமேனி
 பெல்லாம்- யான்றூன்பலதெய்வ மெனக்கொடி
 கழ்ந்தவாமே..... (௩௦)
 இகழும்பொருளொன் நிலைமண்முதலெட்டுமெந்
 தாய், நிகழுன்வடிவேயெனத்தேர்ந்தள நெஞ்
 றின்றிட- புகழும்படியே யினிபிசுவென்புத்தித்
 ன்னைத் - திகழும்படிசெய்தி திரோபவஞ் செய்
 திடேலே..... (௩௧)
 செய்யாய்கரியான்றொழும்வெள்ளிளஞ்சேவைந்
 ர்வோய்-வையார்மழுபோய் திருவுள்ள மயிர்
 னேனு- மையாவிழிபெய்வுற்றீர் பெருதன்மிகு
 ம- கையாற்றொழுதேத்திநின் கூத்தினைக் காணு
 மாறே..... (௩௨)
 காணாதபலக்கடலின் கணாகாணவெற்குக்.....*
 கோணாணரிமாசிப மெய்யன்பு கொடுத்தி யென்

றே-நாணாதிசைத்தேன் திருக்காளத்திநாதவுன்ற
 ட்,பேணாதவலக்கடன்முழுகிய பேறையேனே* (௩௩)
 பேதைக்கொரு பாகமளித்திடு பேனாயா வெங்*
 கோதைக்குநின்றேனாறு கோதைகொ டென்று
 நின்றா-லோதற்கெனாறுதைவிடுத்தனனோடிமா
 னீர்,காதற்களையுண்டமைபாலுனைக் கண்டதின்மே
 கண்டேன்களிகூர்ந் துகிவப் பிரகாசதாமங்*
 தொண்டேநின்று வோடிவணுந்மேனை யாண்ட
 கோவே-பண்டேயிராந் வகுத்திட்டபடிக்கியா
 னுன்-றொண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொடங்
 கினேனே..... (௩௪)
 தொடக்காயெனைச்சூழ்ந்தளவைம்புலத்தோற்ற
 மெல்லங்-கெடக்கூதித்தியொருகுட்சி கிளக்கி
 லாயே. லடக்காவலையென்றனகத் துளடங்குகா
 வங்-கடக்கேன்பவவேலை யெவ்வண்ணமுக் கண்
 னினனே..... (௩௫)
 கண்ணன்மதனைப் பொடியாய்வகைகண்டவெண்
 டோ-ளண்ணவுயிர் யாவுமளித்திடுமப்பனையோ
 தண்ணுர்பொழுந்நிலை யுளாயெனக்கீதுதாராய்-
 மண்ணாதிவவாசைகளற் றுனைவாழ்த்துமாறே(௩௬)
 வாழ்த்தேனுனைநாடொழும் வாழ்த்த வல்லோர்க
 டாளிற்- முழித்தேன்நிலையாங்கவகோ ளறலைக்கொ
 ள்கிலலென்- விழித்தே னெயிங்காலமவத்தி லொ
 ண்மேரு வில்லோய்-பாழ்த்தேன்கிளிபோற் பல
 ஞால்கள் படித்துயியானே..... (௩௭)
 யானாருட ந்கின்பு ஞாயங்கனையெண்ணவெண்ணி
 த்தி-னேகிறபாவரி னென்மனஞ்சுஞ்சலிக்கும்* (௩௮)

நாடு

வைராக்கியசதகம்.

மீனாமினன்பரில்ல தென்கண் விடுத்திகொல்லோ
வானேனுடையாய்திதியாமதிகாரநியே. (சு௯)
காராரிமிடற்று யளிசூழ்த்துபொற்கடுக்கைத்...*
தாராரிபுயனே சீவகாமசுவந்தரிக்கோர்.....*
சீரார்மணவாள வென்றன் குல தெய்வமேநீ (நே)
பாராய்கடைக்கண்ணென தெண்ணம்பலிக்கவின் (சு)

இன்றென்னைசெய்கேனென நாமுபித்தெந்தெய்தி
கொல்மெய்தி நெவ்வண்ணமயும் தந்தையோது
வேனோ-வன்றன்னமுமேனமுமோர் வருமையநி
ன்று-ளொன்றன்பர்குழாத்ததவிதருளாயுவந்தே (சு)

உவந்தாயெனதைம்புலனும்மிரிந்தோடவோர்நா
டவந்தான்சுறிதும்மிவிபால் விடைதன்னின்மின்
னோ- டுவந்தேவரநானும் விளங்கிலை யென்னை
தொல்லோ வவந்தான்மிதுபாவியுல்லிலை யுரிந்தி
லேனே..... (சுஉ)

அறியாமையிற்கட்டுண லுற்றதென்னுண்மையத்
தைப்-பிறியாதுவிடேனெனலெந்தை பிரானு
ண்மை-குறியிதிருவர்க்கு மென்றாலெனக்கோபி
யேலே- செந்நிறப்பலுமற்ற யோடிகல்செய்
ததன்னை..... (சு௯)

செய்யிப்பன்வினைத்தொகை வெய்யவஞ்சுரிப்ப
னுளாய், யுய்யிப்பனெச்சிவ ணண்மையமோர்வ
லென்றோ- னாவர்க்கெதிரேயெனநோக்கியறை
ந்ததெய்யு மைவெற்பனவானாயதை மாற்றி
டாயே..... (சுச)

மாற்று யெனக்காணவ மாயையிலவந் துவந்தே*

தோற்றுவனேவல்மாதிரிப சுத்தமொன்று ... *
டேற்றுவவனேந் நியிரண்டதுத்தெங்குமாகிச்*
சுற்றுவிகொள்ப தத்தென்னுவிடங் கொள்ளு
யே..... (சு௯)

கொள்ளெனென்னு மெழுத்தைந்து முட்கோதி
யாதுந். தள்ளெனென்னுமு ணைச்சார்தவஞ் சார்ந்
துலாணா-விளக்கெனென்னு மெனநீ வைவடேல்
விடேல்கருணள்ளுடையாய விநாச நயந்துளா
னே..... (சு௯)

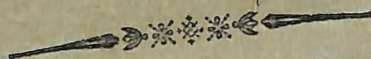
நயவாது தில்லாபுரியோ யுனநாடிநாளும் ...*
வியவாதுட லோடுறவென்னும் விடாதென் னுள்
ளங்- கயவாதுதுபோக மெலாமிவைகண்டுமிடும்,
பயவாதிதென்றே பயந்தேன்மிகப் பாயியேனே(சு)

பாவாற்பெரியோர் புகழ்சிற்றம்பலத்து ளோயை
நாவார்க்கிநியேன் துத்செய்யு மிந்தன்கிலசொல்
லு- மோவாதுனாயோ ருழைகாவியவன் செவிக்
கே - மேவாதவென்றுதுணிந்து விளம்பினே
னே..... (சுஅ)

விளம்பற்கருஞ்சோதி யென்கோவிடையோனெ
ன்கோவென்- னுளம்புக்க சிவப்பிர காசனென்
கோ வென்னங்கதை- தளம்பற்றிய சாத்தனென்
கோனின்றன துநாமும்- உளம்பெற்றிருக்க கையி
லாய் சொல்வாயெனக்கே..... (சுஅ)

எனக்கீந்தினியாண்டிடல் வேண்டுமெம் மீசனே
மந்- நுனக்கேசரணஞ் சரணம்புலனோடுமென்ற
ன்- மனக்கோதனைத்து மிறந்தோங்கறிவாகியாங்
கே- பினைக்காண்பவன் காட்சியுமற்றவ பேதவா
ழ்வே.....(ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்

சாத்திரம்-ரு-தோத்திரம்-ரு-

பாடல் - ர-

வைராக்கியசதகம்-முற்றிற்று

